

Izdajatelj:
Občina Ivančna Gorica
 Sokolska 8
 1295 Ivančna Gorica

Aktualno dogajanje v občini.
 Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Klasje

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Čas je za praznovanje

Navadno delamo inventuro na začetku koledarskega leta. Takrat pregledamo opravljeno delo in se običajno še z večjim zanosom oziramo novim ciljem naproti. Včasih pa se čas za tovrsten pogled nazaj in naprej zgodi tudi sredi leta. V občini Ivančna Gorica se to zgodi vsako leto v času občinskega praznika. In tako že 20 let. V letošnjem letu namreč naša občina praznuje dve desetletji obstoja. Ponosna dvajsetletna mladenka ni več najstnica. Izzivov in dela se ne loteva z mladostno zaletavostjo, pač s preudarnostjo, iznajdljivostjo, potrpežljivostjo pa tudi z iskanjem novih idej in spoštovanjem starih izkušenj.

Jubileja se spominjamo tudi sodelavci uredništva našega časopisa Klasje, ki je v prvem letu delovanje novoustanovljene občine začel izhajati kot list Novičar, sredi leta 1995 pa že kot čisto pravi časopis in z novim imenom Klasje, kakor je še danes. Že prvi in dolgoletni urednik Andrej Agnič, je želel, da je občinski časopis tudi časopis občanov in občank in da ga imate možnost sooblikovati tudi vi spoštovani bralci. Trudimo se, da bi res bilo temu tako, zato se v uredništvu veselimo nadaljnega sodelovanja.

Matej Šteh, urednik

str. 2

str. 11

Tudi letos uspela tradicionalna pomladanska čistilna akcija

3. pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače

VABILO
NA ODPRTJE NOVE PODRUŽNIČNE ŠOLE IN VRTCA V ZAGRADCU

v petek, 5. junija 2015 ob 17. uri

SLAVNOSTNI GOVORNIK:

Mitja Bervar, predsednik državnega sveta Republike Slovenije

Kulturni program bodo sooblikovali:

- Otroški pevski zbor podružničnih šol Ambrus, Krka in Zagradec
- Pevski zbor vzgojiteljic Vrtca Ivančna Gorica
- Pevski zbor učiteljic OŠ Stična
- Združeni moški in mešani pevski zbor Ambrus, Krka in Zagradec
- Folklorna in gledališka skupina Zagradec

Novo šolo in vrtce bo blagoslovil novomeški škof in predsednik slovenske škofovske konference, msgr. Andrej Glavan;

 Vabljeni na
OSREDNJO SVEČANOST OB PRAZNIKU
OBČINE IVANČNA GORICA,
 s podelitvijo priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica za leto 2015,
 v petek, 29. maja 2015, ob 18. uri, športno igrišče na Krki
 Kulturni program oblikujejo:
 Godba Stična, Krški rogisti, Mešani pevski zbor Krka, Gledališka skupina Krka, MoPZ Muljava, Ana Koželj - citre
 Ob tej priložnosti bo pri podružnični šoli odprt učni čebelnjak.
 Po svečanosti sledi veselica z ansamblom Kolovrat (zbrana sredstva so za razvoj društvene dejavnosti na Krki in obnovo večnamenske stavbe na Čukovini)
 Vabljeni!

TEDEN
KULTURE
 v občini Ivančna Gorica
 22. – 29. maj 2015

 LaMoS, računalniški inženiring d.o.o.
 Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
 TEL: 01/7849-040, FAX: 01/7849-045, GSM: 051/612-923
SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME
 Enostavno na 12 obrokov
 Nakupi na obroke: M+D, VISA, Mastercard, VISA

Senčila Oven
 SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
 Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

Biološke čistilne naprave
 Rezervoarji in filtri za deževnico

www.cistilnenaprave-dezevnica.si
 ARMEX ARMATURE d.o.o., Ivančna Gorica

Turistična vas Pristava
 Pristava nad SČIHO
 Tel: 031 505 400
 E: info@pristava.si
 W: www.pristava.si
 Avtodomi **NOVO 2015!**
 Piknik park
 Gokarti na pedala
 Otroška igrala
 Hišna hrana
 Hišni pridelki

Dvajset let na uspešni samostojni poti

Letos bomo občinski praznik, posvečen dnevu, ko je Josip Jurčič postal urednik časnika Slovenski narod, praznovali na Krki. Kot je to pri nas že v navadi, bo praznovanje povezano s podelitvijo priznanj in nagrad najbolj zaslužnim občanom in kolektivom s pomembnimi delovnimi uspehi. Skupaj s prebivalci Krke se bomo veselili novih prostorov za krška društva na Čukovini, člani Čebelarskega društva Krka Zagradec in učenci Podružnične osnovne šole Krka pa bodo dobili nov učni čebelnjak.

Prireditev pa bo v veliki meri posvečena tudi dvajsetletnici občine Ivančna Gorica. Mnogi se še spomnimo leta 1994 in dilem o tem ali naj bo Ivančna Gorica samostojna občina ali ne. O tem vprašanju so bili izvedeni referendumi in marsikateri volivec je bil postavljen pred težko odločitev. Glasovati za ali proti? Ostati v veliki občini in pustiti, da namesto nas odločajo drugi ali pa se osamosvojiti in sami odločiti o prihodnosti. Teži odločitve primerni so bili tudi rezultati, ki so se malenkostno nagnili na stran odločitve za samostojno občino. Državni zbor RS je odločitev potrdil in ustanovljena je bila občina Ivančna Gorica. Tedanja občina Grosuplje se je tako razdelila na tri nove občine: Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Uradno je tako občina Ivančna Gorica samostojno pot začela s 1. januarjem 1995.

Volivci smo se konec leta 1994 srečali še z eno novostjo, ki je do tedaj nismo poznali. Na prvih lokalnih volitvah smo neposredno izvolili župana, iz kandidatnih list političnih strank pa enaindvajset občinskih svetnic in svetnikov. Župan Jernej Lampret, občinski svet, ki ga je vodil Jurij Gorišek in majhna občinska uprava pod vodstvom pokojnega Vinka Blatnika, so se srečali z vse prej kot lahko nalogo. Pripraviti vse potrebno za nemoteno delovanje občine in izvajati vse naloge, ki jih je od njih zahtevala zakonodaja. Klub težkim pogojem, v katerih so delovali, jim je uspelo hitro sprejeti delitveno bilanco in občino popeljati po uspešni poti razvoja.

V tistih začetnih letih smo se vsi, še posebej pa člani novoustanovljenih strank, še učili demokracije in političnega delovanja v njej. V občinskem svetu so imele veliko večino stranke Slovenske pomladi (SKD, SDS in SLS) in ravno na njih je bilo največje breme in odgovornost za novo samostojno občino. V prvih letih delovanja občine pogoji za delo seveda niso bili taki, kot so danes, pa tudi posebnih izkušenj s političnim delovanjem nismo imeli. Imeli pa smo silno voljo, da naredimo nekaj dobrega za svojo mlado državo in novo občino.

Kmalu so sledile volitve v svete krajevnih skupnosti, ki jih je občina ohranila in tudi ta odločitev se je izkazala za dobro, saj tudi krajevni svetniki obilo pripomorejo k hitremu in enakomernemu razvoju vseh delov občine.

Vse spoštovanje in priznanje si zato zaslužijo vsi, ki so sodelovali pri odločitvah, ki so privedle do nove občine in tudi vsi tisti, ki so se aktivno vključili v prizadevanja, da občina Ivančna Gorica uspe na samostojni poti.

Prvim lokalnim volitvam je v dvajsetih letih sledilo še pet drugih. V delo občine in krajevnih skupnosti smo se tako vključevali ljudje različnih političnih opredelitev, vendar nas to ni nikoli oviralo pri delu v skupno dobro. Vse pomembne odločitve smo v občinskem svetu sprejemali v glavnem soglasno ali pa vsaj z veliko večino. Ob ustanovitvi občine smo bili skoraj brez vsakršne infrastrukture ali pa je bila ta slaba in zastarela. Danes imamo nove šole in vrtnice, v glavnem zgrajene vodovode na celotnem področju občine in veliko kanalizacijskih omrežij ter cest. Ivančna Gorica postaja sodobno občinsko središče, razvijajo se krajevna središča in celotno področje občine. Prebivalstvo v vseh 134 naseljih strmo narašča, brezposelnost pa je precej nižja od državnega povprečja. Pogoji za delovanje številnih društev so dobri in to se odraža v številu članov, rezultatih in kvaliteti programov.

Prepričan sem, da je minulih dvajset let dokazalo, da so bile bojazni odveč in da je bila odločitev o samostojni občini še kako pravilna. Občina Ivančna Gorica se je že uvrstila med najbolj razvite slovenske občine, kljub temu pa imamo še velike načrte za prihodnost. Pri tem bomo še naprej prisegli na sodelovanje in povezovanje tako znotraj kot izven meja naše države. Hvaležni smo za iskreno in dolgoletno prijateljstvo s pobrateno občino Hirschaid iz Nemčije, ki ga bomo ohranjali in poglobljali še naprej.

Zavedam se, da mnogi, ki ste se na različne načine vključevali v aktivnosti v dobro občine, za opravljeno delo niste prejeli nikakršnega povračila, morda niti ne besede zahvale. Verjamem pa, da tega pravzaprav niste niti pričakovali in so doseženi uspehi za vas največja nagrada.

Kljub temu pa je morda ravno dvajseta obletnica ustanovitve občine priložnost, da se vam kot sedanji župan zahvalim za vse, kar ste dobrega storili v dobro naše občine in naših ljudi. Rad pa bi se vam zahvalil tudi za vse izjemne trenutke, ki smo jih v teh dvajsetih letih preživeli skupaj. Ni bilo vedno lahko in enostavno, pogosto so bile pred nami težke in zahtevne odločitve, predvsem pa veliko dela. Ponosen sem na pot, ki smo jo prehodili. Prepričan sem, da bomo tako tudi nadaljevali in da bo v naši občini še naprej »Prijetno domače«.

Vabim vas na prireditev, posvečene občinskemu prazniku in obletnici občine. Še posebej lepo pa povabljeni 5. junija v Zagradec, ko bomo naši občini in s tem sami sebi podarili najlepše darilo ob prazniku. Odprli bomo novo devetletno šolo, vrtec in športno dvorano, to pa bo gotovo pomenilo nov močan zagon v razvoju tega dela naše prelepe občine.

Vsem občankam in občanom čestitam ob občinskem prazniku in ob 20-letnici občine.

Dušan Strnad, župan

3. pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače

Tretji pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače je potekal prvi konec tedna po prvomajskih praznikih, od petka 8. maja, do nedelje 10. maja. V vseh treh dneh se je pohoda udeležilo več kot 150 pohodnikov, dnevno pa se je pohoda vsak dan udeležilo med 50 in 80 pohodnikov. Vseh dvanajst krajevnih skupnosti, oziroma vseh dvanajstih info točk v krajevnih središčih, ki jih povezuje Krožna pešpot Prijetno domače pa je uspelo v treh dneh obiskati 27 udeležencem. Pohodnike je na poti spremljala vrsta zanimivih aktivnosti.

Navigacijske naprave so pokazale, da so pohodniki po 36 urah hoda ter opravljenih vzponih, ki skupno merijo približno 3000 višinskih metrov, prehodili dobrih 100 km poti. Trasa poti je v vsej dolžini označena z markacijami in usmerjevalnimi tablami, za kar po posameznih odsekih skrbijo Gorniški klub Limberk - sekcija Ivančna Gorica, Planinsko društvo Polž Višnja Gora in Planinsko društvo Šentvid pri Stični v sodelovanju z Zavodom Prijetno domače. Člani društva skrbijo tudi za vzdrževanje poti, ki je povsod očiščena in pripravljena za hojo vse dni v letu.

Mimogrede odkrili razgledno mizo na najvišjem vrhu občine Ivančna Gorica

Skupina pohodnikov se je prvi dan na pot odpravila v petek, 8. maja, izpred občinske stavbe v Ivančni Gorici. Opravili so žigosanje na info točki v centru Ivančne Gorice, kjer so jih na pot tradicionalno s prigrizkom in čajem pospremili člani TD Ivančna Gorica in predstavniki KS Ivančna Gorica. Pot so nadaljevali proti Stični, se okrepčali na Gradišču in nato že dobro ugrete prisopihali na Pristavo nad Stično. Tam so jih odprtih rok sprejeli pri Okornovih in jih popeljali tudi z gokarti na nožni pogon po na novo urejeni Turistični vasi Pristava. Sledil je ogled cerkvice sv. Lamberta in spust proti naslednji info točki in žigu v Metnaju. Krepak korak je zahtevala hoja proti Poljanam, Janežičeva jabolka so poskrbela za dodatno energijo in vzpon proti Obolnem je bil lahen kot že dolgo ne. Na vrhu 776 m visokega Obolnega, so pohodnike pričakale dobrote Kmečkega turizma Berčon, nato pa sta župan Dušan Strnad in direktor Zavoda prijetno domače Miha Genorio skupaj s pohodniki in nekaj krajani priložnostno odkrila novo postavljeno razgledno mizo – obeležje najvišjega vrha v občini. Razgledna miza je bila postavljena na pobudo Krajevne skupnosti Metnaj, skupaj z Občino Ivančna Gorica in Zavodom Prijetno domače. Skupina pohodnikov se je na kratko povesečila ob novi pridobitvi, pred njimi pa je bil še zajeten del poti, zato so se z zahvalo gostiteljem na Obolnem urno odpravili proti Leskovcu. Na izletniški kmetiji Leskovec so jih namreč že čakali konjarji Društva prijateljev konj Višnja Gora. Presenečeni pohodniki, ki so z zanimanjem opazovali dva para konj, vpreženih v vozova 'gumarja', so se razveselili skupne vožnje proti kmetiji Čož. Nasmehanih ust in vedrih pogledov so po kratki vožnji prispeli do Čoževih, ki so jih pričakali z okrepčilom in slastnim sladoledom. Najpo-

gumnejši pohodniki so se nato hitro odpravili na pot proti Gradišču, kjer so se po novem lahko vpisali tudi v vpisno knjigo, ki jo je pripravilo Planinsko društvo Polž. Pot jih je nato ponesla mimo Kmečkega turizma Habjan na Vrhu, v dolino Kosce, v smeri proti naslednji info točki v Višnji Gori. Dobra tretjina pohodnikov se je proti Višnji Gori popeljala s konjsko vprego, vsi skupaj pa so se zopet srečali na Mestnem kopališču Višnja Gora. Tam jih je pogostilo osebje kopališča s predstavniki krajevne skupnosti in turističnega društva iz Višnje Gore, sproščen klepet pa je potrjeval dobro voljo pohodnikov, za katerimi je bila že več kot polovica prehojene poti prvega dne. Sledilo je žigosanje na info točki in nato hoja po trasi Jurčičeve poti skozi mesto, mimo starega gradu do Kriške vasi. Tu so pohodnike odprtih rok sprejeli na domu župana Dušana Strnada. Mize so se šibile pod dobrotami ter sladkimi prigrizki in polnih želodčkov so pohodniki pozno prisopihali na Polževo. Tam jim je teknila osvežitev in obvezna kava, ki jo je pripravilo osebje hotela s člani Turističnega društva Polževo. Sledil je zadnji vzpon do cerkvice Sv. Duha in nato spust proti naslednji info točki na Muljavi. Dobro poznano Jurčičevo pot so pohodniki hitro pustili za se-

boj in mimo Jurčičeve domačije kmalu pripeli v središče Muljave, kjer so jih pričakali člani tamkajšnje krajevne skupnosti, gasilskega in turističnega društva. Vriski in zadovoljstvo so brisali utrujenost z obrazov pohodnikov, ki so z veseljem nazdravili koncu prve etape letošnjega pohoda ter komaj čakali jutro naslednjega dne, da se zgodaj zjutraj z istega mesta zopet podajo na pot.

Dobrodošla osvežitev v dolini reke Krke

Drugi dan se je začel s prijazno pogostitvijo ob info točki na Muljavi, kjer so se pohodnikom pridružili sveži obrazi, ki so prispeli tudi izven meja naše občine. Pot proti izviru reke Krke je ravno dobro ogrela pohodnike, ki so hitro prispeli tudi do naslednje info točke pri farni cerkvi sv. Kozme in Damijana. Tam so vtisnili žig na svoje kartončke, predstavniki turističnega in kulturnega društva ter krajevne skupnosti in kajakaškega kluba s Krke pa so jih prijazno povabili v novo pridobljeni družbeni center. Tam so se pohodniki okrepčali, čakalo pa jih je naslednje presenečenje, ki jim ga je pripravil Kajak kanu klub Krka. Kakih deset pohodnikov, z županom Dušanom Strnadom na čelu, se je namreč odločilo, da del Krožne

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva:** Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor:** Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - Kratkčasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Franc Fritz Murgelj, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje:** Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova:** Robert Kuhar; **Priprava za tisk:** AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Tiskarna Skušek d.o.o., Ljubljana, Časopis KLASJE izhaja v 6.000 izvodih mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 10. junija.

poti opravijo kar po strugi reke Krke v raftih, kajakah in kanujih. Organizator pohoda je sicer želel v čolne povabiti vse pohodnike, vendar nizek vodostaj reke ni dovoljeval uporabe večjih plovil za deset in več oseb. Veselja in vznemirjenja vendarle ni manjkalo in pohodniki so z mosta bučno pospremili opremljene čolnarje na pot proti Velikim Lesam, kjer so se zopet vsi zbrali in se pripravili za nadaljevanje poti proti Kuželjvcu. Panoramska pot pod Bovljekom jih je nato vodila v smeri proti Kalu in naslednji info točki v Ambrusu. Pohodniki so se na hitro okrepčali v tamkajšnjem bifeju, nabrali žige na info točki v senci pod kostanjem ter se nato na povabilo Turističnega društva Ambrus podali v tamkajšnji kulturni dom. Tam jih je pričakala prava malica, saj so člani društva pohodnikom pripravili izjemno okusen golaž. Okrepčani in opogumljeni so pohodniki s strumnim korakom krenili proti Kamnemu Vrhu, kjer so si od vzpona oddahnili pri cerkvi sv. Petra, ki je bila tudi odprta za ogled. Sledil je vpis v vpisno knjigo, shranjeni na skali ob cerkvi, v malem Aljaževem stolpiču, ki so ga v lanskem letu postavili člani Gorniškega kluba Limberk - sekcija Ivančna Gorica. Sestop po gozdu proti Draščji vasi je mineval gladko, potrebnih je bilo le nekaj krajših postankov in že je sledila osvežitev pri Vidičevih, ki pohodnike vsako leto prijazno pričakajo. Sledila je pot po mostu čez Krko in nato ob reki mimo Rivčje jame skorajda do Pajčne, kjer zavije pot strmo proti cerkvi sv. Martina na Valični vasi. Kratek oddih in skupina je bila že v senci pod lipo sredi Valične vasi, kjer so jih pričakali domačini in člani društva Publius Maximus. Dobrodšla osvežitev v soparnem vremenu

je pohodnikom dala moči, da so pod Tolčanami v smeri proti Zagradcu hodili dovolj hitro in se izognili večjemu nalicu, ki se je bližal. Prav vsi so si vtisnili še obvezen žig na info točki, opravili skupinsko fotografiranje in se pred dežjem zatekli pod nadstrešek pri podpredsedniku naše turistične zveze, kjer so pohodnike že čakale dobrote izpod rok domače gospodinjice in članic Turističnega društva Zagradec. Društvo je tokrat tudi poskrbelo za nastanitev naših obiskovalcev iz drugih krajev, ki sta jih pod svojo streho prijazno sprejela gospodinja in gospodar z Andrej kotove domačije na Kitnem Vrhu.

Z zapravljičkoma naokrog

Zadnje, tretje jutro pohoda, se je do sedaj največja skupina pohodnikov zbrala pred info točko v Zagradcu, mnogo pohodnikov pa se je skupini pridružilo tudi čez dan. Sledila je pot proti Kitnemu Vrhu, kjer jih je čakal topel sprejem domačinov in članov turističnega društva. Okrepčani in dobre volje so si pohodniki ogledali tudi znamenito 'lužo' z bogato floro in favno, ki jo proučujejo tudi strokovnjaki z univerze, predsednik turističnega društva pa je dodal še nekaj zanimivosti o kraju in njegovih prebivalcih. Pot je nato vodila po gozdu proti Lučarjevemu Kalu, kjer je pohodnike pričakala kavica in tradicionalni izvrstni štrukeljci izpod rok članic tamkajšnjega Turističnega društva Grča. Lep sončen dan je tudi tokrat pohodnike pospremil na nadaljevanje poti proti Dobu, kjer je bilo potrebno še pred obiskom info točke opraviti obvezna postanka pri Mežanovih in nato pri bifeju Snop, kjer je za okrepčilo poskrbela tamkajšnja krajevna skupnost. Pri info točki pa je poleg žiga

čakalo tudi naslednje presenečenje, imenitni konjski vpregi z vpreženima 'zapravljičkoma' konjarjev Konjerejskega društva Radohova vas. Na vprego se je povzpelo kar nekaj pohodnikom, na sedež poleg 'furmana' pa so konjarji posadili župana Dušana Strnada. Vprežna karavana se je s pohodniki zopet srečala v Radohovi vasi in nato v Prapročah pri Temnici, kjer so jih kljub množici gostov prijazno pogostili pred Gostilno pri Japu. Sledil je spust do info točke v Temnici in obvezen žig, okrepčilo pa je pohodnike pričakalo pod topolarjem pri Fajdigovih, ki so pogostitev ob obilici dela s številnimi gosti pripravili skupaj s tamkajšnjo krajevno skupnostjo. Pot je pohodnike nato vodila do Oteč Vrha, kjer so se okrepčali pri Kastelčevih in potem še na Debelem hribu pri tamkajšnjih vinogradnikih. Ker okrepčila ni manjkalo, so pohodniki s pesmijo na ustnicah krepko stopili navzdol proti Radanji vasi, kjer so jih pogostili pri Sinjurjevih. Tudi tu se je miza šibila pod najrazličnejšimi dobrotami in pot do naslednje info točke v Sobračah res ni bila težka. Tam sta zbrane pozdravila predsednica Krajevne skupnosti Sobračje in predsednik gasilskega društva in jim predstavila to malo in prijetno vasičo. Pohodniki so bili nato povabljeni na osvežitev v tamkajšnjem bifeju, da je pot strmo navzgor prozi Pintarjevi kapelici kar najlažje stekla. Pohodniki so tam prisluhnili zgodbi o nastanku kapelice, ki jo je pripovedovala prijazna domačinka iz Sobrač in v malem zvoniku trikrat pozvonili za uresničitev vseh svojih skritih želja. Tudi želja po osvojitvi končnega cilja na Gradišču je postajala vse močnejša, ko so pohodniki nadaljevali pot navzdol do Čagošč in nato proti zadnji, dvanajsti

točki na Krožni poti Prijetno domače, Šentvidu pri Stični. Hoja po trasi Lavričeve poti jih je hitro popeljala do središča Šentvida, kjer so pohodniki z veseljem na popotni kartonček vtisnili svoj zadnji žig in si oddahnili ob malici na stopnišču pred farno cerkvijo sv. Vida. Sledilo je še sklepno dejanje letošnjega pohoda, vzpon na Gradišče, kjer jih je ob lepem vremenu pričakala številna množica obiskovalcev, osvežitev in slastna obara iz kuhinje Lavričeve kočje na Gradišču.

27 tridnevni pohodnic in pohodnikov

Tretji pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače je bil tako sklenjen, vso pot pa je letos prehodilo 27 pohodnic in pohodnikov, vse tri dni pa je bil med njimi tudi župan Dušan Strnad. Vso krožno pešpot so prehodili: Marija in Janez Čebular, Ana in Tone Prosen, Ana in Tone Turk, Slavka in Anton Fortuna, Majda in Polde Sadar, Stanka in Tone Pungarčar, Franci Jesenik, Alojz Šinkovec, Anton Vencelj, Janez Golf, Boštjan Medvešek, Rado Kralj, Miran Slana, Gorazd Kahne,

Irma Sterle Erjavc, Janez Perovšek, Jože Gregorič, Marjan Mlakar, Uroš Šeme, Janez Mežan in Miha Genorio. Po uspešnem zaključku tretjega pohoda lahko sklenemo, da se je po Krožni pešpoti Prijetno domače spet podalo lepo število ljudi, ki so poskrbeli, da je bilo na poti ves čas veliko dobre volje, mnogi pa so ob poti poskrbeli, da so bili sprejemi krajanov, društvenih delavcev in predstavnikov krajevnih skupnosti nadvse prisrčni in prijazni. Vsem skupaj je uspela izvirna promocija domače občine, krajev, turistične ponudbe in številnih zdravih in prijetnih aktivnosti, ki jih ponuja Krožna pot Prijetno domače. Vsem, ki so kakorkoli prispevali k uspešni izvedbi letošnjega pohoda, se organizator iskreno zahvaljuje! Dogajanje na pohodu je dokumentirala tudi ekipa televizije iz Novega mesta, reportažo si lahko ogledate tudi na spletni strani Občine (www.ivančna-gorica.si).

Miha Genorio

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
ŠENTVID PRI STIČNI
1885-2015

vabi

NA SLOVESNOST OB 130-LETNICI
in
PREVZEM NOVEGA GASILSKEGA VOZILA
GVC 16/25

V SOBOTO, 23. MAJA 2015, OB 16. URI

Program:
- parada in slovesen mimohod
- osrednja svečanost ob 130-letnici s prevzemom in blagoslovom novega vozila

Program bodo popestrili:
Moški pevski zbor Prijatelji s citrarko
Evo Medved, učenci OŠ Ferda Vesela
in gasilski podmladek.

Po uradnem programu prireditve sledi gasilska veselica z ansambloma ČUKI in ŠANTEJ.

V Ivančni Gorici vodstvo Olimpijskega komiteja Slovenije

V torek, 21. aprila, je v sejni sobi občine Ivančna Gorica potekala 5. seja Izvršnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS), katere članje je v uvodu nagovoril župan občine Ivančna Gorica, Dušan Strnad.

Seja izvršnega sveta OKS je potekala v občinski sejni sobi, predsednika Bogdana Gabrovca in članje sveta pa je nagovoril tudi župan Dušan Strnad. Župan je izrazil zadovoljstvo, da se je OKS odzval povabilu, da eno izmed rednih sej opravi prav v Ivančni Gorici. Kot je dejal Strnad, je do zamisli o gostovanju v Ivančni Gorici prišlo na letošnjem tradicionalnem 22. pohodu po Jurčičevi poti, na katerem je bil slavnostni govornik prav predsednik OKS Bogdan Gabrovec. V kratki predstavitvi občine je župan poudaril, da je ivanška občina zelo naklonjena športu, tako rekreativnemu kot tudi vrhunskemu, saj v občini deluje kar 31 športnih društev, ki se ukvarjajo z različnimi športnimi panogami, med drugim je trenutno v ustanavljanju tudi skakalni klub.

Med najpomembnejšimi točkami dnevnega reda 5. seje izvršnega odbora OKS sta bili predstavitev letnega delovnega in finančnega načrta za leto 2015 in potrditev reprezentance, ki bo odpotovala na prve evropske igre v Bakuju. Po seji, ki je trajala skoraj tri ure, pa so si člani izvršnega odbora OKS obiskali vzgojno-izobraževalni center v Ivančni

Gorici, kjer so si ogledali Osnovno šolo Stična s športno dvorano in se srečali s predstavniki Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica s predsednikom Jožetom Kastelicem na čelu in drugimi športnimi delavci iz naše občine.

Srečanje s predstavniki Olimpijskega komiteja, med katerimi sta tudi legendarna olimpijona Miro Cerar st. in Iztok Čop, je bila lepa priložnost za pogovor o uspehih in izzivih športa v naši občini. Kot je med drugim dejal predsednik Gabrovec, je prav delo, ki ga opravijo športna društva in klubi na lokalni ravni, osnova tudi za vrhunski šport.

Gašper Stopar

6. seja Občinskega sveta

6. seja Občinskega sveta je potekala 20. maja 2015. Pred začetkom seje so si člani Občinskega sveta ogledali Center za ravnanje z odpadki Špaja dolina, na seji pa so obravnavali naslednji dnevni red:

- Predlog odloka o priznanjih in nagradah Občine Ivančna Gorica za leto 2015
- Sklep o imenovanju dveh predstavnikov občinskega sveta v uredniški odbor javnega glasila občine Ivančna Gorica
- Sklep o določitvi javne infrastrukture na področju kulture
- Poročilo o delu Glasbene šole Grosuplje v letu 2014
- Poročilo o delu Mestne knjižnice Grosuplje v letu 2014
- Poročilo o delu Vrtca Ivančna Gorica za leto 2014
- Urejanje problematike lastništva na kategoriziranih cestah
- Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno varstvenega zavoda Vrtec Ivančna Gorica

Poročilo o poteku seje si boste lahko prebrali v naslednji številki Klasja oz. na spletni strani občine, na naslovu www.ivančna-gorica.si.

Kratke občinske

Vrtec Ivančna Gorica gostil predstavnike občin in Ministrstva za šolstvo, znanost in šport

Pred kratkim je v vrtcu Polžek v Višnji Gori potekala druga seja delovne skupine Sektorja za predšolsko vzgojo na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport (MIZŠ), za revizijo Pravilnika o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca. Delovno skupino sestavljajo predstavniki Skupnosti vrtcev Slovenije, ki jo zastopa ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kovaček, predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenja občin Slovenije, Združenja mestnih občin Slovenije, predstavniki Ministrstva za infrastrukturo in prostor, predstavniki Sektorja za investicije za predšolsko in šolsko infrastrukturo na MIZŠ, predstavnik Zdravstvenega inšpektorata RS, predstavnik Ministrstva za zdravje in predstavniki Ministrstva za šolstvo, znanost in šport.

Na delovnih srečanjih skupina pripravila spremembe omenjenega pravilnika in usklajuje mnenja vseh predstavnikov delovne skupine. Prav omenjeni pravilnik dobro pozna tudi župan Strnad, ki je tudi član Državnega sveta RS in predsedstva Skupnosti občin Slovenije. Kot je dejal je glede standardov in normativov v vrtcih največje breme prav na občinah. Po besedah ravnateljice Branke Kovaček se v Skupnosti vrtcev Slovenije zavedajo potrebe po racionalizaciji, vendar pa vseeno menijo, da je treba

Dijaki iz pobratene občine Hirschaid na sprejemu pri županu

V dneh od 11. 5. do 15. 5. 2015 sta Srednja šola Josipa Jurčiča in Osnovna šola Stična gostili obisk dijakov iz partnerske šole iz Hirschaida. V mednarodni izmenjavi dijakov je sodelovalo 18 dijakov iz Realschule Hirschaid, ki so našo občino obiskali pod vodstvom dveh njihovih profesorjev. Naši dijaki so sovrstnike iz Nemčije gostili na svojih domovih, v sklopu obiska pa jih je sprejel tudi župan Dušan Strnad, ki jim je predstavil pomen dolgotrajnega medsebojnega povezovanja.

prostore in opremo za vrtce prilagoditi predvsem razvojnim in drugim potrebam predšolskih otrok, ki jim je navadno nov vrtec ali prenovljen vrtec tudi namenjen.

Uspešen dan odprtih vrat na novi šoli in vrtcu v Zagradcu

18. aprila je Občina Ivančna Gorica v Zagradcu pripravila dan odprtih vrat nove Podružnične šole in vrtca Zagradec, kjer poteka zaključna faza izgradnje. Številnim staršem otrok, krajanom krajevnih skupnosti Zagradec, Krka in Ambrus ter občanom se je še z notranje strani pokazala težko pričakovana pridobitev kraja, v kateri bodo otroci od 1. septembra dalje pridobivali novo znanje. Prizadevni gradbinci (izvajalci podjetja GPI Teh-

nike iz Novega mesta) so, v sodelovanju z zaposlenimi iz občinske uprave,

V minulem mesecu je župan Dušan Strnad obiskal občanko Dragico Lipušček iz Ivančne Gorice. Gospe Dragici je v Domu starejših občanov Grosuplje voščil ob njenem visokem 90-letnem jubileju, voščilu pa sta se pridružili tudi članici Društva upokojencev Ivančna Gorica.

za ta namen pripravili možnost varnega in vodenega ogleda gradbišča. Obiskovalci so bili navdušeni nad vidnim. Nov objekt pa se bo v vsem svojem sijaju pokazal ob uradnem odprtju 5. junija 2015.

Obnavlja se del vodovoda v Dobu pri Šentvidu

Javno komunalno podjetje Grosuplje nadaljuje z izvajanjem obnovitvenih del na vodovodnem omrežju, zlasti tam, kjer je potrebna menjava starih azbestno-cementnih cevi. Taka obnova se je pred kratkim zgodila v Dobu, kjer je bilo zamenjanih šestnajst hišnih priključkov in obnovljen cevovod v dolžini 800 metrov.

Odmeven obisk predstavnic Katoliške ženske zveze iz Hirschaida

V dneh od 16. do 19. aprila je v naši občini potekal obisk članic Katoliške ženske zveze iz Hirschaida, ki je pripotovala na svoj prvi obisk pri članicah Društva podeželskih žena Ivanjščice. Temelj obiska so bile prijateljske vezi med obema društvoma, ki so se začele spletati v lanskem letu, ko so se naše podeželske žene prvič odpravile v Hirschaid na njihov Pomladanski sejem.

Ob prihodu v našo občino je dobrodoščilo gostjam izrekel župan Dušan Strnad, uradni program srečanja pa se je začel v petkovih jutranjih urah, ko so se članice Ženske zveze Hirschaid naposled srečale s prijateljicami iz vrst Ivanjščic. Pristrčno snidenje pri Fajdigovih v Temenici so nemške dame obeležile s podaritvijo jablane domači gospodinji Zofiji, ki je zagotovila, da bo drevo našlo častno mesto v njihovem sadovnjaku. Ker so gostje na obisk prišle z namenom, da obiščejo posamezne kmetije članic društva podeželskih žena in se tudi kaj naučijo, so komaj čakale, da začnejo z delavnico peke tradicionalne slovenske potice.

Ob kavici in polni mizi sladkih dobrot so dame z zanimanjem opazovale svoje gostiteljice pri delu. Že v naprej vzhajano testo je na veliko zanimanje vseh prisotnih razvaljala in nadevala Ani Čož iz Leskovca in kot bi trenil, je pred očmi gostij nastala prava orehova potica, kar so dame pospremile z bučnim aplavzom. Vzdušje pa je postalo nepopisno razposajeno, ko so se v valjanju testa in pripravi potice preizkusile tudi nemške žene, saj jim to zahtevno opravilo ni in ni hotelo iti zlahka od rok. Postopoma so nato s skupnimi močmi vendarle nastale čudovite orehove, rozinove in kokosove potice. Potice so potem romale v peč, kjer so se pekle za namen večerne pogostitve, gospe pa so svoj obisk nadaljevale pri Erjavčevih v Gorenji vasi.

Tudi tu so gostje hišni gospodinji

Mariji podarile drevo, vendar tokrat ne jablane pač pa oreh, ki se bo gotovo lepo podal velikemu sadovnjaku jablan pri Erjavčevih. Tu so gostje izročile tudi ostala darila, ki so jih pripravile za prijateljice iz Slovenije, medsebojno pa so si obljubile, da se še srečajo, tako pri nas kot v Nemčiji. Sledil je ogled sadovnjaka in predelave sadja, 'zgodba o jabolku' pa se je končala ob degustaciji dobrot, ki jih pridelajo in izdelajo pri predsednici DPŽ Ivanjščice Mariji Erjavec. Navdušene gostje so nato z veseljem nakupile še nekaj dobrot za domov, pot pa jih je vodila na naslednjo kmetijo, Izletniški turizem Okorn na Pristavi. Tam sta jih sprejeli Marta in Mateja Okorn, ki sta se tudi razveselili darila, čudovite jablane, ki so jo gostje prinesle tudi na Pristavo. Vreme je hotelo, da se je vesela družba hitro posedla za mizo v toplem prostoru, kjer je prav vsem dobro delo pozno kosilo. Dobrote izpod Okornovih treh parov pridnih rok so vsem nad vse teknilo in pričel se je sklepn del petkovega srečanja. Odličnemu kosilu je naposled le sledil obvezen posladek, tri potice iz jutranje delavnice. Nemškim gostjam je s skupnimi močmi pripravljena sladica tako teknila, da so Ivanjščice poprosile, da jim nekaj potic pripravijo tudi za sladkosnedneže doma v Hirschaidu. Ob živahnem klepetu pa je nato prostor zapolnila glasba, saj so Ivanjščice gostjam pripravile presenečenje, nastop pevcev ljudskih pesmi Studenček iz Ivančne Gorice. Navdušenju ni bilo konca in

dobro razpoloženje se je nadaljevalo tudi na prostem, kjer so se nekatere dame zavzete preizkušale v igranju na perlinik in lončeni bas, kar je iz ust vpletenih in prisotnih izvalilo salve smeha. Vrskanje in petje je pregnalo tudi dež in skupina si je lahko ogledala celotno turistično vas Pristava z na novo urejenim prostorom za avtodome pa tudi razgled kljub meglicam ni bil nič manj spektakularen.

Dan je že prehajal v večer, ko so se dame poslovile od svojih gostiteljic Ivanjščic, ki so jih v velikem številu spremljale skozi ves dan, ne glede na številne obveznosti, zaradi katerih so kdaj pa kdaj smuknile domov, in jih hitro opravile, da so se nato lahko vrstile k svojim prijateljicam. Tokratno srečanje je bilo resnično pristrčno in slovo je bilo težko, a z mislijo na ponovno snidenje, saj so dame urno izmenjavale ideje o prihodnjih srečanjih in že kovalle načrte, kaj bodo počele ko spet pridejo skupaj.

Tudi v soboto so bile nemške gostje še globoko pod vtisom srečanja z Ivanjščicami, njihova želja spoznati in videti kar največ v času obiska pa jih je gnala novim dogodivščinam naproti. V jutranjih urah so prispele v Ivančno Gorico, kjer jih je pričakal župan s soprogo, a je deževno vreme žal preprečilo sproščeno pohajanje med stojnicami na ivanški tržnici. Nekatere žene so vendarle uspele na hitro kupiti kakšno dobroto s stojnic. Ob klepetu je tekla beseda o prelepem druženju z Ivanjščicami in o prihodnjih načrtih sodelovanja med

dekleti in ženami iz obeh pobratenih občin. Druženje je bilo kratkotrajno, saj je urnik narekoval nadaljevanje poti proti Stični, kjer je sledil ogled Cistercijanskega samostana in cerkve Žalostne matere božje. Seveda ni manjkalo obisk čajnice, saj so gostjam iz Nemčije zdravilna zelišča iz Stične še kako dobro znana. Po ogledu Stične je avtobus odpeljal na ogled Ljubljane.

Štiridnevni obisk Ženske zveze iz Hirschaida se je končal tam, kjer se je začelo prijateljstvo med Hirschaidom in Ivančno Gorico, v Stični. Tja so gostje odšle k nedeljski sveti maši, ki jo je daroval gostjam dobro poznani pater Branko Petauer, ki v Hirschaidu po potrebi nadomešča tamkajšnjega župnika. Kot nalašč je bila maša nekaj posebnega, saj so jo s petjem oplemenitili otroci cerkvenega otroškega pevskega zbor iz Stične. Mladi glasovi so tako navdušili, da so na koncu poželi bučen aplavz vseh navzočih pri

maši. Gostje so bile zadovoljne, da so svoj obisk lahko zaključile z obiskom svete maše v Stični, kjer so se jim pridružili tudi župan Dušan Strnad s soprogo, prijatelji gasilci in nekatere članice Društva podeželskih žena Ivanjščice.

Slovesu po tako lepih nekaj dneh druženja seveda ni in ni bilo konca, prav vsi pa so si ob poslavljanju pomahali v pozdrav z mislijo na naslednje srečanje in skupno ustvarjanje novih zgodb v sodelovanju in prijateljstvu med občinama Ivančna Gorica in Hirschaid. Ena od njih je gotovo tudi sodelovanje med dekleti in ženami. Predsednica zveze Claudia Rzehak in podpredsednica Christine Homann sta izrazili zadovoljstvo ob prvem srečanju in obljubili, da to srečanje nikakor ni zadnje, ter da z veseljem pričakujejo povratni obisk Ivanjščic v Hirschaidu.

TEDEN KULTURE V OBČINI IVANČNA GORICA 22. – 29. maj 2015

V okviru vseslovenskega projekta se s TEDNOM KULTURE V OBČINI IVANČNA GORICA pridružujemo evropskim državam, ki se vsako leto poklonijo ljubiteljskim kulturnim ustvarjalcem, ter opozorijo na pomen, kakovost in množičnost ljubiteljske kulture v sodobni družbi.

Teden kulture v občini Ivančna Gorica smo pripravili Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica, Občina Ivančna Gorica, JSKD OI Ivančna Gorica, Knjižnica Ivančna Gorica, UTŽO in drugi v sodelovanju s kulturnimi društvi iz občine Ivančna Gorica. Pripravili smo pester program s področja glasbe, gledališča in likovne umetnosti, ki zajema vse generacije – verjamemo, da boste dogodek po svojem okusu v tem tednu našli tako otroci, odrasli kot starejši. Začeli bomo s prireditvijo Kulturnega društva likovnikov Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični ter zaključili na Krki, z osrednjo občinsko slovesnostjo ob 20-letnici občine Ivančna Gorica.

Naj Teden kulture v občini Ivančna Gorica spomni, kako dragocena je ljubiteljska kultura in kako pomemben je njen vpliv na celotno družbo. Obenem pa vam želimo obilo kulturnih užitkov.

Vljudno vabljeni!

Program prireditev:

Petek, 22. 5. 2015 ob 18.00 - PRIREDITEV OB 20-LETNICI DELOVANJA KULTURNEGA DRUŠTVA LIKOVNIKOV FERDA VESELA, Kulturni dom Šentvid pri Stični

Likovniki iz Šentvida pri Stični letos praznujejo 20-letnico svojega delovanja. Za dolgoletno delo in ustvarjanje na področju likovne dejavnosti bodo člani prejeli priznanje Javnega sklada za kulturne dejavnosti. In sicer so to: Emilija Gruden, Marinka Biček, Milena Bojc, Anton Drab, Aleksander Done, Milica Javornik, Jelka Kastelic, Lidija Levec, Saja Rikič, Slavica Bavdek, Milan Bračič, Manja Čamernik, Nada Kočar, Danijela Ilesič, Helena Indof in Amalija Štrubelj.

Pozdravni nagovor bo na prireditvi imel župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, kulturni program pa bodo oblikovali Moški pevski zbor Vidovo, Plesna skupina Upokojenskega društva Koseze, Jan Mehle in otroci Vrtca Ivančna Gorica, enota Čebelica iz Šentvida pri Stični. Prireditve bo povezovala gospa Nuša Volkar.

Sobota, 23. 5. 2015 ob 9.30 - KULTURA NA TRŽNICI - AMBRUS SE PREDSTAVI, tržnica Ivančna Gorica

Tržnica v Ivančnici Gorici bo obarvana s kulturo, in sicer se bo predstavil eden izmed biserov naše občine - Ambrus. Člani Kulturnega društva Ambrus bodo pripravili brezplačne ustvarjalne delavnice za otroke:

Likovna delavnica: otroci bodo risali slike in jih potem uokvirili v lastne okvirje. Na ustvarjalnih delavnicah bodo ustvarjali z recikliranih in naravnih materialov. Pridružila se jim bo tudi slikarka Pavla Jakopič, ki bo pokazala nekaj osnovnih pravil risanja. Da pa bodo slike še bolj umetniške, bo vsak otrok lahko izdelal še svoj okvir.

Izdelovanje glinenih magnetkov: izdelovali bodo glinene magnetke pod vodstvom samostojne umetnice Marjete Baša.

Pripravili bodo tudi krajši **kulturni program**, na katerem bomo skozi zgodbo pripovedovalca in predstavitev na stojnicah spoznali ta prelep kraj Ambrus. Otroke bo obiskal še skrat iz njihove otroške dramske skupine - **ŠKRAT KUZMA**. Poleg kulturnega društva se bodo na stojnicah predstavili rokodelci, Turistično društvo Ambrus in Podružnična šola Ambrus.

Nedelja, 24. 5. 2015 ob 17.00 - OTROŠKA GLEDALIŠKA PREDSTAVA PIKA NOGAVIČKA, dvorana gasilskega doma v Višnji Gori

Kdo je najmočnejša in najbolj navihana deklica na svetu, ki noče postati velika, z dvema oranžnima kitkama, pegicami na licih, dvema pisanima nogavičkama in s prevelikimi čevlji na nogah? Seveda je to Pika Nogavička!

V predstavi igrajo mladi igralci Kulturnega društva Stična: Urška Glavan, Nataša Lukič, Simon Vidmar, Iza Sekirnik, Neža Kralj, Zara Rijavec, Maša Omahen, Elizabeta Valič, Barbara Glavan, Urška Vidmar, Ana Valič, Zala Žerovnik in Pia Pirnat.

ob 19.00 - KONCERT MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA VIDOVO, na prostem v amfiteatru pred novim župnijskim domom v Šentvidu pri Stični

Moški pevski zbor VIDOVO deluje neprekinjeno že od leta 1968. Na letošnjem koncertu, ki se bo odvijal v amfiteatru pred novim župniščem, bodo poleg gostiteljev nastopili tudi Ženski pevski zbor Vidovo, Mešani pevski zbor Sončni žarek ter Veteranska folklorna skupina Vidovo. Prireditve, ki jo bo vodila gospa Nuša Volkar, bo tako medgeneracijsko obarvana. Kot omenjeno bo koncert izveden na posebej atraktivni lokaciji, na prostem, zato bosta pesem in ples ob sončnem zahodu še toliko bolj doživeta.

Ponedeljek, 25. 5. 2015 ob 20.00 - ČAKALNICA PRED NEBESI, komedija - gledališka predstava, Kulturni dom Stična

Kulturno društvo Janez Cigler iz Višnje Gore se bo predstavilo s črno komedijo z naslovom Čakalnica pred nebese. Predstavo so oblikovali skozi vaje z improvizacijo po idejni zasnovi Melite Garvas. Vsak igralec je v dialogu s Svetim Petrom in Egom doprinesel k scenariju. Sveti Peter pred nebese sprejema umrle in jih potem usmerja v pekel ali nebese. Pomaga oziroma prej nagaja mu Ego, ki je ljudi pogosto vodil v življenju in nekako kvarno vplival nanje. Tudi Svetemu Petru v vsem tem čakanju pred tunelom, skozi katerega prispejo mrtvi, ni zelo prijetno. Neskončno se dolgočas in si zelo želi spremeniti svoje poslanstvo. In ker nikoli ni nič tako kot zgleđa, ga včasih prispele duše zelo presenetijo.

Igrajo: Janja Gosarič, Janez Koščak, Gašper Kastelic, Veronika Divjak, Meta Gorjanc, Gašper Primc, Irena Virant, Eva Steiner, Rebeka Petrič in Jure Šparovec.

Torek, 26. 5. 2015 ob 11.00 - RAZSTAVA UNIVERZE ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE, razstava del in zaključek študijskega leta, sejna soba Občine Ivančna Gorica

Univerza za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica slovesno zaključuje uspešno študijsko leto 2014 / 2015. Prireditve bo ob 11.00 uri v sejni dvorani občine Ivančna Gorica, kjer bo prisotne najprej nagovoril župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad. Nato bodo pregledali prehojeno pot in se še posebej zahvalili tistim, ki so v preteklosti zastavili trdne temelje, da so lahko uspešni tudi v novem desetletju.

Med kulturnim programom, ki ga bosta pripravila Glasbena šola Grosuplje, podružnica Ivančna Gorica in Ženski pevski zbor Harmonija, bo tudi odprtje razstave izdelkov, ki so jih ustvarili umetniški navdih in pridne roke na številnih krožkih in dejavnostih, ki jih je preko čelga leta izvedla Univerza za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica. Razstava bo na ogled za javnost v občinski sejni sobi tudi v četrtek 28. 5. od 17. do 19. ure in v petek 29. 5. od 9 do 12. ure in od 15. do 17. ure.

ob 8.30 GLASBENA PRAVLJICA PETER IN VOLK, Kulturni dom Stična

Umetnina je učna urica, v kateri se predstavijo glasbila v svoji enkratni izraznosti. Glasbeniki, njihova glasbila in poslušalci pa skupaj vstopimo v pravljčni svet, kjer vedno zmaga dobro, kjer pogumni fantič s pomočjo živalskih prijateljev premaga požrešnega volka.

Nastopajo: PRIPPOVEDOVALEC: Roman Zvonar, I. VIOLINE: Maja Drčar, Ema Butkovič, Urška Fajdiga, Gašper Kastelic, Ajda Blažević Arko, Brina Omahen, Maša Androjna, II. VIOLINE: Lucija Žerovnik, Žan Pajk, Ela Krnc, Martin Krnc, Tajda Femec, Mirjan Zvonar, III. VIOLINE: Nika Škoda, Jure Malovrh, Eva Žnidaršič, Danijel Sami Blažič, Ana Može, Vid Habič, Neža Okorn, VIOLE: Tina Žerovnik, Eva Kovačič, Eva Smrekar, Ema Ceglar, VIOLONČELA: Miša Rus, Meta Kovačič, Jakob Udovič, KONTRABAS: Dora Plantarič, Ga-

šper Livk, FLAVTA: Tinkara Stražišar, OBOA: Jon Galonja, KLARINET: Živa Živic, FAGOT: Nejc Umek, TROBENTA: Maj Kavšek, ROGOVI: Gašper Okorn, Ana Blažević Arko, Robert Petrič, POZAVNA: Martin Cingerle, TOLKALA: Gal Krajčič, Ivo Štukelj, UMETNIŠKA VODJA: Polona Udovič Furlan

ob 15.00 PALČKOVA PRAVLJICA ZA DRUŠTVO SOŽITJE, Knjižnica Ivančna Gorica

Palček Braček je navihan, mali junak, ki živi od pripovedovanja zgodb, branja in obiskovanja knjižnic. Najraje od vsega ima srečanja z otroki na uri pravljic, saj se tam igrajo besedne igre, iščejo odgovore na uganke, pripovedujejo si izštevance, pesmice in pravljice. Tokrat, v okviru Tedna kulture in v počastitev občinskega praznika se bo Palček srečal z društvom Sožitje, imel pa bo tudi gosta karikaturista. Skupaj bosta obarvala dan.

Sreda, 27. 5. 2015 ob 8.00 - OTROŠKI EX-TEMPORE v organizaciji JSKD OI Ivančna Gorica in RAZSTAVA MALE LIKOVNE ŠOLE KULTURNEGA DRUŠTVA HARMONIJA, Ivančna Gorica

Z mladimi likovnimi ustvarjalci osnovnih šol in srednje šole treh občin se bomo družili na tradicionalnem likovnem srečanju, Ex-tempore mladih 2015. Izdelovali bodo posebno sliko za umestitev na zunanjščino kulturnega doma v Ivančnici Gorici, s čimer bodo popestrili podobo Sokolske ulice. Sodelovali bodo učenci OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, OŠ Stična, OŠ Dobropolje, OŠ Brinje Grosuplje, OŠ Louisa Adamiča Grosuplje, OŠ Šmarje-Sap in dijaki SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Delavnico izdelovanja slike bo vodila akademska slikarka in študentka videa ter naša domačinka iz Višnje Gore, Joanna Zajac Slapničar. Ustvarjalni motiv bo podoba občine Ivančna Gorica, znak Prijetno domače ter druge lokalne in prepoznavne motivike, ki predstavljajo dediščino in sodobno vizijo ivanške občine.

Vmes bo v Kulturnem domu Ivančna Gorica na ogled tudi razstava učencev Male likovne šole, katero ravno tako vodi Joanna Zajac Slapničar.

FESTIVAL PEKARNE MIŠMAŠ, otroški gledališki festival, dvorana

Družbenega centra Krka

Na Podružnični šoli Krka so se povezali s pisateljico Svetlano Makarovič, ki je idejo za zgodbo dobila v pekarni Mišmaš na Krki. Več o tej zgodbi pa so pobrskali pri Mišmaševih v pekarni. Predstave so primerne za otroke, otročičke in malo večje otroke ali nasploh za odrasle: **ob 17.30 PEKARNA MIŠMAŠ, muzikal**, predstava za starše in izven. Igrajo učenci in učenke 1., 2. in 3. razreda Podružnične šole Krka, mentorice: Brigita Langenfus, Tončka Rajer in Nadja Jankovič Fortuna; **ob 18.10 PEKARNA MIŠMAŠ, gledališka predstava** za starše in izven. Igrajo učenci in učenke 4. in 5. razreda Podružnične šole Krka, mentorica: Mateja Jere Grmek v sodelovanju z igralci in igralkami Kulturnega društva Krka;

ob 18.30 V DEŽELI BITJA KRKA, razstava turistične naloge Turizmu pomaga lastna glava, katere mentorica je Mateja Jere Grmek in še razstava likovnih del, po motivih Pekarne Mišmaš, učenke in učenci Podružnične šole Krka

Četrtek, 28. 5. 2015 - FESTIVAL PEKARNE MIŠMAŠ, otroški gledališki festival, dvorana Družbenega centra Krka:

ob 10.30 PEKARNA MIŠMAŠ, muzikal, predstava za vrtec in izven. Igrajo učenci in učenke 1., 2. in 3. razreda Podružnične šole Krka, mentorice: Brigita Langenfus, Tončka Rajer in Nadja Jankovič Fortuna; **ob 11.00 PEKARNA MIŠMAŠ, gledališka predstava** za vrtec in izven. Igrajo učenci in učenke 4. in 5. razreda Podružnične šole Krka, mentorica: Mateja Jere Grmek;

ob 14.00 PEKARNA MIŠMAŠ, gledališka predstava za podaljšano bivanje in izven. Igrajo učenci in učenke 4. in 5. razreda Podružnične šole Krka, mentorica: Mateja Jere Grmek v sodelovanju z igralci in igralkami Kulturnega društva Krka; **ob 14.30 MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON, gledališka predstava** za podaljšano bivanje in izven. Igrajo učenci in učenke Osnovne šole Stična, 4. razred, mentorici: Jožica Ferlin in Aleksandra Šparl.

Petek, 29. 5. 2015 ob 18.00 - PRAZNIK OBČINE IVANČNA GORICA, osrednja svečanost s podelitvijo občinskih nagrad in priznanj za leto 2015, Krka.

Vabljeni na novo prodajno mesto Si.mobil Grosuplje v Mercator centru.

Vse, ki nas boste s tem kuponom obiskali do 31. 12. 2015, bomo nagradili z **20% popusta** ob nakupu dodatne opreme.

Si.mobil Grosuplje
Brvce 1a, 1290 Grosuplje
m: 040 97 97 88
Delovnik: pon.-sob.: 8.00-20.00

Plačilo položnic brez provizije!

Z domačo pridelavo in nakupi doma podpiramo sebe in lokalno gospodarstvo

Pred 50 leti je bila samooskrba v Sloveniji skoraj 80 odstotna, saj je imela skoraj vsaka gospodinja svoj vrt, na katerem je pridelovala zelenjavo za potrebe svoje družine. Zdaj pa smo povsem odvisni od uvoza, saj je naša samooskrba z zelenjavo v letu 2010 padla na 31 %. Skrb vzbujajoč podatek je, da smo Slovenci med zadnjimi po stopnji samooskrbe s hrano v Evropi in hkrati prvi po kvadraturi trgovin. Vemo, da domača pridelava hrane ne sledi povpraševanju, saj smo dve leti nazaj uvozili 155 tisoč ton zelenjave, od tega 64 % sveže. V obliki sveže zelenjave smo uvozili največ paradižnika, čebule, solate in paprike, torej zelenjave, ki uspeva tudi v Sloveniji.

Z višjo stopnjo zavedanja o lokalni oskrbi bomo svoj denar namesto v debele denarnice posrednikov in tujim kmetom namenili neposredno domačim kmetom in pridelovalcem.

Prehranska samooskrba naj bi postala tudi temelj zdravega, varnega in kakovostnega načina življenja. S poseganjem po slovenski, lokalni hrani dobimo zagotovilo, da hrana ni prepotovala na stotine kilometrov. Tako odpadejo stroški transporta pa še emisije se zmanjšajo. Z nakupom hrane, pridelane na slovenski zemlji, pa pomagamo tudi pri ohranjanju delovnih mest lokalnih pridelovalcev. Lokalna trajnostna oskrba s hrano predstavlja lokalno pridelano in predelano hrano, ki je fizično in cenovno dostopna lokalnemu prebivalstvu ter porabljena na lokalnih trgih – od njive do krožnika v lokalnem okolju. Lokalna samooskrba je pomembna tudi zaradi ohranjanja delovnih mest na podeželju in predelovalni industriji, zagotavlja državno varnost in vzdržnost v obdobjih ekonomskih kriz, skrbi za urejenost in obdelanost podeželja, varovanje okolja in kar je tudi zelo pomembno, izboljšuje zdravje prebivalstva zaradi uživanja s staljšča prehranske vrednosti kakovostnejše hrane.

Tudi v Ivančni Gorici se na tem področju kažejo pozitivni premiki. Ne samo s ponudbo na lokalni eko tržnici, tudi sami pridelovalci v zadnjih letih iščejo nove poslovne priložnosti in višjo dodano vrednost v proizvodnji oziroma predelavi polizdelkov in končnih izdelkov, nekateri tudi z lastnimi blagovnimi znamkami. Letos mineva štiri leta od vzpostavitve lokalne eko tržnice, na kateri lokalni pridelovalci in predelovalci ponujajo svoje izdelke. Upravitelj tržnice **Mitja Poljšak** se aktivno trudi privabiti na tržnico čim več različnih ponudnikov. Vse večja pestrost ponudbe in novi sezonski ali redni ponudniki na

tržnici predstavljajo za redne in občasne kupce dodaten motiv za obisk tržnice ob sobotnih dopoldnevih. Poljšak se zaveda, da samo kakovostna in pestra ponudba nista dovolj, zato za privabljanje obiskovalcev in kupcev umešča na tržnico vse več dodatne vsebine, kot so različni tematski dnevi, ustvarjalne delavnice, posebne predstavitve posameznih krajev in druge atraktivne vsebine, ki so zanimive in zelo informativne tudi za tiste, ki tržnice sicer ne obiskujejo. Poljšak ima v zvezi z razvojem naše tržnice še veliko načrtov. Vsaka promocija ponudnikov na tržnici med lokalnim prebivalstvom prinaša dolgoročne rezultate na področju lokalne oskrbe in samooskrbe. Veliko

ter potrošnike nekaj zelo zanimivih projektov, kot je npr. projekt Zelemenjava, kjer lahko menjamo semena, sadike, pridelke, recepte, izkušnje in navdihe z domačega vrta. Cilj Zelemenjave je, da na solidaren in zabaven način poveže vse navdušence dobrot in lepote z domačega vrta ter to navdušenje raztrosi tudi med ostale someščane in sovaščane. Tudi znanja in podpore za vse, ki se odločajo vzgajati zelenjavo na vrtu, terasi ali balkonu, je na voljo vse več. Kmetijsko ministrstvo je na primer izdalo brezplačni priročnik Naučimo se postati samooskrbni, letos je zaživela brezplačno spletna aplikacija Naredi-vrt.si za izdelavo svojega načrta zasaditve in upravljanje vrsta ob pomoči nasvetov in preprostih vizualnih orodij. Eno najpogostejših vprašanj na začetku je, kako velik mora biti vrt. Za sprotno samooskrbo s svežo zelenjavo naj bi zadostovalo okoli 10 m² na osebo. Če želimo nekaj zelenjave še za ozimnico, pa bomo potrebovali 2x tolikšno površino vrta.

Pogosto slišimo, da imajo nekateri naši ponudniki težave pri prodaji svojih dobrin. Če je (še) premalo kupcev iz bližnje okolice, jih je treba poiskati na malo širšem področju. Nekateri so pri tem zelo uspešni in so si z mreženjem in ustreznimi znanji na področju trženja uspeli ustvariti veliko množico rednih končnih in poslovnih odjemalcev. Smo pa v uredništvu naredili hitro raziskavo in ugotovili, da na portalih, kjer so predstavljeni ponudniki raznovrstnih domačih pridelkov in izdelkov, kot je na primer portal KupujmodDomace.si in portal lokalna-kakovost.si, naših domačin pridelovalcev in nam znanih imen praktično ni. Tudi sicer smo pri nas zelo skromni s predstavami in trženjem naših dobrot prek digitalnih kanalov, ki jih omogoča internet – spletne strani, video predstavitve, mobilne aplikacije ... Da o tujejezičnih verzijah spletnih strani sploh ne govorimo. Zelo pozdravljamo projekte, kot je še zelo sveža turistična vas Pristava s svojim parkom, ki ga odpirajo v začetku junija.

V juniju se bo odvila tudi že druga konferenca Agrobiznis, ki predstavlja uspešne prakse in podjetniške iniciative na področju prehranske samooskrbe. Izmed nekaj deset kandidatov, med katerimi spet nismo opazili nam znanih imen, bodo na konferenci med drugim podelili nagrade za najboljše podjetnike v kmetijstvu in priznanje za najbolj inovativno podjetje v kmetijstvu. Da ne bo pomote, uvrstitev na seznam kandidatov je, za razliko od mnogih podobnih projektov nagrajevanja najuspešnejših, brezplačna. Vsem, ki iščete priložnost za ideje za preboj med trženjsko uspešne posameznike in skupine na področju samooskrbe, zelo toplo priporočamo obisk konference. Vstopnine ni. Pa to ni reklama za dogodek, pač pa izpostavljam eno od priložnosti za (brezplačno) učenje od najboljših na obravnavanem področju.

Vedno znova se sprašujemo, na kakšen način lahko še tržimo in komu še lahko prodamo naše pridelke s čim višjo dodano vrednostjo. Seveda se že vsi kar naprej ponavljamo,

Ivanška tržnica postaja tudi družabno središče

V preteklosti je bilo vprašanje nujnosti tržnice v Ivančni Gorici že večkrat aktualno, bilo je tudi nekaj poizkusov vzpostavitve njenega delovanja, vendar nikoli ni zares zaživela. Sam sem tej tematiki namenil precej pozornosti že v volilnem programu, ko sem prvič kandidiral za župana in odprtje tržnice v Ivančni Gorici v maju 2011 je bil eden mojih prvih uresničenih projektov. Veseli me, da je bila tržnica vse skozi dobro upravljana in da so naši občani dobili možnost nakupa zdrave, doma pridelane hrane. Poleg tega so lepo priložnost za dodatni zaslužek dobili domači kmetje in obrtniki in tako imamo na naši tržnici vsako leto več ponudnikov. Všeč mi je tudi uvedba tematskih dni, saj se takrat število ponudnikov še poveča, priložnost za predstavitev pa dobijo tudi vrtci in šole, kulturna, turistična in druga društva ter seveda Društvo podeželskih žena Ivanjščice. Iz tega društva izhaja tudi največ tistih ponudnikov ali bolje rečeno ponudnic na tržnici, ki so orale ledino in prve stopile za stojnice. Zavedam se, da brez razumevanja občinskega sveta, ki namenja precejšnja sredstva za delovanje tržnice, tržnica ne bi mogla poslovati. Prav tako je potrebno omeniti trud nekaterih sodelavcev iz občinske uprave, ki so vsako soboto poskrbeli za nemoteno delovanje tržnice. Rad pa bi poudaril še eno poslanstvo, ki ga opravlja naša tržnica. Čedalje bolj namreč postaja tržnica tudi družabno središče, kjer se ob sobotah dopoldne ljudje srečujejo, se pogovorijo in pozabavajo. «

Dušan Strnad, župan

Župan Strnad in soproga sta redna kupca na ivanški tržnici

da dobro prodajajo zgodbe. Vendar je res pomembno za načrtovanje razvoja trženja, da določimo dovolj ozke ciljne skupine s skupnimi značilnostmi, prepoznamo njihove bolečine in strahove, ki so neposredno povezani z branžo v kateri delujemo, ter pričakovane koristi nekega produkta ali storitve, za katerega so pripravljene seči v žep. Če naredimo to domačo nalogo dobro, bomo enostavno lahko definirali tudi izdelke in storitve, ki jih bomo z veseljem in z lahkoto prodajali in prodali. Takšne, ki prinašajo obilje za bolečine in izničijo strahove, ki smo jih prej identificirali. Tudi razvoj zgodbe je z uporabo tega principa precej enostavno početi. Še opomba – podoben model za razvoj izdelkov in trženje uporabljajo vsa tujina in domača startup podjetja. Primer inovativnega projekta je zagotovo projekt ZeroTour, ki ga razvija predsednik Turističnega društva Stična **David Mrvar**. V primerjavi z najbolj razvitimi turističnimi pokrajinami nam resnično primanjkuje kakšen zelo izstopajoč biser. Zato pripravljamo integralni turistični produkt, ki je pravzaprav sestavljen mozaik iz turističnih, kulturnih, športnih, etnoloških komponent. Osredotočil se je na tujega gosta, ki mu lahko prodamo večji paket in je zanj tudi pripravljen plačati več. Ima že veliko pozitivnih izkušenj z gosti, ki prepoznajo Ivančno Gorico kot vmesno eno ali večdnevno postajo za tranzitne turiste in izhodišče za

izlete z električnim (!) avtomobilom po vnaprej pripravljenem programu. Gostom bo omogočal pripravo hrane in obedovanje skupaj z lokalnimi družinami, s katerimi se tudi družijo in obiskujejo lokalne prireditve in lokalne znamenitosti, obišejo lokalno tržnico in tudi za svoje potrebe nakupijo surovine pri lokalnih pridelovalcih. Tako kot pri Turistični vasi Pristava, gre tudi tukaj za povezovanje lokalnih kapacitet na širši ravni.

Kaj menijo občinski svetniki?

O njihovih mnenjih in predlogih za izboljšanje razmer na področju lokalne oskrbe in samooskrbe v naši občini smo spregovorili tudi s predstavniki občinskega sveta. Tole so njihove misli:

„Glede na dane možnosti menimo, da bi bilo treba v sodelovanju občine in KZ pripraviti in voditi konkretno lokalno kmetijsko politiko, ki bi naše kmete spodbujala za pridelovanje

ekoloških pridelkov, s katerimi bi se oskrbovale vse javne ustanove, kot so vrtci in šole, kot tudi lokalna podjetja in gostinci. Z dobro organizacijo strokovne pomoči bi lahko spodbudili mlade nezaposlene, ki imajo možnost za pridelavo zelenjave, nimajo pa izkušnje in znanja. Morda bi lahko celo razmišljali o obdelavi primernih občinskih zemljišč in zaposlitvi preko javnih del, katerega stroški bi se pokrili s prodajo izdelkov na naši tržnici. Po našem mnenju bi lahko z dobro pripravljeno kmetijsko razvojno občinsko strategijo, v sodelovanju s KZ in kmetijsko pospeševalno službo učinkovite ukrepe z relativno majhnimi vložki izvedli v kratkem času in z velikimi rezultati.“ **Sonja Maravič** (SMC)

„Oskrba z zelenjavo pred petdesetimi leti in danes je težko primerljiva. Tako kmetje kakor tudi drugi so takrat zelenjavo pridelovali doma na svojih zelnikih, vrtovih, njivicah in gredah. Le malo kdo je kupoval zelenjavo in tudi sadje. Pozneje, ko je zelenjava prihajala iz juga in uvoza ter z ozaveščenjem o potrebi uživanja zelenjave in sadja za zdravje se je potrošnja in kupovanje zelenjave povečala. S prihodom tujih trgovcev v Slovenijo pa je prišlo do ponudbe ogromnih količin zelenjave v teh centrih včasih tudi zelo poceni, vendar največkrat

ti, datumi in ... Le kako je mogoče, da se je vse to nekemu vendarle »splavčalo« pridelati, očistiti, zapakirati in pripeljati stotine kilometrov daleč? Moti nas pega na jabolku, polž na zelnati glavi, ne vprašamo pa se, zakaj špansko zelje, ki smo ga pozabili dati v hladilnik, še po dveh tednih ne začne gniti, zakaj italijanska solata v hladilniku raste, zakaj, zakaj ... Domače je vedno in v vseh ozirih boljše, bolj zdravo, četudi včasih ni na videz popolno. Res velik premik je potreben tudi v glavah nas, potrošnikov. Vzpostaviti bi morali trdno verigo med proizvajalcem, trgovino in potrošnikom, z jasno zahtevo, da trgovina ne sme zaslužiti 10 krat več kot tisti, ki je hrano pridelal!“ **Milan Jevnikar** (NSi)

„Lokalna samooskrba je ena od prioritarnih nalog naše občine, ki zadnjih nekaj let dobro poteka. To se kaže tudi na sobotni tržnici v Ivančni Gorici. Tržnica je že dobro utečena, ponudba pestra in kakovostna, cenovno pa se pridelki umeščajo nekoliko višje. Potrošniki dobimo informacije o različnih izdelkih in kakovosti in s tem pridelovalci spodbujajo k izboljšanju konkurenčnosti. Na tržnici pogrešam ribe, vzgojene na naših ribogojnicah in večjo promocijo uživanja rib v vsakodnevni prehrani. Kot razvojno priložnost samooskrbe vidim v varovanju kmetijskih zemljišč, ki so namenjene pridelovanju hrane (žito, zelenjava, sadje, mleko in mlečni izdelki, meso in mesni izdelki).

Nadgraditi bi morali ozaveščenost o zdravem prehranjevanju v družinah in šolskih institucijah. Vrtci, šole in druge javne ustanove bi morale uporabljati izdelke lokalnega področja in s tem bi prispevali, poleg zdrave prehrane, še k boljšemu družbenemu in socialnemu položaju domačega kmeta. Zato bi morali biti javni razpisi za dobavo hrane teh ustanov poenostavljeni in bi morali spodbujati lokalno samooskrbo. To je naloga države s spremembo zakonodaje. Na občinskem nivoju bi morali začeti tudi s podporo za lažje in uspešnejše pridobivanje zagonskih sredstev za mladega kmeta in pridelovalce ekoloških izdelkov.“ **Marina Koščak** (SD)

Franc Fritz Murgelj

neznanega porekla, izvora načina pridelave ter sumljive kvalitete. Zadnjih nekaj let se veliko dela na promociji doma pridelane zdrave zelenjave in potrošniki vse bolj iščejo domačo zelenjavo in tudi drugo domačo hrano. V prihodnje upam, da bo v občini na voljo več sredstev za zagon teh dejavnosti kot je pridelovanje zelenjave, sadja ter drugih dopolnilnih dejavnosti, ki naj na kmetijo prinese dodaten denar ali postane celo glavna dejavnost. Torej vidim možnosti za večjo samooskrbo z zelenjavo tudi v občini Ivančna Gorica tako s strani interesa pridelovalcev kakor potrošnikov ob pomoči vseh v verigi kmetov, občine, stroke, zadruga in vseh, ki se želijo ali morajo vključiti, da pridemo do zelenega rezultata.“ **Cvetko Zupančič** (SLS)

„To, da sredi dolenskih gričev in rodovitnih polj jemo krompir iz Afrike, pijemo madžarsko ali avstrijsko mleko, uživamo meso od bogvečke, jemo italijansko in špansko solato, paradiznik, kumare ... tudi poleti je žalostna vsakdanjost. Seveda je po mojem mnenju to posledica dolgotrajnega procesa, ki je v naših ljudeh ustvaril občutek, da se doma ne izplača pridelovati nič, ker je ponudba pridelkov na globalnem svetovnem trgu bogata in cenovno ugodna. Potrošniška miselnost nas je prekasila tudi pri preskrbovanju s hrano. Dobro je samo tisto, kar je na videz lepo, bujno, zapakirano, označeno s certifikaci-

OO SDS Ivančna Gorica – 20 let na pravi poti - v dobro vseh

Spoštovane občanke in občani,

v imenu OO SDS Ivančna Gorica in njenega vodstva in v imenu svetniške skupine SDS v sestavi Irma Lekan, Alojz Šinkovec, Maja Strnad, Janko Zadel, Brigita Primc, Nace Kastelic, Tina Zajec, Anja Lekan, Franc Koželj, Tomaž Smole in Janez Mežan, Vam čestitamo ob 20 letnici občine Ivančna Gorica.

Sami prav tako praznujemo 20 let in tudi sicer je naše delovanje tesno povezano in prepleteno z dogajanjem in življenjem v občini Ivančna Gorica. Od ustanovitve naprej smo imeli pomembno vlogo pri sprejemanju odločitev v naši občini, ves čas pa je bil župan iz naših vrst. Najprej Jernej Lampret in sedaj Dušan Strnad.

Upamo si trditi, da je prevladujoč vpliv SDS pozitivno vplival na razvoj občine Ivančna Gorica, čeprav so zaslužni vsi, ki so sodelovali. Danes so na pomembnih področjih trendi ugodni.

- Občina je v prejšnjem mandatu prišla med 30 najbolj razvitih, v letu 2015 pa še korak naprej med 22 najbolj razvitih občin v Sloveniji po metodologiji Ministrstva za finance za določanje koeficientov razvitosti.
- Gospodarstvo se je hitro izvilo iz krize in ima stabilno rast, obeti za naprej pa so prav tako dobri. Smo med petino občin z najnižjo stopnjo nezaposlenosti in med petino občin z najvišjo povprečno plačo.
- Naravni prirast in tudi preselitveni prirast sta bistveno večja od povprečja in pomembno prispevata k nenehnemu povečevanju prebivalstva. Stopnja staranja prebivalstva je nižja od slovenskega povprečja in medgeneracijska solidarnost se lepo razvija.
- Raznolika društva (čez 130 jih je) na področju kulture, športa, gasilstva, turizma, humanitarnosti uspešno soustvarjajo občutek pripadnosti in preprečujejo, da bi postali spalno naselje glavnega mesta.
- Smo med tretjino občin s sprejetim občinskim prostorskim načrtom, ki ga že dopolnjujemo. Od 137 naselij so vsa vitalna in občina se enakomerno razvija.
- Smo največja občina v Sloveniji med nezadolženimi občinami, kar pomeni, da ohranjamo zadolžitveni potencial za projekte, ki bodo sofinancirani z nepovratnimi evropskimi sredstvi.

Predvsem pa je pomembno, da občanke in občani imajo zaupanje v boljše prihodnost in so zadovoljni z življenjem v naši občini ter se v njej počutijo prijetno domače.

Zadovoljstvo z opravljenim delom in visoka stopnja zaupanja v vodenje občine, ki ste jo izkazali tudi na nedavnih lokalnih volitvah, nam nalagajo veliko odgovornost tudi v naprej. Sprejemamo jo s hvaležnostjo in veliko mero pripravljenosti, da delamo v dobro vseh še naslednjih 20 let in več.

Ob 20 letnici občine Ivančna Gorica Vam želimo vse dobro!

Janez Mežan, Vodja svetniške skupine SDS

O samooskrbi v naši občini

Občina Ivančna Gorica ima idealne pogoje za pridelavo zelenjave, sadja in nasploh poljščin za preskrbo svojih prebivalcev. Ni naključje, da so to področje nekoč poimenovali »zibelka semenskega krompirja«. Zelo kmalu je bila ustanovljena Kmetijska zadruga in kasneje je bilo sezidano tudi skladišče semenskega krompirja, kamor so kmetje lahko do prodaje skladiščili svoj krompir. In danes? KZ je še vedno tukaj, nekdanje skladišče je danes preurejeno v Vrtni center, kjer pa skoraj ne najdeš pridelka, ki bi bil vzgojen v domačem okolju.

Glede na dane možnosti menimo, da bi bilo potrebno v sodelovanju občine in KZ pripraviti in voditi konkretno lokalno kmetijsko politiko, ki bi naše kmete spodbujala za pridelovanje ekoloških pridelkov, s katerimi bi se oskrbovale vse javne ustanove, kot so vrtci in šole, kot tudi lokalna podjetja in gostinci.

Zelo pomenljive so besede svetnice Biljane Gartner: »Pred 25 leti, ko sem prišla iz mesta v te kraje, je bilo zelo veliko obdelanih kmetijskih površin. Koruza, pšenica, zelenjava, zelišča ... Danes je vse zaraščeno s travo. Sami pašniki, kamor ti seže pogled. Zakaj je temu tako?«

Tukaj bi morala vstopiti konkretna kmetijska politika, ki bi kmetovalce vzpodbudila, jim nudila strokovno in finančno pomoč, da bi naša lokalna skupnost bila samooskrbovana vsaj 80 %, kot je bilo v Sloveniji pred 50 leti. Z dobro organizacijo in strokovno pomočjo bi namreč lahko spodbudili mlade nezaposlene, ki imajo možnost za pridelavo zelenjave, nimajo pa izkušnje in znanja na tem področju. Morda bi lahko celo razmišljali o obdelavi primernih občinskih zemljišč in zaposlitvi preko javnih del, stroški pa bi se pokrili s prodajo izdelkov na naši tržnici. Kot dobra tržna niša se v Sloveniji omenja tudi pridelava nekaterih industrijskih rastlin, kot sta lan, industrijska konoplja in druge, z možnostjo razvoja dodatnih panog in ustvarjanja delovnih mest.

Dvigniti je potrebno ozaveščenost o prednostih lokalne hrane in informirati potrošnike o tem, kje lahko pridobijo bistvene informacije o proizvodih, ki so pomembne za njihovo odločitev o nakupu in jih prepričati, da je hrana iz naše bližine bolj okusna in hranljiva, ker je zaužita v času dozorelosti.

Česen iz Kitajske, fižol iz Braziliije in iz Argentine nimajo na naših trgovskih policah kaj iskati. Naša tržnica bi se morala šibiti od ponudbe doma, ekološko pridelanega krompirja, čebule, česna, korenja, fižola, zelja itd.

Zavedamo se, da je še kako pomembno in zdravo kupovati lokalno pridelano sezonsko hrano, zato naj naštejemo nekaj razlogov, ki nas v to prepriča:

- **PODPIRAMO LOKALNE PRIDELOVALCE IN UTRUJEMO LOKALNO SAMOOSKRBO,**
- **VEČJA RAZNOLIKOST V PREHRANI,**
- **VEČJA HRANILNA VREDNOST,**
- **OKUS IN SVEŽINA ŠTEJETA NAJVEČ,**
- **VARUJEMO OKOLJE.**

Razmisliti bi morali tudi o oskrbi z mesom, mlekom in mlečnih izdelkov živali, ki so rejene v našem okolju. V postopku predelave in obdelave zelenjave in žit, kot stranski produkt nastaja veliko ostankov, ki so primerni za prehrano živali. Tako se v nekaterih primerih poljedelstvo in živinoreja lahko odlično dopolnjujeta.

Razmisliti bi bilo treba o smiselnosti ponovnega odprtja klavnice, ki je našem območju nekdanje uspešno delovala, kamor bi kmetje lahko oddajali doma vzrejeno živino. S tem podpiramo domače kmete in pridelovalce, saj proizvodnja in poraba domače hrane spodbuja domače gospodarstvo in ohranja delovna mesta na podeželju in v živilski predelovalni industriji.

Po našem mnenju bi lahko z dobro pripravljeno kmetijsko razvojno občinsko strategijo v sodelovanju s KZ in kmetijsko pospeševalno službo, učinkovite ukrepe z relativno majhnimi vložki izvedli v kratkem času in z velikimi rezultati.

Svetniki Stranke modernega centra - SMC:

Biljana Gartner, Nataša Lukman, Sonja Maravič, Aleš Tomažin in Kristina Zadel

SMC stranka modernega centra

Socialno podjetništvo – kaj to je in kdo ga potrebuje?

Svet za starosti prijazno občino Ivančna Gorica je 18. maja organiziral posvet o socialnem podjetništvu. Predavatelj na posvetu je bil Tadej Slapnik, državni sekretar v kabinetu predsednika vlade. Več o vsebini posveta bomo objavili v prihodnji številki Klasja, za uvod pa nekaj o socialnem podjetništvu na splošno.

Kaj je socialno podjetništvo?

Socialno (tudi skupnostno) podjetništvo je nabor različnih gospodarskih dejavnosti, ki jih opravljajo pravne osebe. Njihov osnovni cilj pri tem ni ustvarjanje dobička, temveč večanje družbene blaginje. Socialno podjetništvo spodbuja sodelovanje ljudi, prostovoljno delo in krepi družbeno solidarnost. Na kakšen način? Tako, da odpira nova delovna mesta tam, kjer zasebni sektor zaradi nizkega dobička nima interesa in zaposluje ranljive skupine ljudi, kot so dolgotrajno brezposelni, invalidi, starejši nezaposleni itd. Socialna podjetja iščejo rešitve za zaznane probleme na inovativen, nekonvencionalen način in tako prispevajo k trajnostni rasti družbe.

Dobiček, ustvarjen v socialnem podjetju, se ne deli med zaposlene, temveč se vlaga nazaj v dejavnost. Pri tem mora biti zagotovljen nadzor nad materialnim in finančnim poslovanjem. Predvsem pa morajo socialna podjetja trajno delovati v javno korist.

Področja delovanja socialnih podjetij

Zakon o socialnem podjetništvu določa, katera so področja delovanja socialnih podjetij. Gre za socialno in

družinsko varstvo, varstvo zdravja in invalidov, znanost, raziskovanje in izobraževanje, za zagotavljanje mladinskega dela ter socialne vključenosti in spodbujanje poklicnega usposabljanja oseb, ki so brezposelne, ali jim to grozi.

Možno je delovanje na področju ekološke pridelave hrane, ohranjanja narave, urejanja in varstva okolja, zaščite živali, uporabe obnovljivih virov energije in razvoja zelene ekonomije, razvoj turizma za osebe, ki sicer ne morejo do turističnih storitev, trgovine za socialno ogrožene. Nadalje je socialno podjetništvo možno na področju kulture, ohranjanja kulturne, tehnične in naravne dediščine, amaterskega športa in spodbujanja razvoja lokalnih skupnosti.

Možnosti delovanja socialnih podjetij so tako zelo široko odprte, potrebne so le ideje in njihova realizacija v praksi.

Vrste socialnega podjetništva

Po zakonu poznamo pri nas dva tipa socialnih podjetij, in to tip A in tip B. Podjetje tipa A lahko opravlja dejavnosti socialnega podjetništva in vse druge dejavnosti, vendar mora iz socialnega podjetništva ustvarjati polovico prihodkov. Podjetje tipa B

lahko opravlja katerokoli dejavnost, če s svojim delovanjem ves čas zaposluje vsaj eno od ranljivih skupin na trgu dela. Takih delavcev mora imeti vsaj eno tretjino.

Delovanje socialnih podjetij je urejeno z zakonom in uredbami, določeno je posebno računovodenje, imamo pa tudi Svet za socialno podjetništvo in strategijo njegovega razvoja. Pomembno je, da so na razpolago evropska sredstva iz socialnega sklada, do katerih je možno priti prek razpisov.

Kdo potrebuje socialno podjetništvo?

Najkrajši možni odgovor je vsi. Dobrodošel je za ranljive skupine ljudi, od brezposelnih do mladih in starejših. Potrebujemo ga za inovativno reševanje problemov okolja, socialne vključenosti in varovanja zdravja. Ker mora vse to nekdo organizirati in voditi, nastajajo tu popolnoma nova delovna mesta in nove priložnosti tako za mlade kot za malo manj mlade.

Primeri dobrih praks, o katerih že lahko beremo v časopisih ali gledamo po televiziji, vzbujajo upanje, da ne bo ostalo le pri zakonih, odredbah in strategijah, ampak da bodo ti postali tudi del našega vsakdana.

Joža Železnikar

Zelo dobro obiskana predavanja za turistične ponudnike in društva s področja naše občine

Zavod Prijetno domače za kulturo, turizem, promocijo, informiranje in upravljanje Jurčičeve domačije je v sodelovanju s Centrom za razvoj Srca Slovenije ter RDO Turizem Ljubljana minuli mesec pripravil predavanja in delavnice s področja blagajniškega poslovanja, trženja in oblikovanja konkurenčnih turističnih produktov.

Prvo predavanje je potekalo 9. aprila v prostorih prenovljene šole v Hrastovem Dolu, kjer so se predstavniki društev in društvenih organizacij v občini Ivančna Gorica seznanili s spremembami in novostmi na področju blagajniškega poslovanja ter s prednostmi, ki jih prinaša lokalno in regionalno povezovanje v smeri razvoja društev, zvez in lokalne skupnosti nasploh. Predavanja se je v poznih popoldanskih urah udeležilo okrog 50 slušateljev, ki so z zanimanjem prisluhnili lokalni podjetnici Simoni Jesih in gostujoči strokovnjakinji dr. Tanji Lešnik Štuhec. Velika večina povabljenih je izrazila željo po podobnih srečanjih tudi v prihodnje.

Drugo srečanje, ki je poleg izobraževalnega dela obsegalo tudi delavnico za oblikovanje integriranih turističnih produktov, je potekalo 22. aprila v sejni sobi občine Ivančna Gorica. Okrog 20 udeležencev, turističnih ponudnikov in nekaterih predstavnikov društev, je z zanimanjem prisluhnilo ekipi priznanih strokovnjakov družbe Gabrun in Brand Business School iz Ljubljane, z g. Andrejem Pompetom na čelu. Delavnica ob koncu srečanja je bila namenjena oblikovanju konkretnih turističnih produktov, ki so jih predlagali udeleženci, smernice pa naj bi udeležencem služile tudi za oblikovanje produktov v prihodnje. Odziv slušateljev je bil tudi v tem primeru več kot pozitiven, zato je organizator zagotovil, da bo tovrstna srečanja še organiziral in jih skušal kar najbolje prilagoditi posameznim turističnim ponudnikom, skupinam društev in organizacijam, ki si želijo izboljšati in razvijati svojo dejavnost.

Miha Genorio

Tudi na tržnici smo obeležili Dan zemlje

V soboto, 25. aprila, je na tržnici v Ivančni Gorici potekal tematski dan, na katerem je bila posebna ponudba v znamenju svetovnega Dneva zemlje (22. april). Tudi na ta način smo se lahko spomnili, kako pomembna je skrb za planet na katerem živimo in nam daje hrano.

Obiskovalci so lahko obiskali stojnice z bogato ponudbo sadik in semen za vrt in okrasno cvetje. Manjkala ni niti bogata ponudba korit in posod za rože ter raznovrstno orodje za vrt in dom. Kako pomembna je naša skrb za okolje vedo tudi naši čebelarji, saj so na svoji stojnici pripravili brezplačna semena medovitih rastlin in sadik.

Na svoji stojnici se je s sistemi za zbiranje deževnice in biološkimi čistilnimi napravami predstavljalo podjetje Armex iz Ivančne Gorice, prav tako pa je svoje izdelke domače in umetnostne obrti javnosti predstavila rokodelka Marjeta Baša iz Ambrusa. V času tržnice so se obiskovalci lahko preizkusili tudi na delavnica izdelovanja cvetličnih venčkov za na glavo in tulipanov, pri čebelarjih pa so lahko najmlajši zasadili svoje sončnice in okrasili cvetlične lončke.

Pestro sobotno dopoldne so s svojimi plesnimi in pevske nastopi pričarali otroci vrtca Ivančna Gorica iz enot Ivančna Gorica, Šentvid pri Stični in Višnja Gora, ki jim je prisluhnil tudi redni obiskovalec ivanške tržnice, župan Dušan Strnad.

Gašper Stopar

Namig za premik

- 22. 5. ob 18. uri, Kulturni dom Šentvid pri Stični: Prireditve ob 20-letnici delovanja Kulturnega društva likovnikov Ferda Vesela
- 23. 5. ob 9.30 uri, Tržnica Ivančna Gorica: Kultura na tržnici – Ambrus se predstavi
- 23. 5. ob 9.30 uri, Polževo: 9. hitropotezni šahovski turnir »Polževo 2015«
- 23. in 24. 5., Športna dvorana OŠ Stična: Finalni turnir za naslov državnega prvaka v rokometu – starejši dečki B
- 23. 5. ob 16. uri, Šentvid pri Stični: 130. letnica PGD Šentvid pri Stični in prevzem novega gasilskega vozila Renault GVC 16/25
- 23. 5. 2015, Ivančna Gorica: Moto zbor v obrtni coni Ivančna Gorica, ob 16.00 panoramska vožnja
- 24. 5. ob 17. uri, Gasilski dom Višnja Gora: Otroška gledališka predstava Pika nogavička
- 24. 5. ob 19. uri, Amfiteater pri novem župnišču v Šentvidu pri Stični: Letni koncert Moškega pevskega zbora Vidovo
- 25. 5. ob 20. uri, Kulturni dom Stična: Gledališka predstava Čakalnica pred nebesi
- 26. 5. ob 8.30 uri, Kulturni dom Stična: Glasbena pravljica Peter in volk
- 26. 5. ob 11. uri, sejna soba občine: Razstava del in zaključek študijskega leta Univerze za tretje življenjsko obdobje
- 26. 5. ob 15. uri, Knjižnica Ivančna Gorica: Palčkova pravljica za društvo Sožitje
- 27. 5. ob 8. uri, Ivančna Gorica: Otroški Ex-tempore in razstava male likovne šole KD Harmonija
- 27. in 28. 5., Družbeni center Krka: Festival Pekarne Mišmaš, otroški gledališki festival
- 28. 5. ob 17. uri, Valična vas: Slovesna otvoritev Vodohrana Valična vas
- 28. 5. ob 18. uri, Družbeni center Krka, Občinsko tekmovanje v namiznem tenisu
- 29. 5. ob 18. uri, Športno igrišče Krka: Praznik občine Ivančna Gorica, osrednja svečanost s podelitvijo občinskih nagrad in priznanj za leto 2015, po uradnem delu svečanosti veselica z ansambлом Kolovrat
- 30. 5. ob 12. uri, Športno igrišče Krka: Srečanje bolnikov z multiplo sklerozo
- 30.5., Lučarjev Kal: Spomladansko »kurbljanje« starodobnikov
- 31. 5., Šentvid pri Stični: Pokalno tekmovanje Slovenije v motokrosu
- 31. 5., Krka: 39. Kajakaški spust po reki Krki
- 2. 6. ob 19. uri, Kulturni dom Ambrus: Odprtje razstave likovnih del
- 5. 6. ob 17. uri, Zagradec: Slovesna otvoritev Podružnične šole in vrtca Zagradec
- 5. 6. ob 19. uri, Višnja Gora: Srečanje krajanov Višnje Gore
- 6. 6., Gasilski dom Višnja Gora: 140-letnica PGD Višnja Gora in veselica
- 6. 6. ob 17. uri, Lučarjev Kal: Prikaz košnje na star način in druženje
- 6. in 7. 6., Muljava: Krjavljev sejem
- 7. 6. ob 9. uri, Grosuplje-Ivančna Gorica-Dobrepolje: Maraton treh občin
- 8. 6. ob 18. uri, Kavarna Sonček, Ivančna Gorica: Odprtje razstave fotografije Tomaža Levstka
- 6. 6. ob 20. uri, Dom kulture Šentvid pri Stični: 5. letni koncert MePZ Sončni žarek z gosti
- 12. 6. ob 19. uri, Dom kulture Šentvid pri Stični: Koncert ob 20-letnici delovanja OFS Vidovo
- 12. -14. 6., Gradišče: 3. festival kiparjev z motorno žago
- 12. in 13. 6., Radohova vas: Gasilsko tekmovanje in veselica
- 13. 6. ob 9.30 uri, Ivančna Gorica: 20. jubilejno Popotovanje s kolesi po rimski cesti
- 13. 6., Muljava: Gasilska veselica
- 14. 6., Stična: Tekmovanje v spretnostni vožnji
- 19. 6. ob 21. uri, Muljava, Jurčičeva domačija: Premiera igre Domen v letnem gledališču (ponovitve: 20., 26., 27. 6. in 3., 4. 7.)
- 20. 6., Ivančna Gorica: Gasilsko tekmovanje in veselica
- 20. 6. ob 20. uri: OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični: Koncert zamejskih pevskega zborov
- 21. 6. ob 12. uri, Šentvid pri Stični: 46. tabor slovenskih pevskega zborov
- 21. 6., Valična vas: Maša za domovino v Valični vasi
- 25. 6., Polževo: Praznovanje dneva državnosti
- 26. 6., Dob pri Šentvidu: Gasilska veselica
- 26. - 28. 6., Letališče Šentvid pri Stični: Mednarodni Fly-in & Expo 2015
- 27. 6., Zagradec: 90- letnica PGD Zagradec in gasilska veselica
- 27. 6., Vrh pri Višnji Gori: Gasilska veselica

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditve na občinski spletni strani www.ivancna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivancna-gorica.si.

V sklopu Tedna kulture v občini Ivančna Gorica bo v soboto, 23. maja 2015, DAN KULTURE –AMBRUS SE PREDSTAVLJA na Tržnici Ivančna Gorica

Osrednji program bo namenjen predstavitvi Ambrusa. Od 9.30 dalje bodo Kulturno društvo Ambrus, Podružnična šola Ambrus in Turistično društvo Ambrus predstavili kulturno dediščino in znamenitosti Ambrusa, predstavili se bodo rokodelci, še posebej zanimiv pa bo program za otroke, za katere bodo organizirane brezplačne delavnice. V primeru slabega vremena se bodo delavnice za otroke izvajale v kulturnem domu.

KZ Stična je pomemben člen na področju lokalne (samo)oskrbe

O vlogi Kmetijske zadruga Stična, ki na področju lokalne oskrbe in samooskrbe igra v naši občini pomembno vlogo, smo se pogovarjali z direktorico Mileno Vrhovc.

Za začetek nas zanima, katere priložnosti in potencialne v naši občini prepoznate kot slabo ali sploh neizkoriščene glede na obravnavano temo?

Na področju Kmetijske zadruga Stična oziroma občine Ivančna Gorica so še priložnosti in potenciali za večjo proizvodnjo hrane. Rezerve so tako na področju živinoreje in poljedelstva ter sadjarstva, še največje pa na področju zelenjadarstva. V naši zadrugi smo imeli že kar nekaj poskusov, da bi bolje izkoristili našo strateško lego in na pragu Ljubljane razširili proizvodnjo zelenjave. Interes je sicer bil, vendar se kmetje kljub temu težko odločajo in se bojijo tveganj. Problem pa se začne še z vodo, z zahtevno dokumentacijo, z zagonskimi sredstvi, itd. Večje proizvodnje v zadrugi za stalno oskrbo trgovskih verig, poleg manjših količin krompirja, zelja in kolerabe, v tem trenutku pri nas še nimamo.

Morda zato, ker je težko izračunati ekonomsko upravičenost te dejavnosti?

Pridelek oz. proizvod morata dati preko vlaganj in dela pozitivni rezultat. Tega pa pogosto ni, krog ni sklenjen in veriga je vedno toliko močna, kolikor zdrži najšibkejši člen. Zato se praviloma skoraj vedno nekje strga. Če izpostavimo lansko dobro letino krompirja, čeprav Slovenija ni samooskrbna s to kulturo, nismo uspeli prodati vseh količin krompirja, tako

ne kmetje sami, kot mi v zadrugi. Določene količine krompirja smo dostavljene v Ljubljano prodali za borih 9 centov za kilogram. Ali ni to sramotna cena? Še huje je, da so ga trgovci v večjih centrih prodajali v akciji po 5 centov za kilogram. Ta poteza je neodgovorna do pridelovalcev te kulture. Predvsem tuje trgovske hiše so ga vozile iz tujine, z obrazložitvijo, da naš krompir ni kvaliteten, da je hrastav in ko se opere, se na njem vidijo vse napake in potrošnik tega ne sprejema. Vendar naš krompir, ki je sicer raste v težki zemlji in ni tako gladkih oblik, je gotovo manj tretiran in zato bolj polnega okusa.

Ali sploh obstaja kakršnakoli zaščita domačih pridelovalcev na državnem ali EU ravni?

Če bi država oziroma vse kmetijske institucije zaščitile domačo proizvodnjo in ko se ta prodaja, bi šele začeli z uvozom, bi bila samooskrba z domačo hrano zagotovo boljša. To velja praktično za vsa področja pridelovanja hrane. Odgovorni ljudje v naši državi bi morali vedeti, da je dobra samooskrba eden od temeljev vsake države. Več kot očitno je, da je narobe, da pri nas podpiramo s subvencijami površine in ne pridelkov. Subvencionirati bi morali kmetijske pridelke, posledično bi tudi potrošniki lažje kupovali domačo hrano.

Priljubljenost nizkih cen tujih pridelkov v velikih trgovskih verigah je za potrošnika prevelika?

Vsak večji kraj v Sloveniji ima na razdalji nekaj sto metrov najmanj tri večje (praviloma tuje) trgovske centre. V Ivančni Gorici je tudi tako. Nisem še slišala, da bi se v kakšni občini na kakršen koli način zoperstavili proti gradnji trgovskih centrov. Vsi so bili sprejeti praviloma z navdušenjem, češ, da bo konkurenca. Ta konkurenca pa ima visoko ceno. Občani sedaj kupujejo kmetijske pridelke in izdelke v teh centrih, kjer so praviloma cenejši od domače ponudbe. Stanje se sicer izboljšuje z obširno promocijo slovenske hrane, s sloganom Kupujmo domače, vendar je cena, tudi zaradi težke gospodarske situacije, še vedno glavni parameter.

Kakšna pa je in bo vloga KZ Stična na področju lokalne oskrbe in samooskrbe?

Kmetijska zadruga Stična ima s svojo, več kot 100-letno tradicijo, na našem področju pomembno vlogo. Med drugim je edina odkupovalka živine in mleka, pomembna je tudi pri odkupu krompirja in zelenjave ter redna plačnica le-teh. Na drugi strani pa je zadruga oskrbovalka kmetov, vrtničarjev in ostalih potrošnikov z vsem potrebnim repromaterialom in ostalim blagom po konkurenčnih cenah. Prvi člen Zakona o zadruгах pravi, da ima zadruga namen pospeševati gospodarske koristi svojih članov. Trudimo se, da bi bile le-te čim večje. Sicer pa mora biti sodelovanje med zadrugo in članom vzajemno in odgo-

vorno. Glede na to, da se je zadržništvo najbolj razvilo ravno v krizi, lahko rečem, da je v teh kriznih časih še več priložnosti, da sodelovanje s člani in ostalimi kooperanti še nadgradimo. Cilji naše zadruga so tudi, da se čim bolj približamo kmetu, da smo z njim v osebnem kontaktu, da vzajemno sodelujemo tako na nabavni kot prodajni poti, da bomo zagotavljali redno odkup za še »vzdržno« ceno in redno plačilo. Vse to pa bomo lahko izvajali le, če nam bodo šle pristojne institucije s svojimi ukrepi nasproti.

V KZ Stična smo v začetku letošnjega leta razširili in modernizirali Kmetijsko-vrtni center v Ivančni Gorici. Center smo lepo uredili, še posebej pa smo ponosni na kotiček, katerega smo namenili pridelkom in izdelkom iz domačih kmetij. Ponudbo v tem delu bomo redno in sezonsko dopolnjevali in s tem našim strankam omogočali nakup kvalitetne lokalne hrane vse dni v letu. Prvi odzivi naših strank so zelo dobri.

Franc Fritz Murgelj

Vrtnarija z dodano vrednostjo

Znano je, da so cerkve nekoč gradili na mestih s pozitivnimi sevanji. Za cerkvijo v Malem Črnelu, ki so jo zgradili pred približno 750 leti, kmalu po prihodu belih menihov v naše kraje, namreč zelo lepo uspevajo sadike enoletnih in trajnic, sadike zelenjave in začimb. Za cerkvijo sta konec lanskega leta zakonca Janja in Štefan Rojc za svojo družinsko hišo postavila vrtnarijo, ki resnično izkazuje vso presenetljivo čarobnost in moč narave.

Koliko zakonca Rojc pomaga pri živahnem rastlinju bližina cerkve in koliko njuna ljubezen do vrtnarjenja ne bomo nikoli izvedeli. Dejstvo

pa je, da sta s cvetočim, začimbnim in jedilnim zelenjem oba povezana že dolgo časa. Pred priselitvijo sta upravljala manjšim rastlinjakom že v Kamniku, Štefan pa se je že vrsto let strokovno izpopolnjeval v vzgoji in veleprodajo sadik v velikih podjetjih, kasneje pomagal pri postavitvi in zagonu poslovanja vrtnarije svoji sestri v Velikih Laščah. Sredi lanskega leta sta postavila prva lastna rastlinjaka in prva sezona vzgoje in prodaje sadik v Malem Črnelu je ravno v tem času v največjem razmahu. Obiščemo jih lahko vsak dan od ponedeljka do sobote in tudi med prazniki vse do sedme ure zvečer. Štefana in njegove

sadike lahko ob sobotah obiščete tudi na ivanški tržnici.

Vse sadike balkonskega cvetja, zelenjadnic, trajnic, zelišč vzgojita sama. Poudarjata namreč, da če so sadike vzgojene v lokalnih klimatskih razmerah, bodo tudi kasneje lepše rasle in bile veliko odpornejše kot sadike, ki jih različni veliki trgovci in vrtnarije pripeljejo v Slovenijo iz drugih dežel z drugačno klimo. Dober glas in priporočila o njunih zdravih in odpornih sadikah je segel tudi do ljudi iz krajev, kot so recimo Jesenice. V času našega obiska nas je poleg kupcev iz oddaljenih krajev zelo pozitivno presenetilo tudi, da je Janja vsako prodano sadiko pospremila z zelo izčrpnimi napotki za vzgojo. Gospe so poslušale, si zapisovale, gospodje pa so bili najprej ob njih potrpežljivi, ko pa so spoznali dejstvo, da bo kupovanje s svetovanjem vseeno trajalo precej dlje, kot so sami upali, so se raje umaknili v senco divjega kostanja in uživali v napitkih, ki jim jih je velikodušno postregel Štefan. Štefan je namesto njih tudi rade volje in z vso skrbnostjo zložil vse nakupljeno v avtomobile. Kadar pa je nakupov sadik in substrata več, kot premore prtljažnik avtomobila, Štefan brez vprašanj ponudi dostavo na dom. Brezplačno, ne glede na oddaljenost domovanja kupca.

V času našega obiska v vrtnariji sredi maja smo lahko opazili, da je nemalo kupcev prevzelo celotne zasaditve v svojih lastnih koritih. Zakonca Rojc sta pojasnila, da sta letos že s 1. aprilom prevzemala s strani zainteresiranih kupcev njihova cvetlična korita in glede na želje kupcev poskrbela

Ker sta Janja in Štefan po srcu in duši vrtnarja, ju lahko vedno povprašamo za nasvet glede vzgoje in težav pri vzgoji. Zanimalo nas je, katere napake najpogosteje delamo ljubiteljski vrtničarji in cvetličarji. Največkrat zasajamo rože na napačne lege glede na njihove potrebe po osončenosti oziroma osenčenosti. Sledi napačna kombinacija zasaditev lončnic - skupaj posadimo lončnice z različnimi potrebami po vodi in osončenosti. Poletno krilo na primer potrebuje trikrat manj vode kot surfinija, obe lončnici pa potrebujeta velik sonca. Grobelnik za senčno lego je precej žejen, medtem ko begonija uspeva v senci in z malo vode. V obeh primerih se nam lahko zgodi, da eno lončnico utopimo ali pa preveč izsušimo. Naslednja pogosta napaka je, da kakovostno rožo posadimo v navadno vrtno zemljo, polno gliv in bakterij. Zato zakonca Rojc priporočata, da skupaj z lončnicami kupite tudi kakovosten substrat.

za zasaditev in brezplačno strokovno oskrbo rož v klimatsko ustreznih razmerah vse do enega meseca in pol pred prevzemom. Tako bodo lončnice pri dostavi na dom že dobro ukoreninjene in pripravljene na bujno vegetacijo in cvetenje. Opažata, da mlajši kupci prisegajo na zasaditve, v katerih prevladujejo strukturne lončnice, kot so gavra, bacopa, abutilon javor, nemezije, diascije, bolivijske begonije, medtem ko malo zrelejši kupci še vedno prisegajo na tradicionalni bršljanko in pelargonijo.

V vrtnariji Rojc smo opazili tudi sadike stare slovenske sorte rož Ančica, pa pravi gorenjski nagelj, mini bršljanko in nekaj drugih zanimivih lončnic. Glede nageljev je Janja pojasnila, da se je pri nas povečini za gorenjskega prodaja vrsta tirolski oziroma švicarski nagelj. Tudi v prihodnje bosta poskrbela za različna presenečenja v obliki ponudbe kakšne stare in pozabljenе slovenske vrste ali druge ekskluzivne eksotične in zanimive lončnice iz lastne vzgoje. Trenutno so ena redkih vrtnarij, ki ponujajo mulhenbekijo.

V poletnem času se bomo v vrtnariji lahko oskrbela s svežo zelenjavo, ki bo vzgojena na oziroma v zemlji. Večina zelenjave na trgovskih policah je vzgojena s pomočjo hidroponskega načina gojenja, ki je sicer zelo enostaven in udoben način kontroliranega gojenja. Menda smo se okusa na vodi vzgojene zelenjave že dobro navadili, zelo dobro pa še vedno okusimo vso polnost okusa doma, v zemlji vzgojene zelenjave. Jeseni bo čas za jesenske trajnice in cvetje za grobove, takrat pa načrtujeta zakonca Rojc tudi razširitev ponudbe s sadnim drevjem in okrasnim grmičevjem. Poudarek bo na zdravilnih grmovnicah, kot so aronija, goji jagode, sirske in ameriške borovnice ... Tudi te bodo vse iz lastne vzgoje.

Ker je uspešna vzgoja lončnic in vrtnin postala prava znanost v malem, je več kot dobrodošlo, da imamo v naših krajih strokovnjake in ponudnike, kot sta zakonca Rojc iz Vrtnarije Rojc, ki bogatijo ponudbo in omogočajo dostop in prenos strokovnega znanja.

Franc Fritz Murgelj

Janja in Štefan Rojc bosta vzgajala tudi stare, že pozabljene slovenske sorte rož, poleti pa bo po njih možno kupiti svežo zelenjavo, jeseni pa bosta obogatila ponudbo z zdravilnimi grmovnicami.

Že stari Rimljani so prepoznali estetsko praktičnost opečnih tlakovcev

Na svetu je malo talnih oblog, ki se lahko pohvalijo z več kot 2.500-letno tradicijo in preizkušenostjo. Opečni tlakovci so trajni, topli, ognjevarni, poplavno varni in unikatni. Z njimi je mogoče ustvarjati različne mozaike, pri polaganju se je mogoče poigrati z različnimi teksturami in strukturami polaganja. Ste vedeli, da imamo tudi v ivanški občini enega redkih proizvajalcev ročno izdelanih terakota ploščic oziroma tlakovcev v Sloveniji? Gregor Kompere iz vasi Sad skrbi za celoten proces od kopanja najboljše surovine, zorenja, do peke in kontrole kakovosti.

Dom Martine in Gregorja Kompere je pravzaprav tudi demonstracijski prostor za prikaz možnosti vgradnje opečnih tlakovcev.

Beseda terakota ali terracotta v dobesednem prevodu pomeni pečena zemlja. In ta opisni prevod pravzaprav kar drži. V opečnem tlakovcu so združeni trije osnovni elementi: zemlja, ogenj in voda. Surovina za opečne tlakovce je avtohtona slovenska glina, ki je naraven in zdravju neškodljiv material. Kakovost in sestava glin kot surovine je za končni izdelek zelo pomembna. Naslednji pomemben korak za kakovosten končni izdelek je mehanska obdelava in zorenje surovine, ki se jo potem ročno tesno vdela v kalupe. Sledi faza sušenja, ki traja do tri mesece, potem pa se surovi opečni tlakovci »pečejo« na 900

do 1.200 stopinj Celzija. Temperatura žganja odloči, ali bomo tlakovce lahko uporabljali tudi na zunanjih površinah ali zgolj v notranjih prostorih. Gregor Kompere za žganje uporablja sodobno plinsko peč, ki omogoča zelo natančno elektronsko regulacijo in porazdelitev temperature. Sicer pa sam zase pravi, da je mojster ročno izdelanih opečnih tlakovcev iz glin. Kupci jih največkrat uporabljajo za oblaganje tal notranjih in zunanjih prostorov kuhinj, dnevnih sob, vinskih klet, zimskih vrtov, potk in obrob na t. i. angleških vrtovih in za obnovo pomembnih srednjeveških objektov, kot so gradovi in cerkve,

saj na pogled Kompereovi opečni tlakovci zelo spominjajo na znamenito toskansko opeko. Tudi odprti ali zaprti kamini obloženi s ploščami iz žgane glinice so, ne samo estetski, pač pa tudi funkcionalni termo element, saj absorbirano toploto v prostor oddajajo še dolgo potem, ko je kurišče že čisto hladno. Glavnina zasebnih kupcev pa predstavljajo graditelji pasivnih in ekoloških hiš, ki vedo, da so opečni tlakovci kombinacija najboljših lastnosti lesa in kamna ter da imajo odlične izolativne in toplotno-akumulacijske lastnosti, so trajni in enostavni za čiščenje in vzdrževanje. Nemalo ljudi je namreč presenečenih nad toplino položenih opečnih tlakovcev. Ko pogledamo sijajno površinsko obdelane opečne plošče si predstavljamo, da so na otip mrzle kot klasične ploščice. Ko pa jih otipamo z dlanjo, nas močno spominjajo na toplino lesa. Tudi gospodinje so po pripovedovanju polagalcev opečnih tlakovcev več kot navdušene nad to talno oblogo, saj je čiščenje s sesalcem in mokro krpo zelo enostavno, pa tudi morebitna umazanija se zaradi barve in texture glinice sploh ne opazi.

Pomembna pozitivna lastnost je tudi trdnost opečnih tlakovcev oziroma odpornost na razenje. Pasje dirke, otroške olimpijade na rolerjih in druge nočne more lastnikov mehkejših talnih oblog so na opečnih tlakovcih

dovoljene. Tudi morebitne mehanske poškodbe oziroma odkruške zaradi padca res zelo težkih predmetov lahko lastniki odpravijo v lastni režiji s preprostim sanacijskim posegom. Povpraševanje po različnih vrstah opek in plošč iz žgane glinice se v svetu in pri nas stalno povečuje. Zato Kompere razvija dodatne formate in bo tako jeseni predstavil, poleg sedanjih pravokotnih in kvadratnih oblik opečnih tlakovcev debeline 20 mm, še različne šestkotne in plošče večjih dimenzij ter opeko klasične velikosti za obzidanje, oboke in zidanje. Nezanemarljivo je dejstvo, da izven

naših meja dosega cena kvadratnega metra opečnega tlakovca trikratno ceno glede na našo ceno. Zato je cilj podjetja Kompere tudi prodor na zahtevne zahodne trge, saj trdno verjamejo v kakovost svojega izdelka in ponujajo garancijo na trdoto in vpojnost izdelka. Morda je manj znano tudi, da je mogoče opečni tlakovec položiti tudi »narobe«. Tako dobimo še bolj rustikalni videz. Še bolj zanimivo pa je dejstvo, da najboljši proizvajalci emulzije za končne premaze opečnih tlakovcev uporabljajo izvleček iz regrata.

Franc Fritz Murgelj

Energetski kiksi

S premišljenim načrtovanjem in izvedbo fasade do večjega udobja in nižjih stroškov ogrevanja

Fasada je obleka hiše. Lahko je preprosta ali bogata, pisana ali enobarvna, z dodatki ali brez njih. Pozimi nas štiti pred mrazom, poleti preprečuje vstop vročini. To je tako preprosto kot pri človeku, ki se pozimi bolj obleče, da ga ne zebe, poleti pa se skriva pred žgočim soncem. Plašč stavbe je tisti, ki zmanjšuje potrebo po ogrevanju in s tem tudi znižuje stroške ogrevanja in hlajenja.

S posvetom z energetskim svetovalcem pred samo izvedbo fasade lahko zmanjšate možnost napak, kot so plesen, razpoke, nedopustni toplotni mostovi ali celo odstopanje fasade. Zelo pomembno je dobro poznavanje izvedb detajlov in stikov pri prekinitvah in oslabitvah toplotnega ovoja hiše pri roletah, elektro omarici, oknih ... Žal opažamo pomanjkanje znanja in dosledno upoštevanje priporočil stroke tudi pri izvajalcih. Zato je pomembno, da smo investitorji dobro informirani.

Raztrgan ali pretanek plašč pomeni večjo potrebo po toploti, če želimo ohraniti vsaj minimalno toplotno udobje. Z dobro izvedenim ovajem stavbe znižamo porabo energije in si povečamo udobje, ki ga sicer zmanjšujejo hladne stene. Seveda se to pozna pri videzu hiše in pri stroških ogrevanja. Razlika v potrebni energiji za ogrevanje stare neizolirane stavbe in enako stavbo s toplotno saniranim ovajem je zagotovo 50 %.

Optimalna debelina izolacije fasade

Na debelino fasade vpliva več dejavnikov, zagotovo pa je pri nas najbolj upoštevana zahteva Eko sklada, s katero si zagotovimo nepovratno spodbudo od države. Vendar pa zahteve nikoli niso zagotovilo za optimalno izbiro, ampak predstavljajo minimalne standarde. Ker so fiksni stroški pri izvedbi fasade (oder, lepilo, mrežica, zaključni sloj) neodvisni od debeline izolacije, je primerno, da se minimalnim zahtevam doda nekaj centimetrov. Danes je 20 cm debela izolacija fasade gledano s stališča 30 letne življenjske dobe prava izbira.

Primerjava lastnosti klasičnih materialov

Odločitev kateri izolacijski material izbrati je predvsem osebna. Kjer ni posebnih zahtev po požarni varnosti, je bolj od samega materiala pomembna debelina izolacijskega sloja in medsebojna kompatibilnost materialov, kar lahko zagotovimo le s testiranjem posameznih slojev in celotnega fasadnega sistema v kontroliranih laboratorijskih pogojih in s sodelovanjem z izkušenimi izvajalci, ki svoje znanje oplemenitijo na izobraževanjih proizvajalcev fasadnih sistemov. Zato nekateri izvajalci posamezne fasadne sisteme lahko zagotovijo tudi 25 letno garancijo.

Brezplačni nasveti neodvisnega energetskega svetovalca

Pred odločitvijo za investicijo v energetske sanacije objekta priporočam brezplačni posvet z energetskim svetovalcem, ki je na voljo vsako sredo med 17.00 in 19.00 v svetovalni pisarni Občine Ivančna Gorica. Poleg nasvetov o učinkoviti rabi energije in uporabi obnovljivih virov boste dobili konkretne napotke za svoj primer. S tem boste preverili tudi vse informacije, ki ste jih še doslej že pridobili in bo vaša odločitev lažja.

Simon Brlek, Franc Fritz Murgelj

Včasih se - iz nejasnih razlogov - pojavi na fasadi več materialov (na sliki stiropor in kamena volna). Različno delovanje materialov v spremenjenih vremenskih pogojih nam zagotavlja »pisanost« fasade, možno tudi razpoke na stiku. Druga napaka je lepilo na stiku dveh plošč stiroporja, tretja pa kovinska sidra. V obeh primerih se bodo sidra in stiki videli po deževju in vlažnem vremenu. Naslednji problem je v tem, da ni termoliziran tudi »cokel«.

Turistična vas Pristava je povezana in pristna

Urejenost sodobnega časa je človeka oropala priložnosti za pristna doživetja. Tudi večina različnih turističnih produktov želi sodobnega nomada preveč aktivno usmerjati skozi vnaprej načrtan program doživetij in so podvrženi vsem zakonitostim masovne produkcije. Tako kot industrija hrane in drugih dobrin. Turistična vas Pristava kot turistična destinacija in turistični produkt pa sodobnemu turistu ne ponuja počitniških paketov, ogledov in izletov, temveč mu ponuja pristna doživetja.

Turistična vas Pristava je dokaz, da se znamo in zmoremo nesebično povezati s ciljem celovitejših ponudbe in oblikovanjem novih poslovnih priložnosti. V tem primeru na področju lokalne turistične destinacije, ki povezuje štiri kmetije, Pr' Tonijevih, Pr' Okornu, Pr' Mežnar in Pr' Lampret, kjer lepoto in blaginjo narave nesebično delijo s svojimi obiskovalci, kot so zapisali tudi na svoji spletni strani www.pristava.si. Ivančna Gorica je dežela s čudovito neokrnjeno naravo, ki jo turisti, čeprav po večini le tranzitni, zelo cenijo. Naravne danosti so glavni pogoj tudi za razvoj zelenega, odgovornega in trajnostnega turizma na Pristavi. Vsi ponudniki želijo predstaviti tradicionalno kmetijo kot začetek in vir vseh surovin v preteklosti in sedanjosti. Zato vsem obiskovalcem Pristave omogočijo radost življenja in dela na kmetiji skozi prvoosebna doživetja pri kmečkih opravilih in skozi igro za najmlajše. Pripricani so, da lahko predvsem mlajšim generacijam omogočijo pristno zblíževanje z naravo in virom energije za učenje,

Turistična vas Pristava, Pristna narava, je podeželska pravljica vas, kjer lahko občudujete sodobno podeželsko infrastrukturo (Pr' Lampret), ste pričrati pridelavi prave kmečke hrane (Pr' Mežnar), ki jo lahko kasneje v okusnih obrokih tudi poskusite (Pr' Okornu) in uživate ter obedujete v naravnem podeželskem okolju (Pr' Tonijevih).

študij in delo. Jutranje ptičje žgolenje, prebiranje knjig v sencah šelestečih brez, sprehodi po neokrnjeni naravi, domača kulinarčna doživetja in večerna sonata orkestra čričkov so tisto, na čemer želijo graditi svojo ponudbo. Čeprav je turistična skupnost še zelo mlada in na začetku poti, že razvijajo in načrtujejo tudi nove vsebine. Tako že v začetku junija odpirajo Park na Pristavi. Pikniki v naravi za manjše in večje skupine, popoldanski družinski oddih in malica na gozdni jasi, poslovni sestanki ob domačem narezku na jasi in počivališče za avtomobiliste s pogledom na Triglav, je le nekaj od ponujenih priložnosti za nekajurne ali vikend turiste, s katerimi vabi novi park na Pristavi. Kot posebno atrakcijo za mlade in mlade po

srcu omogočajo vožnjo z go-karti na nožni pogon.

Ponudniki Turistične vasi Pristava sami zase pravijo, da delujejo izven okvirov tipičnega. Povezali so vse družinske člane na vasi in aktivirali vse vire v smeri zadane naloge, da svojim gostom omogočijo in ponudijo pristno doživetje slovenskega podeželja v sproščenem objemu narave svojih polj, travnikov, gozdnih jas in gozdov. Svojo vas so se trdno odločili spremeniti v butični turistični podeželski park z okusnimi in razvedrilnimi vsebinami. Prepoznajte ta prispevek tudi kot povabilo na obisk na Pristavo in na otvoritve njihovega parka v nedeljo 7. junija.

Franc Fritz Murgelj

Tudi letos uspela tradicionalna pomladanska čistilna akcija

V soboto, 11. aprila 2015, je na območju naše občine potekala tradicionalna pomladanska čistilna akcija, ki sta jo omogočili Občina Ivančna Gorica in Javno komunalno podjetje Grosuplje. Akcije, ki so potekale po posameznih krajevnih skupnostih, so koordinirali sveti Krajevnih skupnosti in posamezna društva, pri čiščenju naše okolice pa so sodelovali številni občani in predstavniki lokalnih društev.

Večina čistilnih akcij je potekala v soboto, 11. aprila, nekaj pa tudi že dan prej. Na celotnem območju občine Ivančna Gorica je bilo zbranih nekaj manj kot 1500 kg mešanih komunalnih odpadkov, 250 kg kovin in nekaj več kot 200 kg mešane embalaže. Zbrali smo nekaj utrinkov o čistilnih akcijah po posameznih krajevnih skupnostih, ki jih objavljamo na tem mestu.

Čistilna akcija v KS Muljava

Na Muljavi je potekala akcija v organizaciji KS Muljava, kjer so sodelovala tudi vsa domača društva; turistično društvo, gasilsko društvo, kulturno društvo in podružnična šola Muljava. Akcije so potekale po vaseh in v centru Muljave. Udeleženci so očistili jaške in obcestne jarke in odtoke, pometli križišča, pobrali smeti ob regionalnih in lokalnih cestah ter uredili zelenice ob pomembnejših točkah. Gasilci so očistili parkirišče pred kulturnim domom, skupaj s člani turističnega društva pa so očistili tudi turistično-informativno točko. Učenci PŠ Muljava so zasadili zelenje ob športnem igrišču in očistili okolico šole. V sklopu akcije so uredili tudi zemljišče ob lokaciji novega gasilskega doma. Muljava je sedaj lepša za vse obiskovalce in krajanje.

Čistilna akcija v KS Šentvid pri Stični

Na potek čistilne akcije v KS Šentvid pri Stični je vplivalo dejstvo, da je tisti dan potekala v Šentvidu tudi birma.

Čistilna akcija v KS Stična

Člani KS Stična so v pričakovanju množice zagnanih krajanov pripravili vse potrebne pripomočke, pozabili niso niti na osvežilno pijačo. Akcije se je udeležilo 14 krajanov, ki so poprijeli za delo in v dobrih štirih urah očistili območje ob glavnih cestah v naseljih Vir in Stična ter brežino stiškega potoka, kjer so bili še posebej zaskrbljeni nad količino odpadkov. Ob tej priložnosti se člani krajevnih skupnosti zahvaljujejo vsem, ki brežino stiškega potoka in kraj čistijo skozi vse leto. Vse krajanje tudi vabijo, da se prihodnje leto čistilne akcije udeležijo v večjem številu, kajti udeležba na akciji ne vzame veliko časa, pusti pa zadovoljstvo, ko se zaveš, da si prispeval k lepo urejenemu okolju.

Je bil pa Šentvid tudi zaradi tega praznika že pred soboto lepo očiščen. Kljub temu se je čistilne akcije udeležilo okrog 10 krajanov, ki so vse zbrane odpadke odložili po domačih zabojnikih za odpadke.

Čistilna akcija v KS Zagradec
Vsakoletna čistilna akcija se je v Zagradcu začela že v petek. V popol-

danskem času so otroci po vseh vaseh pridno obhodili teren ob poteh in cestah. Polnili so vrečke, pa vendarle odpadkov ni bilo veliko, tako da so nabrane smeti odlagali kar v domače zabojnike. Vsako leto je odpadkov v naravi manj. Zasluga gre krajanom, saj ozaveščenost med ljudmi iz leta v leto narašča.

V soboto so se ekipe odraslih lotile bolj zahtevnih terenov. Največja ekipa se je zbrala pri župnišču, kjer so čistili brežino za pokopališkim zidom. In imeli so kaj videti. Nagrobnih sveč je bilo za približno 40 vreč in še nekaj vreč ostalih odpadkov. V čistilno akcijo je bilo letos vključenih okoli 50 krajanov. Vsem predstavnikom sveta KS in g. župniku gre zahvala, da so organizirali ekipe, aktivno sodelovali v akciji in skupaj s sokrajanji naredili kraj spet čist in prijazen za bivanje.

Čistilna akcija v KS Sobračče

Čistilne akcije v Sobračah se je udeležilo manjše število krajanov. Kljub temu so očistili odpadke na najbolj onesnaženih delih kraja, in sicer ob regionalni cesti na relaciji Radanja vas - Pusti Javor in ob krajevni cesti Sobračče - Sela pri Sobračah. Kot so sporočili, se največje onesnaženje še vedno pojavlja ob cestah, stanje divjih odlagališč pa se je bistveno izboljšalo.

Čistilna akcija v KS Krka

V Krajevni skupnosti Krka se je akcije udeležilo približno dvajset krajanov, ki z veseljem sporočajo, da je pri njih vsako leto manj smeti.

Čistilne akcije so uspešno potekale tudi v ostalih krajevnih skupnostih (Ivančna Gorica, Višnja Gora, Temenica, Metnaji in Ambrus).

Pripravil Gašper Stopar

Čistilna akcija na Muljavi

Na Muljavi je 11. 4. 2015 potekala čistilna akcija v organizaciji KS Muljava. Sodelovala so vsa društva: TD Muljava, PGD Muljava, KUD Josipa Jurčiča in učenci Podružnične šole Muljava.

Akcija je potekala po vaseh krajevnih skupnosti Muljava in centru Muljave. V sklopu akcije smo očistili jaške in mulde, pometli križišča, ob cestah smo pobrali smeti, pregrabili zelenice ob pomembnejših točkah. Gasilci so oprali parkirišče pred kulturnim domom, skupaj s člani TD Muljava so očistili informacijsko točko. Učenci Podružnične šole Muljava so zasadili zimzelene grmovnice ob športnem igrišču in očistili okolico šole. V sklopu akcije smo uredili tudi parcela ob gradbišču novega gasilskega doma. Ob koncu čistilne akcije je sledila skromna malica, ki sta jo organizirala KS Muljava in TD Muljava. Muljava z okoliškimi vasi je sedaj lepša za vse obiskovalce in same krajanje. Zahvaljujemo se vsem prostovoljcem, ki so v čistilni akciji sodelovali in krajanom Muljave, ki skrbijo, da so skozi celo leto koši za smeti v vasi Muljava vzorno urejeni.

V imenu sodelujočih Gašper Erjavec

Čistilna akcija na šentviškem letališču

V soboto, 11. 04. 2015, se je na letališču Šentvid pri Stični že v zgodnjih jutranjih urah zbrala velika skupina letalcev, podpornikov kluba in simpatizerjev. Opremljeni so bili z orodjem za vrtna dela, vrečami za smeti in čistili. Po začetnih organizacijskih ukrepih je akcija čiščenja letališča in bližnje okolice lepo stekla in rezultat je bil zgodaj popoldne že viden. Smeti, ki so ležale okoli, so bile že pospravljene v vrečah, drevje lepo obrezano in vejevje zažgano, trava pokošena in vse betonske ter asfaltne površine lepo pometene. Vzorno so bili počiščeni tudi hangarji in pa priločno shramba.

Še posebej smo letalci ponosni na lepo urejeno travnato pristajalno stezo, ki se sedaj lahko pohvali z novimi zastavicami za označevanje, ki jih je sešila pridna članica kluba ter talne oznake steze, ki so zelo lepo vidne tudi iz zraka in bodo tako marsikateremu tujemu obiskovalcu olajšala pristanek v naši sredini. Seveda smo akcijo zaključili še zokusnim kosilom, ki nam ga je pripravil tudi član kluba. Omenimo naj, da so čistilne akcije v LKŠ postale že tradicija in se jih z veseljem vsako leto udeležuje več ljudi. Vsa dela so bila opravljena prostovoljno in pomenijo prispevek k lepšemu in čistejšemu okolju, za člane kluba pa bolj prijetno sredino za izvajanje hobija letenja. V klubu se pripravljamo na regionalno srečanje letalcev konec junija 2015, o čemer pa bomo bralce obvestili še posebej. Lep športni pozdrav vsem bralcem želimo člani LK Šentvid.

Zdravko Šteger, član UO LKŠ

Čistilna akcija v Dobu pri Šentvidu

Akcija v Dobu je že tradicionalno potekala na petek, z zborom pri tamkajšnjem gasilskem domu. Čistili so vse od Radohove vasi pa do »šentviške postaje«. Sporočili so nam, da je na odprtem delu (ob cestah) smeti veliko manj, medtem ko je v gozdu na relaciji Šentvid - Dob še vedno stanje obupno. Tamkajšnji krajanje pozivajo tudi medobčinski inšpektorat oziroma redarja, da si lokacijo večkrat letno tudi ogleda in ustrezno ukrepa.

Slovenski čebelarji na obisku v Bruslju

Slovenski čebelarji smo v organizaciji Čebelarke zveze Slovenije od 14. do 17. aprila 2015 obiskali Evropski parlament v Bruslju. Strokovne ekscurzije sva se kot člana ČD Stična udeležila skupaj s Francem Bobnarjem. Gostili so nas vsi slovenski evropski poslanci in poslanke: Franc Bogovič, mag. Tanja Fajon, Alojz Peterle, dr. Igor Šoltes, Patricija Šulin, Romana Tomc, Ivo Vajgl in dr. Milan Zver. Vsi podpirajo slovensko čebelarstvo, da se medeni zajtrk iz Slovenije prenese tudi na Evropo. Prav tako podpirajo pobudo Organizaciji združenih narodov, da se 20. maj razglasi za svetovni dan čebel. Tega dne se je leta 1734 rodil začetnik modernega čebelarstva Anton Janša.

Čebelarstvo zveze Slovenije se je v evropskem parlamentu 16. 4. 2015 predstavila z medenim zajtrkom. Nato je sodelovala na seji odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja AGRI in evropskim parlamentarcem predstavila obe slovenski čebelarški pobudi in projekt Človek posadi,

čebela oprašiti. Na odboru AGRI sta bila uradna govornika sekretarka za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Tanja Strniša in predsednik ČZS Boštjan Noč. Vsi udeleženci ekscurzije (bilo nas je 110) smo se srečali z vsemi našimi evropskimi poslanci. Vsi podpirajo omenjene čebelarke pobude in projekte. Ob našem obisku v Bruslju smo v

parku lip ob Agronomski fakulteti v Lovain la Neuve posadili lipo, ki smo jo pripeljali iz Slovenije. Obiskali smo tudi lokalnega čebelarja. Ogledali smo si še evropske ustanove in prestižne moderne zgradbe. Po prestolnici sta nas vodila sodelavca g. Bogoviča in g. Peterleta.

Vožnja z avtobusom v Bruslju je bila dolga. Imeli smo krajši postanek v

Nurnbergu. Peljali smo se mimo močnega stadiona iz časa Hitlerjeve Nemčije. Ogledali smo si zanimivosti mestnega jedra. Ob povratku pa smo imeli krajši postanek v čebelarstvu centru Unterfranken, kjer so zaposleni ljudje s posebnimi potrebami.

Potovanje je bilo zanimivo, lepa pokrajina, kmetijsko lepo obdelana zemlja, velike ravne površine. Naše

kmetijske površine so v primerjavi z njihovimi majhni zeljniki. In kako naj bo naše kmetijstvo konkurenčno njihovemu? Videti je bilo tudi veliko sončnih in vetrnih elektrarn. Povsod se vidi, da so dobri gospodarji. Kljub dolgi vožnji smo se s prijetnimi vtisi in novimi navdihmi vrnili srečno domov.

Alojzij Janežič, predsednik ČD Stična

Čebelarji vas lahko tudi obiščemo

Člani čebelarstva Stična smo si v tem letu zastavili, da bomo poleg vseh čebelarških obveznosti, svoj čas namenili tudi obiskom nekaterih bolnih občanov in starejših članov čebelarstva.

Na prvi obisk sta se konec februarja podali članici Sonja Ceglar in Joži Pevec, ki sta s sladkim medenim presenečenjem razveselili Lindo Mandelj iz Vrhpolja. Deklica in njena mama sta članici toplo sprejeli in bili zelo veseli darila. Čebelarji smo sklenili, da deklico po končani čebelarški sezoni spet obiščemo in ji podarimo še nekaj medu.

Na začetku marca sta starejšega čebelarja Vinka Severja z Muljave z obiskom razveselila Joži Pevec in Željko Perko s soprogo. Gospod Vinko se jih je zelo razveselil. Pripovedoval jim je o začetku njegovega čebelarjenja v rani mladosti. Zanimivo je njegovo pripovedovanje o prevoznih čebeljih panjev na daljne pašne. Transporti so bili tedaj zelo težavni. Spominja se prevažanja panjev do železniške postaje, ročnega prelaganja na vagonce, dolge vožnje z vlakom, pretovarjanja panjev na najet kamion in spet ročno prelaganje na cilju, na novi lokaciji za pašo. Nekaj besed so spregovorili tudi o njegovi veseloigri z naslovom Čebelar se ženi.

Člani čebelarstva se že veselimo naslednjih obiskov pri starejših in bolnih.

Miha Blatnik

Katera v deželi najlepša je tej?

Razpis natečaja za najlepše urejeno sosenko v KS Stična

Urejeno okolje odločilno vpliva na prvi vtis vsakega obiskovalca naših krajev. Stična ima že desetletja uveljavljeno mesto na slovenskem turističnem zemljevidu. Žal pa se z urejenostjo kraja in vasi v bližini še vedno ne moremo pohvaliti.

Člani Turističnega društva Stična želimo spodbuditi pri krajanih zavest in željo po spremembah na tem področju. S tem namenom in s podporo KS Stična ter Občine Ivančna Gorica razpisujemo natečaj za najbolj urejeno sosenko v KS Stična. Celotno besedilo natečaja je na spletni strani www.tdsticna.si.

Da bi krajane opremili z znanjem in sodobnimi trendi, kako čim ceneje urediti okolico svojega doma in javnih površin, smo pripravili dveurno brezplačno delavnico, ki jo bo vodil mednarodno priznani krajinski oblikovalec Tomaž Bavdež. Vabljeni ste tako krajan KS Stična kot tudi iz ostalih krajev občine. Dobimo se v

četrtak, 4. junija, ob 18. uri v Ivančni Gorici. Točen kraj delavnice bomo izbrali glede na število prijavljenih in bo vsem sporočen pravočasno. Za udeležbo na delavnici se je treba predhodno prijaviti na spletni strani TD Stična.

Pokažimo, da nam je mar urejenega

okolja. Izkoristimo priložnost, pridimo po novo znanje in ga uporabimo v svojem okolju. Vsem sosenskam v KS Stična pa želim ustvarjalnega duha in opaznih sprememb, ki bodo vsem v ponos.

David Mrvar

PIJMO VODO IZ PIPE

Naredimo nekaj dobrega zase, za okolje in za svojo denarnico

VODA IZ PIPE

- NE PROIZVAJAMO DODATNIH ODPADKOV, KI OBREMENJUJE NAŠE OKOLJE.
- BOLJ ZDRAVA IZBIRA OD SLADKANIH IN GAZIRANIH PIJAČ. SAJ NE VSEBUJE ŠKODLJIVIH DODATKOV.
- V SLOVENIJI: 225-KRAT CENEJŠA OD USTEKLENIČENE VODE. PO SVETU: TUDI DO 1000-KRAT CENEJŠA OD USTEKLENIČENE VODE.

USTEKLENIČENA VODA

- V POVPREČJU 100-KRAT BOLJ OBREMENJUJE OKOLJE KOT VODA IZ PIPE.
- USTVARI VSAKO LETO 1,5 MILIJONA TON PLASTIČNIH ODPADKOV.
- BIOLOŠKA RAZGRADNJA PLASTENKE USTEKLENIČENE VODE TRAJA TUDI DO 1000 LET.
- PROIZVODNJA PLASTENKE USTEKLENIČENE VODE = 1/4 LITRA NAFTS + 3 LITRE ČISTE PITNE VODE

SLOVENIJA JE BOGATA Z VODNIMI VIRI IN SE PO KOLIČINI TER KAKOVOSTI VODE UVRŠČA V SAM EVROPSKI VRH.

SKUPNA KOLIČINA VODE NA PREBIVALČA JE SKORAJ 4-KRAT VEČJA OD EVROPSKEGA POVPREČJA.

KAKO LAHKO SAMI PRISPEVAMO H KAKOVOSTI NAŠE PITNE VODE?

- V kanalizacijski odtok ne odlagamo odpadkov.
- Kolikor je le mogoče, onemogočimo uporabo pralnih in pomivalnih sredstev.
- V tla, vodo ali kanalizacijo ne kupujemo nevarnih snovi.
- Razumne uporabljamo nevarne snovi v gospodinjstvu, ne kupujemo jih na zalogo in uporabljamo jih v skladu z navodili.
- Donesle ločujemo in kupujemo le stvari, ki jih zares potrebujemo. Za proizvodnjo vsakega izdelka se namreč uporablja voda.

Višnja Gora – slovenska pravljica

V soboto, 11. aprila 2015, smo se v Mercator Centru v Mariboru društva, zavodi in turistični ponudniki našega kraja na povabilo Turističnega društva Višnja Gora trudili, da bi čim bolj pristno in uspešno mariborski javnosti predstavili Višnjo Goro. Pokrovitelj predstavitve je bila Občina Ivančna Gorica.

Na predstavitvi smo sodelovali: Turistično društvo Višnja Gora – nosilec predstavitve, Turistično društvo Polževo, Občinska turistična zveza Ivančna Gorica, Društvo upokojencev Višnja Gora, Zavod prijetno domače Ivančna Gorica, Vzgojno izobraževalni zavod Višnja Gora, Vinogradniško sadjarsko turistično društvo Debeli hrib, Mestno kopališče Višnja Gora, Slaščice z dežele – kmetija Čož, Turizem Leskovec Damjan Habjan, Hotel Polževo in slikar Janez Kastelic s svojima znamenitima višnjanskim polžem in kozlom na slikarskem platnu.

Celotno prireditev je vodil g. Pavel Groznik, za glasbeno popestritev pa sta poskrbela mlada glasbenika Manca in Luka Pirc iz Kriške vasi.

V prostorih Mercatorja so nas pričakale stojnice, na katerih smo razstavili svoje izdelke in promocijski material kot destinacijo Prijetno domače v zgodbi »Višnja Gora – slovenska pravljica«.

Krajani Maribora so si lahko ogledali različna ročna dela upokojenk, klekljaric in deklet iz VVZ, okušali so mesne in slaščičarske dobrote okoli-

ških kmetij, si privezali dušo z dobrim vinom vinogradnikov ter okusne polžke, ki so jih ustvarile upokojenke. Velika senzacija za obiskovalce je bila tudi polžja fantazija s kopališča. Mnogi so si jo z veseljem privoščili, kar nekaj pa jih je bilo tudi takih, ki so imeli predsodke o polžih na krožniku. Obiskovalci so informacije o dejavnostih v našem kraju pridobivali na naših stojnicah, na zaslonu pa so si lahko ogledali različne promocijske filme in fotografije našega kraja.

G. Pavel Groznik je ves dan neutrudno povezoval program predstavitve, Manca in Luka pa sta pričarala lepe glasbene utrinke in od Mariborčanov za izvajanje domače glasbe prejela velik aplavz in čestitke.

Celodnevno izvajanje predstavitve je bilo utrudljivo, vendar prijetno, saj upamo, da smo le katerega od Mariborčanov prepričali, da bo ob priložnosti obiskal tudi prelepo Višnjo Goro in si ogledal vse naše znamenitosti.

Anica Zupančič

DPŽ Ivanjščice

Z novim vodstvom in v sodelovanju z vsemi aktivnimi članicami nadaljujemo z uresničevanjem zastavljenega programa v letu 2015

Po uspešnem občnem zboru, kjer je vodenje društva predala dosedanja uspešna večletna predsednica DPŽ Ivanjščice Majda Vrhovec novi, vendar že izkušeni na tem področju, Mari Erjavec, nadaljujemo z zastavljenim programom. Brez nepotrebnih prilagajanj je slednja s polnim zagonom prevzela vajeti in aktivnosti se nemoteno odvijajo dalje.

Poleg sodelovanja na Jurčičevem pohodu s svojo značilno ponudbo, so članice popestrile tudi Velikonočni sejem s svojo tradicionalno razstavo dobrot v Intersparu na Viču. Seveda so bile prisotne tudi na domačem Ivankinem sejmu v soboto pred cvetno nedeljo na t. i. tematski tržnici v Ivančni Gorici z razstavo in pokušino dobrot. Tudi na otvoritvi obnovljenega Vrtnega centra KZ Stična niso manjkale ...

V zgodnjem pomladnem času so se nekatere aktivnejše članice udeležile nekaj krajših pohodov, v organizaciji samih članic DPŽ, sezono pa je zaključil pomladni izlet (delno tudi strokovni) v dolensko prestolnico z okolico. Ogledale smo si še gledališko predstavo v City teatru ter imele redne mesečne sestanke.

Predstavnice DPŽ, ki so bolj tržno usmerjene, so se v marcu udeležile Pomladnega sejma v pobrateni občini Hirschaid, kjer so postavile na ogled izdelke in dobrote, plod slo-

venskega znanja in dela pridnih rok. V aprilu pa so se nato v naši občini na nekajdnevem obisku zadržale članice Katoliške zveze iz Hirschaida, ki so jih en dan sprejele in gostile, delno v lastni režiji, delno s pomočjo občine Ivančna Gorica, tudi članice DPŽ Ivanjščice. Pripravile smo jim pester program, ki je vključeval: prikaz peke potic na TK Fajdiga v Temenici, predstavitev Zgodbe o jabolku na Sadjarski kmetiji Erjavec v Gorenji vasi, ogled Turistične vasi Pristava

in družabno srečanje na Izletniškem turizmu Okorn ob pomoči Ljudskih pevcev in godcev Studenček. V spomin na ta dan so gostje dobile lično aranžirane šopke iz naravnega suhega cvetja, ki jih je skrbno pripravila naša članica, ga. Jožefa Mežan.

Kljub obilici dela skušamo članice uspešno krmariti med zasebnimi in društvenimi dogodki, ki se pogosto prepletajo in dajejo življenju novo dimenzijo ...

Irma Lekan

Krjavljev sejem na Muljavi, prvič

Prvi vikend v juniju bo Muljava dihala s prvo komercialno-kulturno-turistično prireditvijo Krjavljev sejem, ki bo vsem obiskovalcem, kupcem in firbce predstavil vso pestrost Muljave, ki je neločljivo povezana s pripovednikom Josipom Jurčičem. Brezplačna predavanja, tečaji, degustacije in predstavitve, veliki Krjavljevi popusti in ugodnosti ter bogat nagradni sklad bo prepleten z muljavskimi kulturnimi in turističnimi motivi.

Središče dogajanja bo trgovski center Bomax in površine ob centru ter vse lokalne znamenitosti, kot so Jurčičeva domačija in muljavska cerkev z znamenitim baročnim oltarjem, kjer bodo na voljo brezplačni ogledi. V prireditvi sodelujejo vsi ponudniki, ki bodo v petek, soboto in nedeljo, 5., 6. in 7. junija ponujali svoje izdelke in storitve veliko ugodnejše kot sicer, saj se je Krjavljev njihovih cen krepko lotil s svojo bridko sabljo. Tako da bo za vse obiskovalce, kupce in firbce dobro poskrbljeno. Posebej lahko izpostavimo zanimivo brezplačno predavanje fizioterapevta in očeta in izumitelja zelo znanega pripomočka Kosmodiska Stepha Harleja z naslovom Zdrava hrbtenica je steber življenja. Andrej Majes iz najbolj obiskane slovenske zeliščarske kmetije Plavica in istoimensko trgovinico na Muljavi je pripravil poučno predavanje z naslovom Zdravljenje z zdravilnimi rastlinami in Maharishi Ajurvedo, naš znameniti ultramaratonec Toni Vencelj pa bo izvajal brezplačne tečaje nordijske hoje. Na prireditvi se bodo skozi različne degustacije, predstavitve in brezplačne storitve predstavili različni muljavski ponudniki. Vsak nakup v Coni Bomax bo nagrajen, omogočen bo preizkus in posebno ugoden nakup ležišč Reny, Gostilna pri Obrščaku bo sodelovala z degustacijo in ugodno prodajo svojih okusnih mesnin, s Krjavljem pa so se dogovorili, da bo on plačal vsako četrto kosilo v njihovi restavraciji. Z brezplačnimi storitvami in posebnimi ugodnostmi sodelujejo tudi frizerski in kozmetični salon in psihoterapevka astrologinja Maja Papež Iskra, trgovina Pri Levčku bo poskrbela za zanimive ustvarjalne delavnice za otroke in otroke po srcu. Krjavljev se je s podjetjem Plavica dogovoril še za brezplačne diagnostične meritve imenovane diagnoza pulza. Vse brezplačne storitve so količinsko omejene, zato pozivamo vse, da se na njih prijavijo in rezervirajo svoj termin prek spletne strani www.krjavljev-sejem.si. Vsem obiskovalcem se bo predstavila tudi vsa kulturna in turistična Muljava ter Zavod prijetno domače, ki bo promoviral tudi druge naše turistične občinske bisere. Seveda bo celotno dogajanje spremljal tudi sam Krjavljev s svojo čistokrvno kozo. Z njim se bo, s svojimi kontrverznimi domislicami, podal v verbalni dvoboj Tone Fornezzi Koštrunski. Kdo bo zmagal pa preverite na dogodku samem.

Celoten program dogodka bo objavljen na spletni strani www.krjavljev-sejem.si.

Franc Fritz Murgelj

Anonimni alkoholiki

Vam pitje povzroča probleme? Ste poskusili nehati, pa ni šlo? V skupini AA skupaj z nami lahko dosežete tisto, česar ne zmorete sami. Anonimno in brezplačno pomoč nudijo skupine Anonimnih alkoholikov. Mail: info@aa-slovenia.si
Odzivnik: 01 433 8225 Splet: www.aa-slovenia.si
Tel.: 041 534 261, 031 252 237, 040 802 282, 01 5424 419, 031 582 709, 031 782 149

Grosuplje: Hribska pot 6 (v prostorih župnišča), petek 19.30–21.30, tel.: 070 371 283, 041 207 372

Ivančna Gorica: Rimska cesta 15 (v prostorih župnišča), sobota 19.00–21.00, tel.: 051 471 254, 041 205 414

Sevnica: Trg svobode 14 (zdravstveni dom), sreda 18.30–20.00, tel.: 041 641 315

Trebnje: Goliev trg 3 (zdr. dom/II.), ponedeljek 18.30–20.00, tel.: 051 471 245, 031 265 031

Florjan v Šentvidu

Gasilci sektorja Šentvid oziroma šentviške župnije, se že dobro desetletje zbiramo prvo nedeljo v maju v Velikih Češnjicah, saj v tamkajšnji podružnični cerkvi v stranskem oltarju domuje sv. Florjan. Sv. Florjan je bil rimski vojak, doma iz okolice Dunaja. Ker ni hotel zatajiti svoje vere, so ga njegovi nasprotniki mučili in nazadnje utopili. Gasilci so ga sprejeli za svojega zavetnika in priprošnjika proti ognju.

Gasilci smo dobro organizirani in pripravljeni priskočiti na pomoč, kar pa smo prav gotovo dokazali v preteklem letu, ki bi ga lahko ocenili tudi kot leto naravnih katastrof. Zavedamo se, da ob pogostih nevarnostih nekdo bedi nad nami in nas varuje, zato čutimo dolžnost, da se svojemu zavetniku na poseben način zahvalimo. Zbrani v svečanih gasilskih oblekah, smo v povorki in spremstvu godbe odšli na prostor pred cerkvijo, kjer v naravni katedrali sodelujemo pri sv. maši. Letos jo je daroval g. Janez Petek. Gasilci sv. Florjanu zaupamo svoje prošnje in seveda zahvale

za varstvo nas in naših domov. Po končani slavnostni maši je sledi družabno srečanje za vse navzoče častilce svetega Florjana, saj se domačini zelo potrudijo. Svoj prispevek slovesnemu vzdušju dodajo še pritrkovalci v zvoniku in seveda vreme, če nam dopusti, da slovesnost opravimo na prostem.

Letos je bila podružnična cerkva v Češnjicah te dni še bolj obiskana kot prejšnja leta, kajti le dan pred Florjanovo mašo sta si v cerkvi večno zvestobo obljubila gasilca Tjaša in Matjaž. Mladoporočenca sta se del poti popeljala tudi v novem gasilskem

voziču PGD Šentvid. Domači gasilci pa so jima pred gasilnim domom pripravili slovesen sprejem. V nedeljo pa jima je budnico pripravila Godba Vodice, ki je že večletni gost na naši Florjanovi maši.

Maša v čast sv. Florjanu je bila v naši župniji še v ponedeljek v Dobu in ponovno v Češnjicah. Vsi dogodki so med seboj povezani in prav je, da se take slovesnosti med seboj prepletajo, zato zahvala pobudnikom in seveda zahvala tudi vsem, ki ste sooblikovali in vsem, ki ste se udeležili Florjanovih slovesnosti.

Silvo Škrabec

Gasilci so počastili svojega zavetnika svetega Florijana

Sveti Florijan je priljubljen svetnik in priprošnjik za zaščito pred ognjem. Njegov god praznujemo 4. maja, še posebej pa se mu priporočajo gasilci, ki so se tudi letos v začetku maja številčno udeležili t. i. Florjanovih maš.

Florjanove maše so potekale v več krajih občine Ivančna Gorica. V Dednem Dolu so se udeležili maše gasilci iz gasilskega sektorja Višnja Gora. Poleg članov PGD Višnja Gora, PGD Vrh pri Višnji Gori in PGD Kriška vas se je maše udeležil tudi župan Dušan Strnad, ki je tudi gasilec in član gasilskega društva iz Kriške vasi.

Gašper Stopar

Florjanova maša na Muljavi

V nedeljo, 10. 5. 2015, je na Muljavi v cerkvi Marijinega vnebovzvetja potekala sveta maša v čast svetemu Florjanu, zavetniku gasilcev.

Slovesnost je letos potekala v organizaciji PGD Muljava. Svete maše so se poleg domačega društva udeležila tudi ostala gasilska društva sektorja Stična, PGD Stična, PDG Ivančna Gorica in PGD Metnaja. Mašo je daroval domači župnik Tone Pahulja, za okrasitev cerkve pa sta poskrbeli tajnica PGD Muljava Anica Bregar in članica PGD Stična Danijela Jermol.

Slavnostne parade se je udeležilo 50 gasilcev, med njimi tudi predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica tovariš Lojze Ljubič. Po končani slovesnosti je sledil družabni del slovesnosti in pogostitev, ki so jo pripravile članice domačega gasilskega društva. Vsi udeleženci so si ogledali gradbišče novega gasilskega doma na Muljavi, kjer bo čez štiri leta na dan svetega Florjana postroj gasilskih enot sektorja Stična za slovesnost ob prazniku zavetnika gasilcev.

Gašper Erjavec, PGD Muljava

Orientacijski tek v Višnji Gori

V soboto, 9. maja, ste lahko po Višnji Gori in okolici srečali veliko otrok in mladih, ki so s kompasom, zemljevidom in veliko mero gasilskega znanja tekali od gasilskega doma prek Babjega Dola vse do Spodnjega Brezovega. PGD Višnja Gora je namreč organiziralo gasilsko tekmovanje v orientacijskem teku. Zbralo se je 58 ekip iz celotne GZ Ivančna Gorica, skupaj se je torej zbralo okoli 280 mladih gasilcev in njihovih mentorjev. Med njimi so bile tudi štiri višnjanske ekipe.

Ekipe pionirjev, mladincev in pripravnikov so se morale podati na dokaj zahtevne poti, na poti pa so morali najti kontrolne točke in tam opraviti naloge iz gasilskih veščin. Že pred samim startom so morali pionirji in pionirke opraviti vajo z vedrovko, na kontrolnih točkah pa so morali opraviti še naslednje naloge: štafetno vezanje vozlov, praktične vaje iz orientacije in pokazati znanje topografskih znakov. Mladinke in mladinci so poleg teh nalog morali opraviti še dve, in sicer hitrostno zvijanje cevi ter štafetno spajanje cevi na trojak. Najstarejši, gasilci pripravniki in gasilke pripravnice, so na začetku opravljali vajo postavitve orodja, na poti pa so opravili še štafetno navezavo orodja, praktične vaje iz orientacije, znanje topografskih znakov, hitrostno zvijanje cevi in vajo »v napad«. Vse to je bilo treba opraviti kar najhitreje in seveda s čim manj napakami.

Med pionirji so mladi višnjanski gasilci osvojili odlično tretje in četrto mesto. Mladinska ekipa Višnjancov je zasedla 10. mesto, med gasilci pripravniki pa so osvojili četrto mesto.

Tekmovanje je potekalo brez večjih zapletov, za kar se gre zahvaliti Urbanu Zajcu, ki je skupaj z Mihom Hribarjem odlično pripravil progo. Prav tako se je treba zahvaliti tudi ostalim višnjanskim gasilcem in gasilkam, ki so pomagali pri organizaciji.

Maja Škufca

STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL

GRADIŠČE

Gradišče nad Stično

12. - 14. junij 2015

DRUŠTVO KIPARJEV vabi na:

3. FESTIVAL KIPARJEV Z MOTORNO ŽAGO

PROGRAM:

PETEK: začetek festivala ob 8. uri

SOBOTA: hitrostno kiparjenje z motorno žago - 60 minut (speed carving) ob 16. uri

NEDELJA: zaključek in razstava del

BOGAT TRIDNEVNI PROGRAM SKOZI CEL DAN, DRUŽABNE IGRE, NAGRADE IN TOMBOLA TREH SKULPTUR! ZA HRANO IN PIJAČO BO POSKRBLJENO

Informacije: Vlado 041 390 138 ali vlado.cencel65@gmail.com www.drustvokiparjevzmz.si in na Facebooku

STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL STIHL

KOTAR Primož Kotar s.p.

Ponujamo vam strokovno, hitro in ugodno svetovanje pri poslovanju z NEPREMIČNINAMI:

- posredovanje
- davčno svetovanje
- oglaševanje
- ogledi

In PRIPRAVO POGODB:

- pravno svetovanje
- ugodno, strokovno in varno uredim prepis vaše nepremičnine
- sestava vseh vrst pogodb (prodajne, darilne, menjalne...itd.)

PRIMOŽ KOTAR, dipl. pravnik

Licenca ministrstva za okolje in prostor pri posredovanju v prometu z nepremičninami.

20-letne izkušnje pri delu v notarski pisarni!

KJE?

Taborska cesta 4, 1290 Grosuplje
Telefon: 041-369-181
mail: primozkotar1@gmail.com
(Možen dogovor za obisk na domu!)

Lavričeva jama je čista

Kot že vsako leto doslej, smo tudi letos jamarji in jamarke Jamarskega kluba Krka poprijeli za delo in se lotili čiščenja jame, za katero smo vedeli, da so v njej smeti. In kako je delo pravzaprav potekalo, se sprašujete? Na srečo je letošnji Dan vode sovpadel z nedeljo, ko imamo jamarji tako ali tako čas za jamarske dejavnosti. Teden dni pred napovedanim datumom je »izvidna« ekipa dobro opravila nalogo in jamo pregledala, ali bo dovolj smeti za izvedbo čistilne akcije. Čez teden so potekale prijave članov, saj smo na isti dan, torej 22. marca, na koncu izvedli kar dve čistilni akciji. Na srečo nam vreme ni preveč zagodilo in je ponehalo deževati ravno uro pred samim začetkom akcije. Ob 9.00 uri smo se dobili pred klubskimi prostori, v avtomobile naložili potrebno opremo in krenili; prva ekipa na delovišče pri Krški jami, kjer vsako leto pomagamo TD Krka sanirati pobočje nad vhodom v jamo, druga ekipa pa proti Gradišču v Mekinjah. Dostop do Lavričeve jame (kat. št.: 794) je precej enostaven, čeprav je vhod v jamo izredno težko najti. Dva jamarja sta se po vrvi spustila v jamo, saj so prvotne lesene lestve postale že prenevarne za varen spust. Namreč, jama je globoka zgolj 12 metrov in je bila v preteklosti kljub temu zanimiva za raziskovalce »sveta tam spodaj«. Najprej smo v jami na varno odstranili dve žabi, nato pa se lotili čiščenja dna vhodnega brezna. Z navadnim zidarskim vedrom (»ajmarjem«) je zunanja ekipa smeti varno potegnila na površje in jih razvrstila glede na tip

(embalažo v eno vrečo, steklo v drugo). Ko smo počistili dno vhodnega brezna in manjši podor, smo se spustili še v notranje brezno in tudi od tam nabrali kar nekaj smeti. Povečini so prevladovale konzerve, »piksne« od piva, plastične vrečke (k sreči prazne) in steklenice. Manjkal ni niti doobra izrabljen radio. Ko smo odhajali iz jame in se je zadnji jamar lepo

poslovil od žabic, smo krenili proti avtomobilom. Tam je sledilo obvezno slikanje s smetmi, izvlečenimi iz jame in odhod proti Gradičku, kjer nas je pričakal okusen golaž izpod kuharice vodiča Slavka – Pinkija. Pokramljali smo s preostalimi jamarji in bili mnemnja, da je lahko tudi čistilna akcija del dobrega klubskega druženja.

Tanja Podržaj, Jamarski klub Krka
Foto: Leopold Bregar

V nedeljo, 17. 05. 2015, smo se na Lavričevi koči na Gradišču udeležili 2. tekmovanja v kuhanju obare. Poleg motiviranih ustvarjalcev obare je bilo prisotno še veliko lačnih obiskovalcev in radovednežev. Na koncu je bila razglašena zmagovalna ekipa, in sicer, zmagali so najmlajši sodelujoči.

Cilj smo dosegli, bilo je veliko dobre volje in polnih želodcev pod geslom: »vsi smo zmagali, vsi smo zmagovalci«. Hvala Sonji in Maksu, če ne prej, se vidimo na naslednjem tekmovanju.

Miloš Moretti, Mekinje nad Stično

»Papirčkarji« Kulturno športnega društva Dob razstavljali na Vranskem

Že tretje leto zapored je 21. 3. in 22. 3. 2015, na Vranskem potekala vseslovenska razstava rož iz krep papirja. Med več kot sto razstavljalci cvetja smo razstavljali tudi Papirčkarji KŠD-Dob.

Razstave smo se udeležili z velikim ponosom, kljub temu, da smo aktivni šele slabi dve leti. Dva meseca pred razstavo smo se dogovorili, da bomo pokazali svoje znanje na določeni temi in ta je bila VSE ZA POROKO. Vsak član si je izbral, kateri izdelek bo naredil in delo opravil doma, kajti ure na delavnicah so bile prekratke. Teden za tednom so se izdelki množili. Naredili smo naprsne šopke, poročna vabila, poročne šopke, blazinice za poročna prstana, aranžma za na mizo, brez poročne torte ni šlo, tudi mlaji niso manjkali. Naš predsednik pa je izdelal en meter in pol dolgo poročno limuzino, ki smo jo okrasili z vrtnicami. Za to smo porabili veliko ur dela, saj je pri poroki vsak detajl pomemben. S pariškimi rožami smo tudi okrasili stiraurni tepih, ki simbolizira ljubezen s srcem in dvema poročnima prstanoma. Z veseljem smo na Vranskem izdelke postavili na ogled, kar na dveh mizah, ki ni manjkalo domačega slavlju primernega peciva, ki so ga spekle marljive članice.

V soboto ob 10. uri je bila otvoritev s kulturnim programom z uvodno besedo idejne vodje ga. Martine Felicijan, z nagovorom župana občine Vransko Franca Sušnika in župana občine Dobrovo-Polhov Gradec Franc Setnikar in Bojana Rogelj Škafar iz Etnološkega muzeja Slovenije ter seveda z blagoslovom cvetja, ki ga je opravil g. župnik Janez Turinek. Oba dneva je bilo zelo veliko obiskovalcev iz celotne Slovenije. Z zanimanjem so si ogledovali na tisoče prečudovito izdelanih cvetlic. Obiskovalci in tudi razstavljalci so bili navdušeni nad našo postavitvijo in našim tepihom ljubezni, ki je z ostalimi prečudovitimi tepihi krasil sredino dvorane. Organizatorji so si res lepo zamislili videz celotne razstave, tako je športna dvorana Vrana na Vranskem za dva dni postala središče ljubiteljev in izdelovalcev cvetlic iz krep papirja in naše kulturne dediščine. Nam, Papirčkarjem, bo to ostalo v lepem spominu. Naužili smo se lepo izdelanih cvetlic, spoznali nove ljudi ter se tudi naučili nekaj novih tehnik izdelovanja cvetlic iz krep papirja. Na podlagi lepih izkušenj smo se odločili, da se bomo še udeleževali tovrstnih razstav.

Razstavo smo v soboto, 28. 3. 2015, postavili tudi v šoli v Hrastovem Dolu v sklopu proslave za materinski dan, ki jo je organizirala Krajevna skupnost Dob. Na ogled smo jo postavili še 18. 4. 2015 v Kulturnem domu Šentvid pri Stični za popestritev obiskovalcev na dobrodelnem koncertu Karitas Šentvid, v poletnih mesecih pa jo bomo še v domačem kraju, pri podružnični cerkvi svetega Petra.

Renata Čebular

23. Romanov pohod uspešno pozdravil praznik dela

Tradicionalni Romanov pohod je v že 23. izvedbi na 1. maj privabil številne pohodnike, ki so dela prosti petek izkoristili za rekreacijo in druženje. Po tradiciji je pohodnike na startu pozdravila Stiška godba in pot nas je nad odmikajočo se Stično potegnila na Sela, kjer smo se okrepčali s čajem in pecivom. Prek Obolnega in nato Pristave smo v prijetno domačem okolju lokalne ponudbe prišli vse do Gradišča, kje smo v Lavričevi koči zaključili zbiranje kontrolnih žigov in se okrepčali s pravim planinskim ričetom. Vreme je po tradiciji tudi letos prizaneslo, udeležba in zadovoljstvo pohodnikov pa potrdilo, da jim je bil ta praznični dan v veselje in gotovo se vidimo tudi naslednjič.

Roman Tratar, VPZS

Mestno kopališče
Višnja Gora

Poletje na poti

Spoštovane občanke in občane obveščamo, da se počasi izteka rok za zgodnje prijave na Zabavne počitnice za otroke, stare od 4 do 12 let. Akcijska cena velja le še do 31. 5. 2015, zato pohitite s prijavi. Novost, ki smo jo letos pripravili v mesecu juniju, je ponudba za zaključene skupine ob zaključku šolskega leta. Sestavili smo zanimive programe, ki vključujejo športne, plavalne, ustvarjalne in družabne aktivnosti pod nadzorom strokovnega kadra.

Zahtevajte več informacij na info@mestnokopalisce.si ali na telefonski številki 041 466 627.

Spremljajte dogajanje in našo ponudbo na Facebook profilu: <https://www.facebook.com/MestnoKopalisceVisnjaGora>

Veselimo se preživljanja počitnic skupaj z vami in vašimi najmlajšimi!

Kristina Zadel, MKVG

Gorniški klub Limberk na Gran Paradisu

Čakanje na idealne vremenske razmere se je izplačalo. Čista gorska poezija. Dvodnevna tura na štiritisočak Gran Paradiso (4062 m), ki leži v skrajnem severozahodu Italije, spada v Grajske Alpe. Z vrha, ki je bil prvič osvojen že leta 1860, nam je ponujal veličastne poglede na Mont Blanc (4810 m) na severozahodu, na Matterhorn (4478 m) v Penninskih Alpah na meji med Švicco in Italijo na severovzhodu in gorovje Dauphine na jugozahodu. Gran Paradiso sodi tudi med najboljše turnosmučarske vrhove v Alpah, saj nam nudi 2000 višinskih metrov čistega smučarskega presežka. Zato se eden od naših članov proti vrhu ni podal s smučmi po naključju.

S pripravami na vzpon smo začeli že takoj januarja, s turo na Begunjščico, preko Kalvarije v težjih zimskih razmerah. Ponovili in vadili smo hojo z derezami, z uporabo cepina in lavinskega trojčka.

Povzpeli smo se na Storžič (2132 m), skozi peto Žrebo. Izredno zahtevna zimska tura, v hladnih in vetrovnih razmerah. Sledil je vzpon na Begunjščico (2060 m) po vzhodni grapi-zahtevna plezalna smer.

Zadnji pripravljani preizkus pred odhodom smo opravili s pristopom na Kalški greben (2224 m) z izhodiščem od Žagane peči. Zadnji del do vrha je bilo zelo zahtevno zimsko grebensko prečenje. Poleg naštetih tur, ki so bile namenske za pripravo (izpopolnjevanje tehničnega znanja in kondicijske priprave), smo se udeležili vseh pohodov SGK Skala.

Napočil je dolgo pričakovan trenu-

tek, ko so nastopile ugodne razmere za pristop na vrh. Zaradi spremenljivega vremena smo se morali organizirati v dveh dneh in se odpravili v dolino Aoste v zahodni Italiji in tik pred montblanškimi tunelom zavili proti nacionalnemu parku Gran Paradiso. Po dobrih trideset kilometrov dolgi dolini se skozi številna naselja in mimo veličastnih slapov, ki padajo s strmih pobočij v potok Savara, pripeljemo do zaselka Pont (1960 m), kjer sta hotel in veliko parkirišče.

Po krajši psihični pripravi na zahtevni vzpon, s skodelico kave, smo si oprtali nahrbtnike, nekateri pripeli še smučiči in se v gosjem redu odpravili proti prvemu cilju, do velike, a večinoma zelo zasedene kočice Rifugio Vittorio Emanuele (2735 m). Sprejel nas je zelo prijazen oskrbnik, nas presenetil z gostoljubnostjo, lepo urejeno kočico in odlično italijansko hrano. Prijetno okolje nam je omogočilo, da smo se odpočili, vendar zaradi prvih znakov višinske bolezni nekateri malo manj, vendar je bilo do jutra že vse urejeno. V zgodnjih jutranjih urah smo se še v temi odpravili po ledeniku proti vrhu. V jutranjem svitu smo opazovali sončni vzhod, do koder nam je segal pogled, so se začela odkrivati prostrana okoliška gorovja. Po več urah vzpenjanja se nam je prikazal tudi cilj. Zdelo se nam je, da je na dosegu roke, ampak pot do njega je trajala še kar nekaj ur.

Ob 11. uri se nam je na samem vrhu prikazala Marija (kip matere božje), do katere je mogoče priti samo po kolenih. Pred njo je sledila obvezna skupinska fotografija s klubsko zasta-

vo. Zaradi izjemno majhnega prostora na vrhu smo se hitro umaknili še ostalim pristopnikom. Ob spustu smo uživali v pogledu na bližnje vršace Mont Blanc in Matterhorn. Obljubili smo si, da jih obiščemo ob prvi priložnosti. Vračali smo se v smeri pristopa, kjer so bili tokrat v prednosti smučarji. Spremljalo nas je čudovita sončna kulisa, kar za člane odprave brez smučiči v južnem snegu ni bilo najbolj idealno. Večkrat so obtičali do pasu ali celo do vratu v snegu in ker niso mogli čakati odjuge do pletja, jim je bilo treba pomagati iz snežnega objema. Po nekaj nepozabnih urah smo se vrnili do Rifugio Vittorio Emanuele (2735 m), se okrepčali, poslovlili od prijaznega osebja, ter se odpravili v dolino.

Naša pot od odhoda do vrnitve domov je trajala natanko 48 ur in je bila polna prijetnih doživetij, dogodivščin in vtisov, združenih z nepozabnimi trenutki, izkušnjami, včasih tudi presenečenji. Obrestovala se nam je vsaka stopinja, ki smo jo vložili v pravo na vzpon.

Med vožnjo domov nas je avtocesta vodila mimo italijanskih mest Torino, mimo paviljonov svetovnega sejma v Milanu skozi karavanški tunel na našo sončno stran Alp.

Po vrnitvi domov smo se družno udeležili tretjega množičnega pohoda po Krožni pešpoti Prijetno domače v občini Ivančna Gorica, ki je potekal od petka 8. maja, do nedelje 10. maja. V treh posameznih dneh se je pohoda udeležilo več kot 30 pohodnikov iz našega kluba. Med 27 udeleženci, ki jim je v treh dneh uspelo prehodi-

ti celotno pot, je bilo 8 naših članov. Letos je naš gorniški klub prejel priznanje za zgledno vzdrževanje tretjine poti od Ambrusa do Debelega hriba.

Gibanje v naravi, druženje s prijatelji, z novimi dogodivščinami se srečujemo preko celega leta. Obiskujemo griče, hribe in gore in doline v bližnji in daljni okolici. Pod varnim vodstvom izkušenih, strokovno usposobljenih prostovoljnih gornjskih vodnikov bomo v letošnjem poletju obiskali Škrlatico, Matajur, Monte

Re, Triglav, Jalovec, Lopa, pot nas bo vodila v Karnijske Alpe nad dolino Aupe ... V jesenskem delu smo še polni načrtov tja do novega leta. Obiskali bomo hribe na Jadranskem otoku, katerega in kdaj, je zapisano v seznamu tur na naši spletni strani www.limberk.si.

Vabljeni vsi, ki bi se nam želeli pridružiti na katerem od objavljenih pohodov. Za informacije smo vam vedno na voljo na mail-u kontakt@limberk.si ali telefonski številki 041/621-801.

Za GK Limberk, Samo Butkovič

Planinci na pot skozi Kočevski rog

V ponedeljek, 6. 4. 2015, se nas je deset planincev PD POLŽ zbralo v Zagorici. Od tam smo se z avtomobili odpeljali do Dvora, kjer so se nam pridružili tudi planinci planinske skupine Dvor. Vse skupaj nas je odpeljal avtobus na Mirno goro. Tam smo na hitro popili kavo in se zelo urnih nog podali na 30 km dolgo pot. Bili smo zanimiva družina dvainpetdesetih pohodnikov iz različnih krajev Slovenije. Ob cesti je bilo veliko smerokazov raznih učnih poti, ki jih je na območju Kočevskega roga veliko. Znotraj Kočevskega roga je posebej zanimiv pragozd, ki je prava evropska posebnost. Tu je tudi bivališče rjavega medveda, volka in risa. Med hojo smo se glasno pogovarjali, ker smo želeli na ta način opozoriti divjad, naj se pred nami previdno umakne. Na poti do Svetega Petra smo sledili oznakam na drevesih, ki so jih postavili organizatorji prav za to priložnost. Vodnik in markacist, ki je bil zadolžen za udeležence na repu pohodniške skupine, je sprti odstranjeval postavljene oznake z dreves. Mimogrede smo se spomnili, da je področje Kočevskega roga tudi eno od območij, kjer ležijo žrtve povojnih pobojev.

Kmalu smo prehodili prvo tretjino poti, kjer so nas na Jelovici organizatorji počakali s toplim čajem, ob katerem se je prilegla tudi malica. Pot smo nadaljevali mimo Podstenic do Primoža, kjer smo si privoščili že drugi čaj in sendvič. Zadnjo tretjino poti smo bili že utrujeni, vendar smo jo vseeno pogumno mahnili po makadamski poti proti vrhu Svetega Petra. Na koncu je sledil le še vzpon po mehkejši podlagi do vrha sončnega, a vetrovnega in mrzlega, 880 m visokega, Svetega Petra. Kljub mrazu in vetru smo na vrhu pokramljali in se povsili doseženega cilja. Razgledali smo se tudi po okolici in ugotovili, da je zaradi gozda in visokih dreves razgled z vrha omejen. Vidi se le del doline Krke z Žužemberkom. Že med potjo smo ta mešani gozd, bogat z zanimivimi bukovimi drevesi z le malo podrastjo, z zanimanjem občudovali. Posebej nas je pritegnila tudi igra senc in sonca med vejami in debli. Z dosega vrha Svetega Petra se naš pohod še ni povsem zaključil. Prehoditi smo morali še pot v dolino, do Dvora. Na tem delu poti pa nas je zajel pravi snežni metež. Vendar nam to ni vzelo dobrega razpoloženja in volje. Malce utrujeni smo si na koncu obljubili, da bomo še nadaljevali s takimi pohodi.

Ana Prosen, varuhinja gorske narave PD Polž

Ciciplaninci na Uskovnici

Tokrat smo jo mali planinci mahnili s Pokljuke na Uskovnico. 25. aprila 2015 smo se ob 7.30 zbrali pred vrtcem v Velikem Gabru. Skupaj s starši, vzgojiteljico Tanjo Falkner, vodnikom Janezom Čebularjem in njegovo ženo Marijo ter varuhoma gorske narave, Ano in Antonom Prosen, smo se z avtomobili odpeljali na daljšo pot mimo Bleda na Pokljuko. Pri hotelu Center smo parkirali, nato pa pot nadaljevali peš proti koči na planini Uskovnica. Bilo nas je 11 otrok in 15 odraslih pohodnikov.

Na poti smo v senčnih legah našli zaplate snega, ki se na nadmorski višini nad 1000 m še ni uspel stopiti, pa tudi nekaj zaledenelih luž, ki so nas privlačile kot magnet. Niti časna mokrota v čevljih nas ni zmotila, da ne bi neizmerno uživali v še zadnjih sledih minule zime. Hkrati pa smo ves čas lahko opazovali pisanost pomladi na pravi planinski poti, ki se je vila po planini mimo travnikov in skozi visokorasel smrekov poključki gozd. Varuha gorske narave sta nam predstavila imena rastlin, ki smo jih opazovali na poti. Nekatere so značilne samo za gorski svet. Tako smo spoznali svišč, jeglič, teloh, kalužnico, kamnokreče, reso, plahitico ... Seznanila sta nas s tem, da so nekatere rastline zaščitene z zakonom, ki prepoveduje njihovo nabiranje. Pokazala sta nam tudi rastline, ki so strupene. Nekje na sredini naše poti na Uskovnico smo se za kratek čas ustavili in pomalicali. Medtem pa nam je vodnik razložil in pokazal vso opremo, ki je za planince obvezna ali priporočljiva. Poudaril je, da so najbolj po-

membna rezervna in topla oblačila ter voda in prigrizek za na pot. Pri tem se ne smemo nikoli z gotovostjo zanašati na stabilno in toplo vreme v dolini, ker se v gorskem svetu vreme v kratkem času lahko zelo poslabša. S seboj moramo imeti tudi prvo pomoč, zlasti obliže in kak povoj. Priporočil je še svetilko, manjši zlojliv nož, dežnik ali dežni plašč. Seveda moramo za hojo po hribih izbrati primerno oblačila in obutev ter pokrivalo. Tega dne smo imeli precej jasno in rahlo vetrovno vreme s temperaturo 10 stopinj Celzija.

Kočo na Uskovnici smo dosegli ravno v času za kosilo in to s pridom izkoristili. Vodnik Janez nam je medtem ožigosal naše planinske dnevnike. Ko smo se zatem vračali navkreber proti Pokljuki, smo delček prehodili po drugi poti in si z izbrane razgledne

točke na daleč ogledali vrh Triglava. Ponosni sami nase in drug na drugega ter nekoliko utrujeni po približno 10-kilometrski prehojeni poti smo se ob 15.30 uri vrnili do naših avtomobilov. Vodnik Janez nam je pred odhodom domov namenil še nekaj zaključnih besed in povabilo k naslednjemu planinskemu srečanju na Golici.

S strani staršev se želimo iskreno zahvaliti tako vodniku kot njegovi ženi ter varuhoma gorske narave iz PD Polž, ki nas varno in zavzeto vodijo po naših poteh. Še posebej pa velja zahvala vzgojiteljici Tanji, ki skrbno organizira vsak naš pohod ter nas na naših poteh tudi z veseljem in svojo veliko srčnostjo spremlja.

Helena P. Zupančič

Pohod na Veliki Rob (1237 m)

V nedeljo, 19. aprila 2015, je PD Polž organiziral pohod na Veliki Rob.

Zbor pohodnikov, zbralo se nas je 24, je bil ob 6.30 v Višnji Gori, od tam pa smo se z osebnimi avtomobili odpeljali proti Ajdovščini in nato proti vasi Podmeja (875 m), kjer smo parkirali. Tam nas je pričakala tanka snežna odeja, ki nas je ob nizki temperaturi in precej močnem vetru opozorila na to, da zime še ne gre povsem odpisati. Pot smo nadaljevali peš po gozdni poti in po dobri uri prikorakali do Koče Antona Bavčarja na Čavnu (1242 m), kjer smo si privoščili topel čaj. Smerokazi so nas nato usmerjali proti Kuclju (1237 m), ki smo ga ob vse toplejšem soncu dosegli po slabi uri. Tu smo si vzeli nekaj časa za prečudovit razgled na Vipavsko dolino, Kras, Goriška brda ter tudi na Jadransko morje in Julijske Alpe. Po krajšem spustu se je pot nadaljevala po robu hribovja Čaven in se nato ponovno začela vzpenjati in nas po uri hoje pripeljala na naš zadnji vrh Veliki Rob (1237 m), ki je visok natančno toliko kot Kucelj. Sledil je daljši postanek za malico iz nahrbtnika in za počitek na toplem sončku, ki je med tem že povsem odstranil snežno odejico. Sledila je še skupinska fotografija in že smo jo mahnil nazaj proti koči, le da nas je tokrat pot vodila po gozdni makadamski cesti. V koči so si nekateri privoščili topel obrok, drugi pa smo samo kaj popili. Sledil je še krajši spust in že smo se peljali proti domu, napolnjeni z novo energijo za nov naporen delovni teden. Hvala vodnikoma Alešu in Janezu, da sta si vnovič vzela čas za prijatelje!

Matej Jančar, PD Polž

Polžki kar z dveh strani osvojili Svetega Petra nad Dvorom

Na velikonočni ponedeljek, 06. 04. 2015 se je družina Planinskega društva Polž, podala na pohod na Svetega Petra nad Dvorom. Pot nas je iz vasi Lašč vodila po makadamski poti nato pa so nas markacije usmerile na gozdno pot, kjer smo uživali v občudovanju zgodnjih pomladanskih rožic, se segreli ob lahkem vzponu vse do razglednega stolpa, ki nas je pričakal lahen vetrič in malo nižja temperatura, ki je bila še bolj občutna, ko so nebo prekriili oblaki. A vreme nas ni motilo, ko smo se predali veliki »povelikonočni« pojedini iz nahrbtnikov. Na plan so priromali ostanki velikonočne šunke, ki po cerkvenem izročilu ponazarja Kristusovo telo, pirhi, le-ti so simbol kapelj Kristusove krvi, hren, ki predstavlja žeblje, s katerimi so Kristusa pribili na križ ter različne vrste kruha, s katerim so Kristusa hranili na križevi poti in predstavlja po cerkvenih ritualih moč za telo ter vino, s katerim so ga odžejali. V nahrbtnikih pa ni manjkalo tudi sladkih dobrot od različnih potic, rogljičkov, piškotov ... ter pelin, ki ga po tradiciji na Dolenjskem, ob velikonočnih obrokih, v rokah »pregneteje« ter namočijo v vino, le-ta

pa vpliva na boljšo prebavo velikonočnih dobrot in dodobra spremeni ter popestril okus. S planote je odličan razgled po Dolenjskem in Zasavskem gričevju ter obrisih očiakov v daljavi. Za posameznike željne boljšega razgleda je bil razgledni stolp kot naročen. Zaradi neprijaznega vetra smo dokaj hitro pospravili preostanke pojedine v nahrbtnike in se podali v zavetje toplega gozda. Na poti v dolino nam je vreme postreglo s pestro palet

vremenskih utrinkov od prijaznega, toplega, božajočega, sončka, ki smo ga izkoristili za odmor na večji jasi in ležanjem v travi ter predajanjem sončnim žarkom, do snežnega meteža in sunkov močnega vetra, ki nas je pričakal na izhodišču. Kljub vremenski pestrosti smo se imeli lepo in se vrnili v zavetja svojih domov srečni, zadovoljni in malo utrujeni.

Mojca Zupan,
 PD Polž

17. KOLESARSKI MARATON TREH OBČIN

- Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje –
 bo v nedeljo, 7. junija 2015,
 s startom ob 9. uri

Start in cilj maratona bosta v središču Grosuplja na **Kolodvorski cesti**. Cesta bo zaprta za promet; za udeležence bo postavljen šotor; v bližini bodo zagotovljena parkirišča.

Tri asfaltirane proge, enake kot v preteklih letih, bodo potekale po občinah Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica s startom ob 9. uri, in sicer:

- **92 kilometrska proga** z vzponom na 600 metrov visok Korinj, za dobro pripravljene rekreativce;
- **80 kilometrska proga** po isti trasi, le brez vzpona na Korinj;
- **56 kilometrska proga**, delno skrajšana v občini Ivančna Gorica.

MTB proga v dolžini **44 km** s startom ob **9.15** je primerna samo za gorska kolesa in bo letos prvič speljana po vzhodnem delu obnovljene dvonamenske Grosupeljske planinsko-kolesarske poti.

Za družine, manj pripravljene kolesarje, predvsem tiste, ki želijo uživati v druženju in neokrnjeni naravi, bo organiziran **DRUŽINSKI MARATON** v dveh variantah, 15 oz. 26 km. Med postankom pri okrepčevalnici bo voden ogled razvalin boštanjskega gradu in Krajinskega parka Radensko polje. Pot je delno makadamska. Start bo ob **9.30**.

Za spremljevalce, ki ne bodo kolesarili, pa bo organiziran **pohod na Cerovo** z ogledom učne poti »Po sledih vodomca«.

Otroci do 15. leta starosti se maratona lahko udeležijo le v spremstvu odrasle osebe. Maraton bo potekal v normalno odvijajočem se prometu, upoštevajoč cestno-prometne predpise; organizator bo poskrbel za usmerjanje na križiščih. Računamo na strpnost med udeleženci, saj organizator ne prevzema odgovornosti za škodo, ki bi jo udeleženci povzročili ali utrpeli. Za vse udeležence je obvezna uporaba zaščitne čelade.

Startnine:

- **MARATON** (cestni in MTB) **20 evrov**; v predplačilu do 4. 6. znaša **15 evrov**. Za skupine 10 ali več udeležencev in za imetnike olimpijske kartice se prizna popust 3 evre (popusti se ne seštevajo);
- **DRUŽINSKI MARATON: 10 evrov za odrasle in 1 evro za otroke** do 15. leta starosti.
- **Prispevek za pohod: 5 evrov.**

Startnino je možno plačati:

- na startu od 7.30 dalje;
- preko interneta: www.kolesarsko-drustvo-grosuplje.si/maraton do vključno dne 4. 6.;
- v Študentskem klubu GROŠ, Grosuplje, Industrijska cesta 1G (v lokalu HotSpot) do vključno dne 4. junija do 12. ure.

Na internetni strani bodo sproti objavljene vse informacije v zvezi z maratonom, dodatne pa so na voljo na tel. 031-206-745 po 16. uri.

Udeležencem s plačano startnino bodo ob progah na voljo okrepčila in potujoči servisi; ob vrnitvi kupona na cilj pa bo vsak udeleženec deležen malice, darila, medalje in žrebanja praktičnih nagrad. Posebna priznanja bodo prejeli najstarejši in najmlajši udeleženec ter najštevilčnejša skupina. **Glavna nagrada je kolesarski računalnik Garmin EDGE Touring Plus.**

Vljudno vabljeni!

Kolesarsko društvo Grosuplje

CODELLI klub in TD Grča
 organizirata
POMLADANSKO »KURBLANJE« STARODOBNIKOV
 na Lučarjevem Kalu

v soboto, 30. 5. 2015, s pričetkom ob 12.00
 pri koči TD Grča na Lučarjevem Kalu.

V Turističnem društvu 'GRČA' in Klubu ljubiteljev starodobnih vozil 'CODELLI Klub' letos že šestič združujemo moči pri organizaciji pomladanskega »kurbljanja« starodobnikov na Lučarjevem Kalu. Srečanje bomo letos popestrili s kratko predstavitevjo/šolanjem pravil starodobniških točnostnih »relijev«, ki jih bomo nato v sklopu raziskovanja dežele desetega brata tudi v praksi preizkusili. Sledil bo 3. vseslovenski starodobniški Trial, kjer se tekmuje po pravilih britanske trial zveze, ki takšna tekmovanja na otoku prireja že prek 75 let.

Program:	Zbiranje udeležencev	11.00 – 12.00
	Predstavitve starodobniških točnostnih rally-jev	12.00 – 12.40
	Rally -raziskovanje okolice in njene dediščine	12.40 – 14.30
	3. slovensko tekmovanje v starodobniškem Trial-u	15.00 – 16.30
	Druženje ob hrani in pijači (odjoku) ter družabne igre	
	tekmovanje v metanju gume, zabijanju žebeljev ...	15.00 – ...

V primeru slabega vremena je pripravljen tudi nadomestni program z zanimivim predavanjem o tehniški dediščini v okoliških krajih. Kako poteka starodobniški točnostni rally, bodo lahko preizkusile tudi posadke novodobnih vozil. Vabljeni ste vsi lastniki starodobnih vozil, da se pripeljete s svojimi starodobniki – avtomobili in motorji, posebej pa so dobrodošli tudi stari traktorji – in seveda vsi ostali, ki jih starodobniki zanimajo. Pred kočo je rezerviran parkirni prostor za starodobnike. Udeležba je brezplačna (razen stroška hrane in pijače - vsak po svojih željah) in brez obveznosti, a na lastno odgovornost!

Vabljeni! Sponzor tehničnih preizkušenj: **AVTOMOJSTER**

TD GRČA
 organizira v soboto, 6. junija, ob 17. uri
PRIKAZ KOŠNJE NA STAR NAČIN IN DRUŽENJE

Pot Prijetno domače povezali z Geometričnim središčem Slovenije–GEOSS

Medtem, ko so naši vrli pohodniki tolkli zadnjo, tretjo etapo občinske poti »Prijetno domače« smo se na severnem koncu občine odločili to pot povezati z Geometričnim središčem Slovenije. Ta nas na začetku pelje po trasi naše občinske, mimo Turistične vasi Pristava, pa čez Goričico in pod Obolnim v sosednjo občino oz. vas Reka Gozd. Od tam pa čez Ščit v dolino reke Reke, ki jo v Štangarskih Poljanah prečkamo, pa navzgor do prelepega in prijaznega kmečkega turizma Blaj, kjer si prvič privežemo dušo. Pot nadaljujemo navzgor po pobočju Širmanskega hriba do vasi Goliše, kjer si na prireditvenem prostoru litijske občine zategnemo vezalke na čevljih pa kar hitro naprej skozi vas Kresniški Vrh in navzdol v Kresnice, kjer prečkamo še Savo. Od to pa spet navzgor, mimo razvalin gradu Vernek, pa čez Jesenje in Zapodje proti GEOSS-u. Obležje se nahaja v vasi Slivna v bližini Vač v litijski občini. Ta, 30 kilometrska pot nam vseskozi nudi prekrasne poglede na bližnjo in daljno okolico, še posebej, če imamo srečo z vremenom. Vseskozi je pred nami Zavska Sveta gora pa Čemšeniška planina, pa malo bolj desno mogočni Kum v ozadju pa seveda prelepe Savinjske Alpe. Dobri hodci pridejo na cilj v slabih 7 urah, vendar morajo biti postanki res samo za nujne zadeve, sicer se čas poti lahko občutno podaljša. Posebnost te poti so spusti iz nadmorske višine 600 m v dolino Reke na 270 m, vzpon na Kamplov hrib na 680 m in ponovni spust do reke Save v Kresnicah na višino 250 m ter za tem zaključni vzpon na GEOSS na višino 645 m. Geometrično središče Slovenije je lepo označeno, tam pa se preko leta odvijajo različne prireditve. V bližini je tudi lepo urejen adrenalinski park, ki je še posebej zanimiv za mladino, saj se po vrhovih vzpenjajo na visoka drevesa in po teh preko različnih ovir plezajo iz drevesa na drevo. Mnenja sem, da bi GEOSS moral obiskati vsak kolikor toliko zaveden Slovenec, tako kot Triglav, še posebej, če mu je ta na dosegu roke.

Lojze in Gregor na cilju poti na GEOSS-u

Lojze Podobnik

OZVVS Grosuplje ima novo vodstvo

Ohranjanje izvirnega in avtentičnega izročila slovenske osamosvojitvene vojne ter njegov prenos na mlajše generacije je poleg skrbi za svoje člane, ena ključnih nalog Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje. To programsko usmeritev so veterani vojne za Slovenijo iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, ki se združujejo v prej omenjenem združenju, potrdili tudi na letošnjem zboru, ki je bil v mesecu marcu.

Letošnji zbor ni bil samo programski, ampak tudi volilni. Prisotni člani Območnega združenja so razrešili dosedanje vodstvo in izvolili novo. Območno združenje VVS Grosuplje bo tako naslednja štiri leta vodil novo izvoljeni predsednik Mirko Zupančič, sekretar združenja pa je postal Primož Zgonc.

Novi predsednik se je v svojem nagovoru članom zahvalil za zaupanje

ter predstavil ključne programske usmeritve združenja v naslednjem mandatnem obdobju. Še posebej je poudaril pomen krepitve domoljubja. Hkrati pa je opozoril tudi na najpomembnejše naloge iz sicer obširnega programa dela Območnega združenja za leto 2015.

Udeleženci zbora so soglasno sprejeli tudi vsa poročila o delu združenja, tako za celotno preteklo mandatno obdobje kot tudi za leto 2014. Posebno pozornost so pritegnila poročila, ki so jih podali vodje različnih aktivnosti. Tako je Stane Žvegla seznanil prisotne z aktivnostmi pohodniške sekcije, katere člani so se tudi v preteklem letu udeležili številnih pohodov širom Slovenije. Kot je bilo razvidno iz poročila vodje strelske sekcije Aleša Štefančiča, so bili zelo aktivni tudi strelci. Udeležili so se številnih strelskih tekmovanj ter na njih dosegali odlične rezultate. V počastitev

občinskega praznika pa so organizirali 1. odprto strelsko tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško ter tudi na njem dosegli izvrstne rezultate.

Član predsedstva Davorin Tomažin pa je podal poročilo o še preostalih aktivnostih Območnega združenja. Med njimi je treba, poleg udeležb na smučarskih tekmovanjih in njihovih rezultatih ter sodelovanja na najrazličnejših prireditvah v organizaciji drugih Območnih združenj, izpostaviti tudi vsakoletno obeležitev spomina na padle v vojni za Slovenijo ter vse preminule člane Območnega združenja.

Po končanem sprejemu poročil in programov ter izvolitvi novega vodstva in ostalih organov združenja je sledila podelitev medalj, plaket in priznanj za športne in druge dosežke v okviru Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje. Eno izmed njih je za delo na področju informiranja javnosti o delu Območnega združenja prejel tudi pisec teh vrstic.

Prisotne so pozdravili tudi predstavniki drugih veteranskih združenj ter vodstva Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Na koncu je potrebno povedati tudi to, da so prisotni soglasno potrdili predlog o imenovanju dosedanjega predsednika združenja Borisa Peterka za častnega predsednika Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje ter se mu tako zahvalili za njegovo dosedanje delo pri vodenju organizacije. Sledilo je še družabno srečanje, ki pa je kot vedno izzvenelo v skladu s sloganom združenja, ki se glasi: »Soborci v vojni, prijatelji v miru«.

Franci Zorko

Pohod po poteh »braniteljev Slovenije« - Ormož 2015

V soboto, 18. aprila 2015, smo se pohodniki Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo prvič odpravili na pohod po poteh »Braniteljev Slovenije«, ki ga organizira Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ormož.

Pohodniki smo se z avtobusom odpeljali proti Ormožu, bilo nas je 28, in okoli 9.00 ure prispeli na Gomilo pri Kogu, kjer je bilo zbirališče. Gostoljubni domačini so poskrbeli, da smo se okrepčali, pozdravil nas je predsednik OZVVS Ormož g. Miran Fišer, nato pa smo se odpravili na pohod skozi prelepe kraje tega dela Slovenije. Pot nas je vodila tudi skozi Kog, vasico, ki je ob koncu II. Svetovne vojne veliko pretrpela. Z zanimanjem smo poslušali zgodbe o trpljenju prebivalcev tega kraja, ki so tudi nas pretresle in ganile. Takega trpljenja ne bi smel doživeti noben narod več. Z opravljenim pohodom smo se pridružili tudi praznovanju občinskega praznika občine Središče ob Dravi.

Pohod je bil organiziran v sodelovanju z občinama Ormož in Središče ob Dravi, posvečen pa je spominu na velike preizkušnje, ki so jih prebivalci teh krajev preživeli v minulem stoletju, ko smo se postavili za slovensko ozemlje, uprli okupaciji in potujčevanju in leta 1991 enotam JLA. Ob koncu pohoda so nam organizatorji postregli s toplo malico in nam pripravilo zabavni program. Lepo nam je bilo med prijatelji v Ormožu, gotovo se bomo še kdaj odpravili v te kraje.

Jelka Janežič

KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTVID PRI STIČNI
ŠENTVID PRI STIČNI 65
1296 ŠENTVID PRI STIČNI

ODDAJA POSLOVNIH PROSTOROV – ZBIRANJE PONUDB S PREDHODNO OBJAVO

Krajevna skupnost Šentvid pri Stični oddaja v najem poslovne prostore v centru Šentvida pri Stični. Gre za prostore bivše gostilne Klanček, Šentvid pri Stični 65, v visokem pritličju v izmeri 186 m² in kletno-skladiščne prostore v izmeri 92 m². Ogled je možen po predhodni najavi in dogovoru na tel. št.: 051 604030.

Pisne ponudbe z oznako »ponudba za najem prostorov« ponudniki pošljite do 20. 7. 2015 na naslov: Svet krajevne skupnosti Šentvid pri Stični, Šentvid pri Stični 65, 1296 Šentvid pri Stični.

Po potrebi bodo s ponudniki opravljena pogajanja.

Krajevna skupnost Šentvid pri Stični si pridržuje pravico, da ne izbere nikogar izmed ponudnikov, oziroma, da z nobenim ponudnikom ne podpiše pogodbe, in sicer brez povrnitve kakršnih koli stroškov ali škode.

Vojko Urbas
predsednik Sveta KS

Prva pomoč na OŠ Šentvid pri Stični

Že nekaj let zapored v maju pripravimo kratko predstavitev poslanstva in delovanja Rdečega križa za učence sedmih razredov OŠ Šentvid pri Stični. Organiziranost svetovnega gibanja RK je v četrtek, 7. 5. 2015, predstavila sekretarka Anica Smrekar, lokalno delovanje pa podpredsednica RKS – OZ Grosuplje Majda Verbič, ki že več kot dvajset let deluje kot prostovoljka v Krajevni organizaciji RK Šentvid pri Stični.

Naravoslovni dan pa je namenjen tudi spoznavanju osnovnih ukrepov prve pomoči. Poleg reševalca Davida Drčarja sta letos učence poučevala Luka Mehle in Mitja Šimonka, člana ekipe prve pomoči RKS – OZ Grosuplje. Ekipa je aktualni državni prvak ekip prve pomoči in se intenzivno pripravlja na udeležbo na evropskem preverjanju FACE, ki bo potekalo septembra letos v Romuniji. Učenci so pokazali veliko zanimanje in upajmo, da bodo pridobljeno znanje znali uporabiti, če bo to potrebno.

Prvi javno dostopen defibrilator v Grosupljem

Ob svetovnem dnevu Rdečega križa je tudi Grosuplje pridobilo prvi javno dostopen defibrilator, postavljen v omarici ob vhodu v zgradbo na Taborski cesti 6, kjer je tudi sedež RKS – Območnega združenja Grosuplje. Defibrilator je predal v uporabo župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič ob prisotnosti njegovega pooblaščenca Iztočka Vrhovca, direktorja občinske uprave Dušana Hočevarja in zbranih posameznikov.

Po pozdravu predsednika RKS – OZ Grosuplje Franca Horvata, je dr. Peter Verlič vsem članom RK čestital ob svetovnem dnevu Rdečega križa in se zahvalil za plemenito poslanstvo, zaželel pa je, da bi defibrilator potrebovalo čim manj ljudi in da AED ne bi postal tarča vandalizma, saj zdravemu človeku nič ne koristi, lahko pa v kritičnem trenutku nekomu reši življenje.

Dostopnost defibrilatorja še ni dovolj, potrebno ga je zna-

ti uporabiti, zato so se lahko vsi zbrani poučili o njegovi uporabi. Predavateljica prve pomoči Angelika Mitrevski je prisotnim teoretično in praktično predstavila temeljne postopke oživljanja ob zastoji srca s pomočjo defibrilatorja. Dogaja se, da ljudje zaradi različnih razlogov prve pomoči v nesreči pogosto ne nudijo, ker ne zaupajo svojemu znanju o pravilnem nujenju prve pomoči, ali pa jim tega znanja res primanjkuje. Ob tem vemo, da ustrezna prva pomoč dokazano zmanjšuje število in trajanje hospitalizacij, prispeva k učinkovitejšemu zdravljenju, boljšemu okrevanju, pogosto lahko celo prepreči smrt. Naša ekipa prve pomoči je istočasno sodelovala na otvoritvi defibrilatorja na RKS - ZZ v Ljubljani.

Anica Smrekar

Zahvala krvodajalcem

Uspešno smo zaključili tridnevno spomladansko krvodajalsko akcijo. V Ivančni Gorici, Dobropolju in Grosupljem se je odzvalo 406 krvodajalcev, mnogi pa so kri darovali na Zavodu za transfuzijo v Ljubljani. V imenu bolnikov, ki bodo prejeli njihovo kri, se vsem iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi šolam, ki so nam nudile prostore in vsem, ki so na kakršen koli način pomagali pri izvedbi akcije.

Vabljeni spet v jesenskem roku:

SREDA, 21. 10. 2015 OD 7. DO 13. URE SŠJ IVANČNA GORICA
 ČETRTEK, 22. 10. 2015 OD 7. DO 12. URE OŠ DOBREPOLJE
 PETEK, 23. 10. 2015 OD 7. DO 12. URE OŠ ŠENTVID PRI STIČNI
 PONEDELJEK, 26. 10. 2015 OD 7. DO 13. URE OSNOVNA ŠOLA LOUISA

Zveste krvodajalce bomo letos peljali na srečanje krvodajalcev Dolenjske regije, ki bo v soboto, 6. junija, na letališču Prilozje v Beli krajini, kjer bodo krvodajalci lahko uživali v kulturnem, športno-rekreativnem in zabavnem programu.

OBMOČNO ZDRUŽENJE RKS – OZ GROSUPLJE

ZD Ivančna Gorica

Bolezni, ki jih povzročajo klopi in zaščita pred njimi

Toplo pomladno sonce nas vabi na prijetne sprehode v naravo. Na takih sprehodih, pa v toplih pomladno – poletnih mesecih lahko hitro naletimo na klopa, ki se najpogosteje zadržujejo na senčnih in vlažnih travnato gozdnih površinah. Največ jih je na zaraščenem področju ob robu gozda. Klopi se zadržujejo predvsem na višini do 1 metra, saj tako lažje pridejo do gostitelja. Zadnja leta pa je vse več klopov prisotnih tudi na travnikih v okolici hiš. Čeprav ne pogosto, lahko klop preide na človeka tudi iz domače živali, zlasti če se nanjo še ni povsem prisesal. Prav tako pa so opisani primeri, ko je bil klop prinesen v stanovanje z gozdnimi sadeži in gobami, tako da je ogroženost splošna.

Pri ugrizu klop porine svoj rilec globoko v kožo in ga pritrdi z dvema kavljema. Pritrjenega klopa moramo čim prej zelo previdno odstraniti. Če v koži ostane delček rilca ali kaveljčka, lahko povzroči neprijetno gnojenje.

Ugriz okuženega klopa lahko povzroči **klopni meningitis** oz. **klopni meningoencefalitis**, ki je virusna bolezen možganske ovojnice in osrednjega živčnega sistema. Pojavlja se na širšem območju Evrope, kjer prevladuje pokrajina podalpskega in dinarskega tipa. Bolezen navadno poteka v dveh fazah, in sicer: prva faza je podobna gripi ali lažji vročinski bolezni z mišičnimi bolečinami, glavoboli, slabim počutjem. Nato sledi obdobje brez težav, ki traja do dva tedna. Druga faza nastopi z zelo visoko temperaturo, močnimi glavoboli in preide v vnetje osrednjega živčnega sistema. V večini primerov je potrebna hospitalizacija, vendar so možnosti zdravljenja omejene le na lajšanje bolezenskih znakov, dokler organizem ne premeta povzročitelja. Bolezen lahko pusti trajne posledice, kot so glavobol, zmanjšana delovna sposobnost, zmanjšana sposobnost koncentracije, pareze pa tudi ohromelost.

Druga nevarna bolezen, ki jo prenašajo okuženi klopi je **Lymska borelijoza**, ki jo imenujemo tudi Borelija. Lymsko boreliozo povzroča bakterija *Borrelia burgdorferi*, ki jo prenašajo okuženi klopi. Na mestu pika okuženega klopa se po nekaj dneh do

nekaj tednih, pojavi rdečina, ki se postopno veča, začne na sredini bledeti in dobi obliko obroča, ki se še naprej širi navzven. Kožna sprememba traja od nekaj dni do več mesecev, običajno nekaj tednov. Tako se oblikuje obroček, ki se širi navzven (erythema migrans). To traja nekaj tednov ali mesecev. Če se ne zdravimo, se izpuščaj lahko zelo razširi, vendar potem sčasoma izgine sam od sebe. V drugi in tretji fazi, ki se pojavi nekaj mesecev ali let po ugrizu okuženega klopa, se lahko pojavijo znaki prizadetosti številnih organov ali organskih sistemov (srca, oči, mišic, živčevja, sklepov, kože). Zato je zelo priporočljivo opazovanje mesta vboda klopa in takojšen obisk zdravnika, če opazimo spremembe. Lymsko boreliozo zdravimo z antibiotiki.

Pomembno je, da ne spregledamo prve faze bolezni, ki se začne s kožnimi spremembami v obliki rdečega kolobarja, ki v sredini začne bledeti. Cepiva proti Lymski borelijozi ni.

Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje je priporočljivo vsem, ki na prostem izvajajo različne aktivnosti (gibanje v gozdu, na travnikih, njivah, poljih, v parkih in hribih), vsem aktivnim in reaktivnim športnikom (tek, jahanje, kolesarjenje) in osebam, ki se zadržujejo v naravi (pohodniki, planinci). Telo po prejemu cepiva začne izdelovati svojo lastno zaščito (protitelesa). Program osnovnega cepjenja je enak za vse osebe starejše od enega leta naprej.

Prvi odmerek se cepi na prvi dan cepljenja, drugi odmerek od 1. do 3. mesecev po prvem cepljenju, tretji odmerek od 5. do 12. mesecev po drugem cepljenju. Prvi osvežitveni odmerek se cepi najkasneje tri leta po tretjem odmerku, naslednje osvežitvene odmerke na pet let. Po 60. letu starosti priporočajo cepljenje na tri leta. Cepljenje se opravi v zimskih mesecih s prvima dvema odmerkoma, da dosežemo zaščito pred začetkom sezone aktivnosti klopov. Če **začnemo s cepljenjem šele v poletnih mesecih**, je priporočljivo dati drugi odmerek cepiva že dva tedna po prvem cepljenju, da čim prej dosežemo zaščitni nivo protiteles. Nato sledi tretji odmerek od 9. do 12. mesecev po drugem cepljenju.

Cepljenje je samoplačniško, razen za osebe, ki so poklicno izpostavljene tveganju za okužbo. **Cena cepjenja za odrasle in otroke v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica je 35 €.** Predhodno se je treba naročiti v ambulanti osebnega zdravnika ali pediatra. Zaradi vboda klopa ne zbolimo vedno. Ali boste zaradi vboda okuženega klopa tudi zboleli, je odvisno od več dejavnikov, predvsem pa od tega, koliko časa je klop prisesan v kožo. **Ljudje, ki okuženega klopa odstranijo v 12 urah po vbodu, praviloma ne zbolijo**, če pa ga odstranijo v prvih 24 urah, zbolijo le redko.

Odstranitev klopa

1. **Odstranite klopa iz kože, kar se da hitro.**
2. **Uporabite dobro pinceto, da lah-**

ko klopa zagrabite čisto pri koži.

3. **Odločno potegnite prisesanega klopa iz kože.**

4. **Umijte kožo z milom in toplo vodo.**

5. **Klopa ne zmečkajte, temveč ga odvrzite** v koš za gospodinjne odpadke. **Če klopa slučajno zmečkate, očistite kožo z milom in toplo vodo ali alkoholom.**

6. **Za odstranjevanje klopa ne uporabljajte nobenih mazil, krem, alkohola, petroleja ali česarkoli drugega.**

7. **Po odstranitvi klopa, mesto ugriza klopa opazujemo ali se na koži pojavijo spremembe; če se pojavi izpuščaj, obiščemo zdravnika.**

Nekateri kanejo na klopa malce vode, sline ali olja, da bi popustil. To učinkuje samo, če je klop v koži kratke čase in se še ni zarinil globoko. Nekateri uporabljajo še druge, uradno nepotrjene pristope, kot je vrtenje klopa v nasprotni smeri urinega kazalca. Vseeno je, v katero smer ga vrtite; če je klop prisesan kratek čas, bo z vrtenjem morda lažje šel ven. Če je klop že globlje, tudi to ne bo zaleгло. Odsvetuje pa rabo vžigalnika; nekateri ljudje namreč v bližini klopa prižgejo vžigalnik, ker menijo, da ga bodo tako scvrli. Če pri odstranjevanju klopa le-

tega ne boste odstranili v celoti, bo rilček ostal v koži, ki lahko povzroči ognjitev. Če je v koži ostal rilček, ga poskušajte odstraniti z iglo, zdravniki poudarjajo, da ostanki klopa v koži ne povečujejo možnosti okužbe.

Kako se zaščitimo:

- pri hoji v naravi izbiramo poti in se, če je mogoče, izogibamo hoji po gosti podrašč. - oblecite se v gladka oblačila, kajti nanje se bo klop težje oprjel;
- oblecite majico z dolgimi rokavi in čim višjim ovratnikom ter dolge hlače, ki jih zataknete v nogavice;
- obujte zaprte čevlje, ki pri gletju segajo čim bolj visoko (odprti čevlji, kot so natikači, za sprehode po gozdu ne pridejo v poštev);
- pred odhodom v naravo nanesite sredstva, namenjena odganjanju mrčesa, vendar ni povsem zanesljiva in deluje omejen čas; ta sredstva so ob dolgotrajni in čezmerni uporabi lahko škodljiva.

Zelo pomembno je, da se takoj, ko pridemo iz gozda, pregledamo in odstranimo prisesane klope. Klopa odstranimo sami; zdravnika obiščemo v primeru, če se na koži pojavijo spremembe ali pa drugi bolezenski znaki, ki so značilni za klopni meningoencefalitis.

Naj bo sprehod v naravi prijete in naj vam ga ne pokvari ugriz klopa!

Janja Pelko, dipl. med. sestra,
 Marta Praznik, dipl. med. sestra

Zaključek bralne značke na Osnovni šoli Stična

Mesec april, ki je s sončnimi dnevi naznanil pomlad, je pomemben tudi za vse ljubitelje knjig in branja! Na začetku aprila, dan po dnevu šaljivcev, smo na OŠ Stična praznovali mednarodni dan otroške knjige. V šolski knjižnici smo pripravili knjižnične ure, kjer smo se spominjali slavnega danskega pravljicarja Hansa Christiana Andersena. 11. in 24. aprila pa smo se zbrali na zaključku bralne značke, ki zaokrožuje bralno potovanje naših mladih bralcev, ki so spoznavali zanimive zgodbe, širili svoja obzorja in se prepuščali domišljiji.

Čeprav je vsak začetek težak, kar prav gotovo velja tudi za branje, pa se vsak vložen trud bogato obrestuje. Ko postaneš dober bralec, se ne sprašuješ več, kako dolga ali kratka je knjiga, ampak se z užitkom prepustiš njeni vsebini. Zato upamo, da bodo učenci brali tudi še po tem, ko so opravili bralno značko.

Tako kot se je mladi Hans Christian

Andersen rad igral gledališče, so tudi naši učenci pokazali svoje igralske talente v dveh gledaliških predstavah, ki so ju izvedli dvakrat na različnih lokacijah. Prvič v Kulturnem domu v Ivančni Gorici in drugič v Kulturnem domu v Višnji Gori. V gledališki skupini iz matične šole so nastopali učenci

4. razreda pod mentorstvom Jožice Ferlin in Aleksandre Šparl. Zaigrali so nam znano domišljijko pravljico Ele Peroci Moj dežnik je lahko balon. Da so na pravi igralski poti, potrjuje tudi njihova uvrstitev na regijsko tekmovanje otroških gledaliških skupin v Trbovljah.

Na podružnični šoli v Višnji Gori deluje krožek Igrajmo se gledališče pod mentorstvom Maje Tavčar in Barbare Polajžer. Učenci iz prvih in drugih razredov so pripravili predstavo z naslovom Ohranimo gozd, ki govori o tem, kako pomembno je, da smo prijazni do narave in ne smetimo in motimo živali v njihovem naravnem okolju.

Prireditev sta povezovala šolska knjižničarja Branka Lah in Kristijan Rešetič. Dobro pripravljene predstave sta navdušili občinstvo, ki je mlade igralce nagradilo z bučnim aplavzom.

Branka Lah in Kristijan Rešetič

Portugalska dogodivščina

Portugalska je zares lepa dežela, še posebno glavno mesto Lizbona. Mesta so polna znamenitosti, ulice zapolnjujejo ulični glasbeniki, stojnice s spominki, turisti, marsikomu pa zadiši po izjemnih slaščicah iz pekarn. Vsa bi si želel obiskati Lizbonske ulice ... Nama, Nuši in Niki, se je ta želja uresničila.

Potovanje se je začelo v okviru projekta Erasmus+, v katerem sodeluje več držav. Med njimi Turčija, Španija, Slovaška, Portugalska in Slovenija. Projekt vključuje raziskovanje zelišč, čebul in drugih rastlin. Na dogodivščino smo se odpravili predvsem zaradi spoznavanja kultur in navad, druženja med različnimi narodi, čemur bi lahko rekli delovne počitnice. Na Portugalsko smo se odpravili ravnatelj OŠ Stična, učiteljica angleščine in učitelj nemščine in dve učenki.

Vse se je začelo na letališču. Ko ne veš, kako je videti prvi let, je še toliko bolj vznemirljivo. Da, prvič je kar malce srhljivo, ampak se vse spleča zaradi prelepega pogleda iz letala ... Čudovito! In že smo pristali na lizbonskih tleh, vdihnili lizbonski zrak, se seveda počutili drugače, po lizbonsko! Prvi dan po prihodu smo že spoznali Turke in Špance ter se skupaj odpravili na ogled mesta. Videli smo veliko znamenitosti, tudi nenavadna vremenska razporeditja, kakorkoli, dan je minil, kot bi mignil! Naslednji dan je bilo vznemirljivo. Z vlakom smo se odpeljali daleč stran od lizbonskih ulic, v lepo mesto

Seia. Tam smo spoznali še Slovake in Portugalce. Tudi tisti dan nam ni primanjkovalo dogodivščin. Obiskali smo enega od najpomembnejših naravnih parkov na Portugalskem, spoznali vaško kulturo in imeli druženje ob peki kruha. Morava vam še povedati, da so otroci in ljudje neverjetno povezani med sabo, kar nama je bilo še posebej všeč. Zvečer smo okusili več tradicionalnih jedi, naučili smo se tradicionalne portugalske plesne, kasneje pa naju je čakalo druženje z učenci. Spoznali sva kar nekaj novih prijateljev. V naslednjih dneh smo obiskali župana, imeli »bio day«, obiskali muzej kruha, šli na koncert učencev, ki igrajo v glasbeni šoli, spoznavali tradicionalne jedi, obiskali veliko šol in mesto Coimbra, ki je znano po ustanovitvi prve univerze

na Portugalskem. Večer pred odhodom nas je čakalo presenečenje, saj so nam pripravili pravo srednjeveško pojedino, pri kateri smo bili oblečeni v prava srednjeveška oblačila. Lovili smo še zadnje trenutke druženja s prijatelji, ki so bili zelo prijetni. Ufff, koliko dogodivščin! Pa smo že pri koncu našega potovanja. Naslednji dan smo se navsezgodaj odpravili na vlak, s katerim smo se odpeljali na letališče v Lizbono, se tam vkrcali na letalo in odleteli domov.

To je bila neverjetna izkušnja, ki je ne bova nikoli pozabili, zagotovo pa bova ohranili vse spomine in seveda nova prijateljstva, ki se zlepa ne bodo končala.

Nika Škoda (8.a) in Nuša Marinčič (9.c)

Drugo projektno srečanje Erasmus + na Portugalskem

Osnovna šola Stična je vključena v mednarodni projekt z naslovom »Old Jobs and New Jobs« pod okriljem Erasmus+ projektov, ki jih financira Evropska Unija. Tema, ki smo se ji posvetili v okviru projekta, je zeliščarstvo oziroma pridelava in predelava zelišč. Na šolskem zeliščnem vrtu smo tako že zasadili sivko, rožmarin, ognjič, ameriški slamnik, kamilico, timijan in meliso. Končni izdelki pa bodo zeliščni čaji, ognjičeva krema in različna zeliščna mila, vse to iz rastlin s šolskega zeliščnega vrta.

V aprilu smo se odpravili na drugi projektni sestanek, ki je tokrat potekal na Portugalskem, v mestu Seia na severu države. Na pot smo se odpravili gospod ravnatelj Marjan Potokar, koordinatorja projekta, učitelj nemščine Igor Rajner in učiteljica angleščine Katja Tomažinčič, ter učenki Nika Škoda (8. r.) in Nuša Marinčič (9. r.).

Naše potovanje se je začelo 14. aprila na letališču Jožeta Pučnika, od koder smo se s celim kupom prtljage in daril za portugalske učence in naše gostitelje odpravili na pot do Lizbone. V naši prtljagi je z nami potovalo 80 čebulic ptujskega rdečega luka, ki predstavlja drugi del našega projekta. Na podružnični šoli Višnja Gora skupina učencev pod mentorstvom učiteljic Ane Šimac in Mojce Hrvatinič že mesec preučuje sestavine naše avtohtone sorte čebule, hkrati pa je tudi v ostalih partnerskih državah potekala enaka analiza njihovih avtohtonih vrst čebule. Ko smo primerjali rezultate, smo ugotovili, da je edina vrsta čebule, ki je najbolj primerna za zasaditev v vseh državah, ravno slovenska. Tako bo ptujski rdeči luk zasajen na Portugalskem, v Španiji, v Turčiji in na Slovaškem.

Po prihodu v Lizbono v poznih večernih urah smo se najprej nastanili v hotelu, kjer smo utrujeni od dolge poti kar popadali v postelje. Zjutraj smo pozdravili še španske in turške predstavnike in se odpravili na hiter ogled glavnega mesta. Po nekaj začetnih nerodnostih pri spoznavanju metroja (podzemna železnica) smo hitro osvojili način prestopanja in prehajanja med zeleno, rdečo, rumeno in modro progno metroja. V samo nekaj urah si nam je uspelo ogledati kar nekaj znamenitosti tega prelepega mesta.

V pozno popoldanskih urah smo zapustili Lizbono in se z vlakom odpeljali v 5 ur oddaljeno mesto Seia, kjer nas je pričakala glavna koordinatorica projekta, gospa Angela. Po prisrčnih pozdravih smo se odpravili v hotel Sol Camelo. Zbudili smo se v dokaj oblačno in mrzlo četrtkovno jutro in se po zajtrku odpravili na sprejem v šolo z zelo dolgim imenom Agrupamento de Escolas Guilherme Correia de Carvalho. Po nagovoru ravnatelja in ogledu šolskega okoliša smo šli v največji portugalski naravni park z imenom Serra da Estrela, kjer nam je gospod Federico razkazal ogromna evkaliptusova drevesa, močerade, paglavce in posebno vrsto kuščarjev. Malicali smo kar sredi gozda in se nato odpeljali v gorsko vasico, kjer smo lahko sodelovali pri peki kruha v tradicionalni krušni peči. Po izdatnem kosilu smo si nato ogledali še muzej kruha, kjer so na inovativen način s lutkami palčki in škrati predstavili, kako pridemo od zrnja do kruha. Ko se je dan že prevešal v večer, smo odšli še na predstavitev tradicionalnih portugalskih receptov v srednje gostinsko šolo. Seveda smo poskusili vse, kar so nam pripravili, in bilo je zares odlično. Sledila pa je še predstavitev portugalskih plesov, ki smo jih bolj ali manj uspešno in z obilico smeha zaplesali tudi mi.

Dnevi so hitro minevali in že je bil petek, ko smo se odpravili na sprejem v mestno hišo. Po županovem nagovoru in obveznem slikanju smo se koordinatorji odpravili še na ogled mesta, učenki Nuša in Nika pa sta se odpravili v šolo, kjer sta predstavili Slovenijo in naš projekt na temo zelišč. Poslušalci so se najbolj zabavali ob lomljenju jezika, ko so skušali pravilno izgovoriti »pešec prečka cestišče«. Popoldne pa sta učenki sodelovali še na BIO dnevu, kjer so vsi projektne partnerji predstavili svoje izdelke. Nika in Nuša sta predstavili izdelavo medenega balzama za ustnice, turška učenka pa je pokazala njihovo tradicionalno okrasitev buč, Slovaki pa so navdušili z zeliščno soljo.

V soboto je sledil ogled univerzitetnega mesta Coimbra. Mesto slovi po najstarejši univerzi na Portugalskem, nastala pa je v istem času kot univerzi v Oxfordu in Cambridgeu. Medtem, ko so si učenci ogledovali znamenito mesto, smo koordinatorji sestankovali in pripravljali predloge ter cilje za naslednje šolsko leto. Zvečer smo utrujeni, a polni doživetij, že pakirali kovčke za našo skorajšnjo vrnitev domov.

*Katja Tomažinčič
Foto: Marjan Potokar*

Drugačne skice in pesmi

Izid pesniške zbirke učenek in učencev z dodatno strokovno pomočjo na OŠ Stična

Na OŠ Stična ima 69 učenek in učencev odločbo za dodatno strokovno pomoč. To so otroci, ki imajo na nekem področju določene primanjkljaje in potrebujejo dodatno spodbudo, strokovno pomoč in individualni pristop. V času, ko povsod vlada kriza in je zategovanje pasu ena od rednih rubrik vseh konferenc in sestankov, je bilo pričakovati, da bo ministristvo zmanjšalo sredstva prav za dodatno strokovno pomoč. Torej – varčevanje tam, kjer je stiska tako ali tako že dovolj velika, vrzeli v znanju skoraj nepremostljive, samozavest posameznika pa na kritični točki.

Toda vsaka težava, na katero naletimo, lahko postane priložnost. In tako so vse skupaj razumele tudi učiteljice dodatne strokovne pomoči na OŠ Stična. Namesto pritoževanja, kritiziranja in malodušja so se še z večjo vneto lotile dela. Na povsem drugačen način. Tem posebnim, drugačnim, včasih celo stigmatiziranim otrokom so želele pokazati, da je vsak od njih vreden spoštovanja, iskrene pozornosti in zanimanja. Zato so poleg običajne pomoči, ob kateri ti učenci dosegajo minimalne učne standarde, poiskale še njihovo ustvarjalno stran. Nekateri so pisali pesmi, drugi so svojo zgodbo in doživljanje šole narisali – in tako je nastala prisrčna pesniška zbirka opremljena z risbami in naslovom *Drugačne Skice in Pesmi*. Začetnice besed predstavljajo kratico DSP – dodatna strokovna pomoč. Dodana vrednost pesniške

zbirke so tudi misli in verzi učiteljic, ki s predanostjo svojemu poklicu svojim varovancem pomenijo trdno oporo in žarek svetlobe, takrat ko se nadnje zgrinjajo temni oblaki preizkušenj. Njihovo delo ni le seštevek opravi in dolžnosti, je vztrajnost, je odločenost, je pogum in je poslanstvo. Knjiga, ki so jo ustvarile skupaj z učenkami in učenci, je svojevrsten dokaz uspešnega sodelovanja in prijateljstva.

V petek, 15. 5. 2015, ob petih popoldne so se učenke, učenci in njihove učiteljice dodatne strokovne pomoči zbrali v praznično okrašeni jedilnici OŠ Stična. Prebiranje verzov in sprehod med skicami mladih ustvarjalcev je vse navzoče navdal s ponosom in veseljem. Pod tablo, kjer je zapisana abeceda odličnosti Osnovne šole

Stična, so se vrstile iskrene, globoke in pristne misli tistih, ki še bolj kot drugi potrebujejo potrditev in spodbudo. Na ta poseben dan so vsi dosegli tisto oceno, ki je za njih največkrat nedosegljiva. Odlično 5. Petica za pogum, za odkritost in neposrednost, petica za toplino in srčnost, petica za zaupanje in hvaležnost. Tako kot je poudaril in zapisal v uvodniku zbirke ravnatelj Marjan Potokar: »Učenci so se nam zaupali, razmišljamo o tem. Njihova razmišljanja bodo v marsičem kreirala jutrišnji dan. Ta pa je njihov, vedno bolj.« Prijeten majski večer, ki je minil v prijetnem druženju ob sladkih dobrotah, je vsem prisotnim dal nekaj izjemno dragocenega. Upanje, da bodo prihodnost kovali ljudje, ki razumejo drugačnost.

Dragica Šteh

Prvošolci spoznavali delo policistov in reševalca

V petek, 8. maja 2015, je bil za vse prvošolce OŠ Stična nepozaben dan.

V spremstvu svojih učiteljic so se pripeljali z različnih podružnic naše šole: Muljave, Krke, Zagradca, Ambrusa ter matične šole, kjer smo jih prijazno pozdravili in sprejeli Višnjani. Na šolskem igrišču smo z nestrpnostjo pričakali policiste in reševalca. Vedoželjne otroške oči so spremljale vsak njihov korak, ko so se pripravljali na predstavitev. Med različnimi postajami smo lahko spremljali delo reševalca in policistov v različnih policijskih enotah. Reševalec nas je poučil, kako lahko otroci ravnajo ob nesreči. Najbolj pogumni so lahko postali pacienti. Bitje njihovih src smo spremljali preko aparature. Na koncu pa smo oskrbeli še zlomljeno nogo.

Policisti so nam predstavili veliko koristnih informacij. Lahko smo sedli na policijski motor, sem pa tja prižgali policijsko sireno, preizkusili mini zaporniško celico v policijskem kombiju, nosili in preizkušali njihovo opremo, seveda samo tisto, ki je bila varna za otroke.

Ker pa imamo najraje živali, smo bili navdušeni nad policijskimi psi, ki so nam pod vodstvom svojega vodnika pokazali, da znajo biti zelo prijazni in močni, a hkrati tudi nevarni, ko jim nasproti pride ropar.

Tudi policista konjeniške enote sta nam pripeljala dva prelepa konja lipicanca. Eden izmed policistov nam je pokazal pravo akrobacijo na konju – stojo na glavi.

Preživeli smo nepozaben tehniški dan. Veseli smo, da smo se naučili veliko novega, uporabnega in koristnega. Za vso pomoč pri izvedbi tehniškega dne se zahvaljujemo vsem policistom in reševalcu, še posebej pa g. Damjanu Mišigoju in g. Igorju Mahničju s Policijske postaje Grosuplje. Otrokom so znali na pester in zanimiv način približati svoj poklic.

Ugotovili smo, da nam ne bo zmanjkalo varuhov v modrem, saj bo policijska postaja čez nekaj let dobila veliko novih kandidatov.

Za aktiv učiteljic in vzgojiteljic 1. razreda Barbara Polajžer

Opomnik k spoštovanju

V zadnjih tednih spet opažamo porast vandalizma na površinah, kjer se odvijajo športne dejavnosti OŠ Stična in SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica. Na šolskem igrišču se tako nemalokrat pojavljajo kupi smeti, odvržene platenke in pločevinke ter celo pogorišča. Čeprav so igrišča, športni parki in zelenice v popoldanskem in večernem času odprta za prostocasne dejavnosti in sprostitve vseh zainteresiranih, pa vendar pozivamo k osnovnim načelom lepega vedenja. Vse obiskovalce šolskega igrišča in površin ob šolah pozivamo k spoštovanju narave, predvsem pa k upoštevanju dejstva, da gre za igrišče, kjer se vsako dopoldne odvija pouk športne vzgoje in so sledi vandalizma vsaj moteče, če že ne tudi nevarne.

Ledeno – ognjeno na Muljavi

Na dan prvega ledenega moža ni bilo na Muljavi prav nič mrzlo. Na podružnični šoli Muljava smo imeli roditeljski sestanek. Uradni del je bil kratek. Sledilo je druženje in igra med dvema ognjema. Učenci posameznih razredov proti staršem, očiji proti mamicam, punce proti mamicam, fantje proti očijem. Učiteljice so se šle »med dvema ognjema« na govorilnih urah, ki so potekale hkrati. Na koncu smo bili zmagovalci seveda vsi.

Starši, ki smo se po dolgih letih spet igrali to igro in se spomnili svojih šolskih dni. Otroci, ki so na vsak način hoteli zadeti mamico ali očija in sta jim z obraza sijala radost in ponos. In učiteljice, ki so se nam proti koncu pridružile in navijale za vse. Hvala za čudovito popoldne in čim prej spet nasvidenje.

zadovoljna mami (ja, tudi take obstajamo) Maja Miklavčič

Ob dnevu Zemlje ustvarili skalnjak

V sredo, 22. 4., na dan Zemlje smo z učenci oddelka podaljšanega bivanja na Podružnični šoli Muljava uresničili svojo idejo o čisto pravem skalnjaku, s čisto pravimi rastlinami.

Pridno smo zbirali manjše skale in rastline trajnice, predvsem zelišča, ki so nam jih odstopili s svojega vrta starši naših učencev. Nekaj rastlin pa sta darovali tudi Vrtnarija Sitik in Cvetličarna Branka. Za pomoč pri sami postavitvi skalnjaka pa smo prosili krajinskega arhitekta Mitjo Škrjanca (www.ureditevokolice.si). Izkoristili smo prijetno s koristnim in obenem spoznali poklic krajinskega arhitekta, ki nam ga je Mitja nazorno predstavil. Nato se je zabava šele začela. Pogumno smo zavihali svoje rokave in prenašali skale. Prav tako se nismo bali umazati svojih rok s črno zemljo iz bližnjega gozda. Imeli smo možnost spoznati posamezne rastline in jih posaditi med skale. Njihova imena pa smo zapisali na prodnike, ki so tudi dobili svoje mesto v skalnjaku. Ste se že kdaj vprašali, kaj ste naredili dobrega za našo Zemljo. Mi smo dokazali, da znamo skrbeti za okolje in z novimi rastlinami prispevati kisik, ki ga vsi izrabljamo. Na dan Zemlje smo se veliko naučili in obenem ustvarili

skalno mojstrovino, ki bo odslej skrbela tudi za našo Zemljo. Učenci oddelka podaljšanega bivanja pa bomo skrbeli, da bodo naše rastline v skalnjaku še dolgo rasle. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri uresničitvi projekta, še posebej

Mitji Škrjancu za poučno, zanimivo ter okolju prijazno popoldne. In kot pravi Mitja: »Samo eno Zemljo imamo. Imejte jo radi vsak dan!«

Učenci oddelka podaljšanega bivanja PŠ Muljava in učiteljica Vesna Erjavec Kocjančič

Ferdovci na pohodu - Pot ob žici

V petek, 8. 5. 2015, so se učenci prve triade OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, ki so se jim pridružili tudi učenci Podružnične šole v Temenici, odpravili na športni dan v Ljubljano, na že 59. pohod – Pot ob žici.

Učenci so že dan prej dobili vsak svoj kartonček, kamor so na kontrolnih točkah z navdušenjem zbirali žige za prehojene kilometre. Ker je bila to naša prva udeležba na tem pohodu in ker smo bili vezani na avtobusni prevoz, smo za prvič prehodili pot od Viča do Koseškega bajerja (dobili 2 žiga od štirih), za kar je vsak udeleženec dobil tudi priznanje in sadno rezino, ki je ob malici nekje na pol poti, še kako teknila.

Na delu prehojene skoraj 35 km dolge poti okoli Ljubljane, kjer je med 2. svetovno vojno stala žičnata ograja italijanskih in kasneje nemških okupatorjev, smo lahko opazovali različne drevesne vrste in urejene pešpote ter lesene mostičke. Na bližnjem pokosenem travniku, kjer smo malicali,

pa sta nas na robu glavnega mesta presenetili še štorčija in siva čaplja, ki se kljub naši številčnosti, nista dali motiti.

Naj zapišemo še, da je prireditev, ki je vsako leto organizirana na začetku maja, ob koncu tedna, ki je najbližje 9. maju, tudi dan, ko Mestna občina Ljubljana praznuje Dan miru. In zgolj želimo si lahko, da bi se v miru in strpnosti ob letu osorej v mesecu maju

udeležili se kakšnega podobnega skupnega pohoda. Morda kar po domači občini, kjer prav tako potekajo čudovito urejene sprehajalne poti po Jurčičevi in Lavričevi poti ali po Krožni pešpoti Prijetno domače, ki jih pa lahko v prihajajočih poletnih dneh že prej prehodite v dobri družbi skupaj s svojimi najbližjimi.

Lidija Oštir in Bojana Iljaž, koordinatorici dejavnosti

Zgodovina šolstva v Šentvidu pri Stični

Dan odprtih vrat

Učenci in delavci Osnovne šole Ferda Vesela se že od začetka tega šolskega leta pripravljamo na dva pomembna dogodka, ki ju bomo obeležili v naslednjem letu. Leto 2016 namreč prinaša 220-letnico šolstva v Šentvidu pri Stični in 50-letnico sedanje šolske zgradbe.

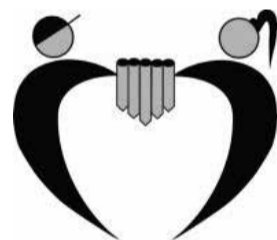
S pripravami na pomembni obletnici smo pričeli že oktobra, ko smo začeli z zbiranjem gradiva iz obstoječe literature, iz slikovnih, pisnih in ustnih virov ter z njegovim urejanjem v okviru delavnice jesenskega dneva dejavnosti.

Na delovno soboto, 18. aprila, smo svoje delo nadgradili; zbrano gradivo smo uredili po vsebinskih sklopih in časovnih obdobjih. Tako fotografije kot podatke smo predstavili na plakatih, ki so nastajali v dopoldanskem času po oddelkih od razredne do predmetne stopnje.

V nadaljevanju dopoldneva smo šolska vrata odprli še za starše in ostale krajanje. V kulturnem programu so z lutkovno predstavo Zverjasec najprej navdušili učenci lutkovnega krožka, ki ustvarjajo pod mentorstvom učiteljice Anje Praznik in vzgojiteljice Martine Ratajec. Občinstvu so se s predstavo Welcome to Facebook – WTF predstavila tudi dekleta gledališke skupine iz 7. in 8. razreda, ki so aktualnost besedila odlično uprizorila pod mentorstvom učiteljice Nine Pavlin.

Po gledališkem uvodu in nagovoru ravnatelja so si obiskovalci ob blizu ogledali razstavo v šolski avli. Skozi časovni preizkus šolskega, kulturnega, gospodarskega in športnega dogajanja so lahko obudili vpogled v daljno in bližnjo preteklost Šentvida in okolice.

*Nika Bregar, 8. razred
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični*

OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

Povabilo k izvajanju interesnih programov v šolskem letu 2015/2016

Društva in posameznike vabimo, da tudi v naslednjem šolskem letu z nami oblikujete pestro in kvalitetno ponudbo interesnih dejavnosti na naši šoli, tako da se v čim večji meri vključite v naš razširjeni program dela in na ta način delite svoja znanja z našimi učenci.

Če imate znanja, sposobnosti in željo po delu z osnovnošolci, nam ponudbo posredujte na naslov šole. Ponudba naj vsebuje vsebino, s katero želite sodelovati z nami oziroma našimi učenci, ter starost učencev. Navedite tudi okvirni čas in ime strokovnega delavca, ki naj bi izvajal dejavnost. Strokovni delavec mora imeti vsaj srednješolsko izobrazbo in mora biti usposobljen za izvajanje programa. Ponudbo nam posredujete do 1. 7. 2015.

Najem šolskih prostorov v šolskem letu 2015/2016

Društva, zasebnike in posameznike, ki želite najeti šolske prostore za izvajanje različnih dejavnosti (športne, plesne, pevske, igralske, likovne ...), vabimo, da nam do 1. 9. 2015 posredujete vlogo za najem prostorov. Prosimo, da v vlogi navedete:

- vsebino, ki jo nameravate izvajati,
- prostor (učilnico, avlo, športno dvorano, plesno dvorano, prostor z nizko plezalno steno, fitnes), ki ga želite najeti,
- dan in uro izvajanja dejavnosti.

Ponudbe pošljite na naslov Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Šentvid pri Stični 46, 1296 Šentvid pri Stični.

Po zaključku zbiranja ponudb bomo povabili ponudnike in se dogovorili o vseh podrobnostih sodelovanja.

*Vodstvo OŠ Ferda Vesela
Šentvid pri Stični*

NOVO NOVO NOVO Pooblaščen servis vozil ŠKODA tudi v IVANČNI GORICI

Pan-Jan d.o.o., Ivančna Gorica
tel: 01/32 04 709

TEHNIČNI PREGLEDI
REGISTRACIJE IN ZAVAROVANJE
SALON NOVIH IN RABLJENIH VOZIL
SERVIS ZA VSA VOZILA
BAR

Pouk v naravi ali druženja, ki ostanejo za vedno

Povej mi, a bom pozabil. Pokaži mi in morda se bom spomnil. Dopusti, da naredim sam, pa bom znal. (Konfucij) S pomladno poletnimi meseci, ko je šolsko leto v skorajšnjem izteku, se po šolah v polnem zamahu odvijajo različni dnevi dejavnosti, med katerimi spadajo tudi načrtovani naravoslovni dnevi. Gre za obravnavo vsebin, ko naj bi se učenje s šolskih klopi in zrenja v učbenike ter delovne zvezke preneslo na prosto, v različna okolja v bližnji in daljni okolici domačega kraja.

Eno izmed takih dni so na prostem, v naravi, preživeli tudi učenci 1. in 2. razreda Podružnične šole v Temenici. Na sončno torkovo majsko jutro nas je pot vodila v Mačkovec, na Mavrični breg na posestvu gospe Otilije Grad Barle. Namen druženja, raziskovanja in učenja izven učilnice je bilo spoznavanje zdravnih zelišč in sadnega drevja, ki uspeva na naših tleh in je v teh tednih v polnem cvetenju. To in še več so učenci spoznali v nekajurnem druženju v gosteh, kjer nas je prijazno sprejela gospa Otilija, s katero so se učenci družili na naravoslovnem dnevu že v preteklem šolskem letu, ko jih je pri pouku obiskala na podružnični šoli.

V času moderne tehnologije, ko smo vsakodnevno hote ali nehote deležni množice informacij, podatkov in novic (po večini negativnih in zastrašujočih) tako s televizije, interneta, radia, kot z obcestnih panojev in reklam, ki vsakodnevno polnijo naše poštno nabiralnike, je bilo bivanje na posestvu med sadnim drevjem in mladimi brezami v brezovem gaju, brez mobitela in računalnika ter hrupne glasbe pravi pravcati oddih od vsega, kar je daleč od narave in sonaravnega bivanja.

Učenci so v dopoldnevu, ki je za vse minil čisto prehitro, zakurili ogenj, pekli krompir v žerjavici, si ogledali in poimenovali stare sorte jablan, spoznali visoke grede in različne vrste zelenjave, ki prav odlično uspeva brez uporabe umetnih škropiv, si ogledali čebeljak in zbiralnik vode ter se seznanili, kako s svojim delovanjem (znanjem in neznanjem) v okolju lahko spodbujamo ali pa uničujemo tako rastline kot živali.

Že v šoli so na barvne trakove zapisali svoje (nematerialne) želje, ki so jih nato obesili vsak na svojo vejo v brezovem gaju, ki je ustvarjen tudi zato, da nas simbolično spomni na povezovanje z vsemi in vsem, kar nas obdaja. Seznanili so se tudi s koristnostjo in zdravilnostjo tako brezovih listov (čaj) kot njenega soka, s katerim si lahko pomagamo pri težavah z lasiščem pa tudi pri spomladanskem čiščenju organizma in težavah z ledvicami in revmo.

Ker brez igre seveda ne gre, so učenci z navdušenjem posegli tudi po lokih in hoduljah, ki so nas pričakali na po-

sestvu. Največja atrakcija pa sta bili dve lično izdelani drevesni hišici, skriti med drevesnimi krošnjami visoko nad tlemi, na katerih bi lahko otroci preživeli celo dopoldne.

Med opazovanjem otrok tako med igro kot med vsemi ostalimi dejavnostmi sva ugotavljali, da bi vse to morali videti tudi starši, čisto vsak izmed njih. Verjetno bi sproščenost, razigranost, zanimanje in motiviranost njihovega otroka spodbudila vsakega izmed njih, da bi si v prihodnje namesto dragih igračk, izdelanih iz plastike in umetnih materialov, ki jih za naše otroke izdelujejo celo na drugih celinah, raje vzeli čas in iz lesa ter drugih naravnih materialov izdelali kak lok, vrbovo piščal ali celo postavili hišico na drevju ali pod njim. Verjemite, da bi vam bili otroci hvaležni za vse življenje in dosti več medsebojnega razumevanja, sproščenosti in veselja bi zaživelo po naših domovih.

Lidija Oštir,
Alenka Ivanjko

Maj - najbolj študentski mesec v letu

Maj je v študentskem koledarju gotovo zaznamovan kot mesec z največ dogajanja. Tako nam različne organizacije ponujajo ogromno dogodkov in aktivnosti. Če samo pozvamem, smo prav v maju otvorili Majske igre (Ljubljana), 3 tedenski športno-zabavno-kulturni dogodek, čaka pa nas še Študentski tek na grad (Ljubljana), Študentski Pillow fight (Ljubljana), Teden mladih (Kranj), Vinska Vigred (Metlika), 20. Jazz Cerkno 2015 (Cerkno), 31. mednarodni festival Druga godba (Ljubljana), Lampiončki (Maribor) in seveda še mnogi drugi. Za nami pa je gotovo najpomembnejši med vsemi - Škisova tržnica.

Gre za tradicionalen in zelo odmeven majski dogodek, skoraj bi ga lahko imenovali kar »študentski praznik«! Že 18. leto zapovrstjo je Zveza študentskih klubov Slovenije (Zveza ŠKIS) pripravila slavno Škisovo tržnico, ki velja za največjo kulturno-zabavno prireditve za mlade. Temelji na promociji slovenske kulture in kulinarike, s pestrim popoldanskim ter večernim programom pa skrbi za dobro vzdušje in zabavo obiskovalcev. Zvečer se na odru vrstijo uveljavljena slovenska in tuja glasbena imena, priložnost za dokazovanje pa dobijo tudi malo manj uveljavljeni glasbeniki. Pomemben del Škisove tržnice je

mednarodna komponenta, ne pozabljajo pa niti na dobrodelnost. Nosi tudi naziv EKO prireditve. Na njej se je letos spet predstavilo nekaj več kot 50 študentskih klubov iz različnih regij Slovenije. Vsak na svoji stojnici so predstavljali delovanje svojega kluba in značilnosti (ali posebnosti) kraja, od koder prihajajo.

Tudi Študentski klub GROŠ je imel svojo stojnico, na kateri smo tako kot že leta poprej obiskovalcem ponudili slastne rogljičke Pekarne Grosuplje. Pripravili smo tudi nagradno igro in nekaj manjših promocijskih daril za obiskovalce. Vsako leto obiše Škisovo tržnico tudi nekaj županov iz izbranih regij. Letos je barve osrednjeslovenske (01) regije zastopal prav Grosupeljski župan, dr. Peter Verlič. Predsednik ŠK GROŠ, Gašper Kus, ga je najprej popeljal na krajši ogled po prizorišču, kasneje pa je župan na glavnem odru vsem zbranim namenil preprost govor. Študentski klubi smo se na stojnicah predstavljali od 12. do 17. ure, nato je sledil večerni glasbeni program, ki je trajal še dolgo v noč.

No, majsko dogajanje v GROŠ-u pa bo malo manj pestro, ampak zaspali ne bomo! Pozna se, da se bliža drugo izpitno obdobje in se študentje malo več kot po navadi zadržujemo za debelimi knjigami. Za nami je tradicionalen in uspešen spring break, na

SREDNJEŠOLSKI ŠPORT

Nika in Luka državna prvaka v plesu, Tjaša pa dolenjska prvakinja v teku na 400 m

Naši dijaki tudi letos nadaljujejo z odličnimi športnimi rezultati. Predvsem plesalci nas iz leta v leto razvajajo z naslovi državnih prvakov, a tudi v atletiki ne zaostajamo prav veliko. Pa lepo po vrsti. Tjaša Perpar, dijakinja 2. letnika gimnazije naše šole je v sredo, 13. maja, nastopila v Novem mestu na področnem, posamičnem tekmovanju srednjih šol v atletiki. V svoji disciplini, teku na 400 metrov je zmagala in se po rezultatu uvrstila na državno prvenstvo, ki bo v sredo, 20. maja, v Domžalah. Čestitamo! Na tekmovanju sta se dobro odrezali še dve naši dijakinji. Obe sta nastopili v skoku v daljino. Klara Groznik in Nina Longar sta osvojili 11. in 12. mesto.

Tjaša Perpar - v sredini, dolenjska prvakinja v teku na 400 metrov

Dan kasneje so na državnem prvenstvu srednjih šol v Velenju nastopili naši plesalci v standardnih in latinsko-ameriških plesih. V standardnih plesih, kjer je bila konkurenca nekoliko šibkejša, so vsi trije naši pari osvojili mesta, ki prinašajo medalje. Bravo! Naslov državnih prvakov sta osvojila naša najbolj izkušena: Nika Kavšek in Luka Hočevar, dijaka 4. letnika gimnazije. 2. mesto sta osvojila Miha Janežič in Karin Oven, 3. mesto pa Miha Šircelj in Sara Koščak. Vsi razen Sare, ki obiskuje 2. letnik, so dijake prvega letnika naše šole. Zahvale seveda tudi mentorici, profesorici Mariji Majzelj Oven.

V kategoriji latinskoameriških plesov sta Nika in Luka ponovila 1. mesto iz kategorije standardnih plesov in med drugimi premagala tudi par iz Ljutomera, ki pleše skupaj že 9 let. Druga dva naša para sta osvojila 8. in 9. mesto in tudi to je zelo dobro.

Še enkrat pohvale vsem našim plesalcem in atletinjam, ki na tako lep način po državi predstavljajo našo šolo. Vsi skupaj se moramo truditi, da je tako.

Simon Bregar

katerega smo peljali kar 80 svojih članov, koncert skupine AC/DC v Avstriji (14. 5.) in enodnevni izlet na Plitvička jezera (23. 5.). V zadnjem obdobju pa smo bili primorani zaradi premajhnega števila prijav odpovedati kar nekaj dogodkov: fotografski tečaj, izlet v adrenalinski park, izpit za voditelja čolna ter plesni tečaj. Zelo nam je žal, da prihaja do odpovedi dogodkov, saj se v klubu zelo trudimo, da svojim

članom ponudimo raznolik in pester program po zelo ugodnih cenah. Za nadaljevanje pomladi in za poletje si želimo, da bi bila udeležba na GROŠ-evih dogodkih številčnejša. Za več informacij spremljajte našo uradno Facebook stran. Veselimo se druženja z vami!

Patricija Kastelic,
Študentski klub GROŠ

Izdelujete izdelke domače obrti, umetnostne obrti, pridelujete lokalno pridelane prehrabne izdelke in bi jih radi predstavili širšemu občinstvu?

Turistično društvo Višnja Gora vas vabi k sodelovanju na tradicionalnem

ANINEM SEJMU,

ki bo v nedeljo, 26. julija 2015, od 8. do 14. ure v Višnji Gori.

Ponudbo za sodelovanje pošljite na elektronski naslov visnjagora.td@gmail.com ali pokličete na tel. 031 600 135 (Jožica), pisne vloge pa pošljite na naslov: Turistično društvo Višnja Gora, Mestni trg 21, 1294 Višnja Gora.

Vaše sodelovanje bo popestrilo in obogatilo ponudbo na sejmu in razveselilo obiskovalce, zato toplo vabljeni.

TD Višnja Gora

»Daj si šanso« (Give yourself a chance)

Erasmus +, projekt mobilnosti za učitelje in dijake

V Vzgojno-izobraževalnem zavodu Višnja Gora smo jeseni 2014 začeli dvoletnim mednarodnim projektom Erasmus +. V projekt je vključenih 14 dijakov in 8 učiteljev. V projektu sodelujeta dva partnerja: Vzgojno-izobraževalni zavod Višnja Gora (Slovenija) in Maison promotion sociale Bordeaux (Francija). Tu imajo že dolgoletno tradicijo sodelovanja s tujimi partnerji. Njihova delovna usmeritev je za nas zelo zanimiva in se povezuje z našimi željami. Sodelujejo z različnimi lokalnimi in regionalnimi institucijami.

izboljšali svoje poklicne kompetence in nadgrajevali znanje, ki je uporabno v vsakdanjem poklicnem življenju. Ko bodo obkroženi s pripadniki druge kulture, se bodo naučili sprejemati drugačnost in jo ceniti. Ne nazadnje gre tu za dijake, ki so bili neuspešni v dosedanem šolanju, so čustveno in socialno nezreli, izhajajo iz težkih socialno-ekonomskih domačih razmer, so nemotivirani za delo Dijaki bodo pridobili potrdila o opravljenem praktičnem usposabljanju z delom, kjer bodo podrobno zapisane naloge in dosežki, ki jih je vsak po-

Saint Emilion

lizirani na področju kmetijstva (vino-gradništvo), agroživilske industrije (race, predelava rib), kulinarike, trajnostnega turizma, letalske industrije in imajo bogato kulturno dediščino. Prvi dan našega izobraževanja smo obiskali prelep kraj Saint Emilion. Turistično zanimiv kraj, z veliko restavracijami, malimi butičnimi trgovinami, kjer lahko na enem mestu spoznaš kulinariko Francije. Ogleдали smo si vinsko klet – Chateau, kjer so nam predstavili delo v vinogradu in postopek proizvodnje do končnega produkta – vina. Francozi imajo zelo poseben odnos do trte in vina. Drugi dan smo obiskali hišo PRO-DOMO v Bordeauxu, ki nudi zavetišče mladim brezdomcem z ulic Bordeauxa (od 18 do 25 let). To je eksperimentalni program v Franciji, kjer nudijo tem mladim ljudem različne delavnice, glasbene aktivnosti, cirkus ... Skupaj s socialnimi delavci čistijo ulice, kosijo travo in opravljajo druga dela. Za to delo prejmejo ob koncu dneva plačilo. Te mlade ljudi

učijo točnosti, vztrajnosti pri delu (delajo 7 ur) in jih tako pripravljajo na ponovno vključitev v »normalno« življenje. Na voljo jim je tudi pomoč psihologov ter drugih strokovnjakov pri zmanjševanju odvisnosti od drog in alkohola. Večina teh mladih ima namreč težave z drogami. Tretji dan našega izobraževanja smo se odpeljali do počitniškega kampa Gujan Mestras, kjer smo se srečali s policisti, ki v kampu delajo z otroki. Nekatere otroke pošljejo starši, druge socialni delavci. To so neke vrste počitniški enotedenski programi. V kampu izvajajo različne športne, delovne in zabavne aktivnosti. Eden od

pomembnih ciljev pa je tudi, da otroci spoznajo policiste v drugačni vlogi. Policisti so jim nekakšen zgled s svojo fizično pripravljenostjo, aktivnostjo in doslednostjo.

Četrty dan smo se sestali z osebjem v restavraciji, ki je na sedežu našega projektnega partnerja. Tukaj bodo na praktičnem usposabljanju tudi naši dijaki iz programa gastronom-hotelir. Predstavili so nam organizacijo dela, njihove izkušnje z mladimi, kakšne pristope uporabljajo, kako jim pomagajo, da so le-ti kar najbolj uspešni. Mi smo jim posredovali informacije o naših mladostnikih, na kaj morajo biti pozorni pri delu z dijaki z vedenjskimi in čustvenimi problemi.

Peti, zadnji dan, obiska smo imeli analizo celotedskega dogajanja – kaj smo pridobili, kako bomo to znanje oz. vedenja prenesli na dijake, kako jih bomo pripravili na usposabljanje v Franciji, kamor odhajajo sredi aprila.

Kot vsak projekt, je tudi ta zahteval od nas udeležencev veliko priprave, energije v natrpanem urniku, vendar smo se vrnili v Slovenijo bogatejši na vseh nivojih.

Andreja Marjanovič in
Polona Novak,

Vzgojno-izobraževalni zavod Višnja

Maison de la promotion sociale

V našem zavodu vidimo udeležbo na projektu kot veliko pridobitev za naše dijake. Kot bodoči poklicni delavci spoznajo, da je nenehno učenje in poglobljanje znanja, pridobivanje novih veščin bistveno za današnje vertikalno in horizontalno prehodnost na delovnih mestih. Dijaki bodo z udeležbo na projektu dejansko uspešni, saj bodo tako bolj motivirani, ker bodo počeli stvari, ki si jih želijo. S tritedenskim delom bodo

sameznik osvojil med tritedenskim usposabljanjem.

Štirje učitelji vključeni v ta projekt, smo odšli od 27. do 31. 10. 2014 v Francijo, v Bordeaux, z namenom, da nam predstavijo izobraževalni sistem, socialno skrbstvo ter spoznanja o novih trendih razvoja kmetijstva ter gostinstva in turizma. Partnerji v projektu, Maison promotion sociale Bordeaux, so nam pripravili zanimiv program. V regiji Aqitain so specia-

Leand Army camp v Gujan Mestrasu

cementni
ROJEC
IZDELKI

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.
www.rojec.net
041 | 031 / 655-622

DOBRA MERA ZA POŠTENO CENO

PRODAJA CERTIFICIRANIH TRANSPORTNIH BETONOV Z DOSTAVO IN ČRPANJEM

BETONSKO IZDELKI ZA GRADNJO PO TRAJNO NIZKIH CENAH

- **BETONSKE BLOKE**; širine 12-20-25-30 cm
- **BETONSKE VOGALNE BLOKE**; 20-25-30 cm
- **OPEČNE VOGALNE BLOKE**; 20-30 cm
- **OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE S POLOVIČARJI**; širine 20-30 cm

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

ZA VEČ INFORMACIJ POKLIČITE NA: 01/787 71 05

Anton Rojec s.p., Ljubljanska cesta 1a, 1295 Ivančna Gorica

ZZ

Goran Petrovič dr. dent. med.
zasebna zobozdravstvena ordinacija

20 let

Za sproščen nasmeh skrbimo že 20 let.

- preventivni pregledi in posveti
- konzervativa
- protetika
- certifikat za vgraditev brecent SKY implantatov
- nevidni ortodontski aparati INVISALIGN
- rtg digitalno slikanje zob

BRECENT IMPLANTANT
480,00 €

Goran Petrovič, Adamičeva 30, 1290 Grosuplje, tel.: +386 1 787 34 13, gsm: +386 41 723 731

brecent med.ozl.

DOMOZNAJSKA GALERIJA

Franc Kauschegg
s ŠkrjančDAVČNI NADINŠPEKTOR, POSESTNIK
IN ŽUPAN V SPODNJI ŠIŠKI
(1. 4. 1820–30. 3. 1906)

Španov France

V vasi Škrjanče se je v zadnjih dvesto letih marsikaj spremenilo, a pri hiši na številki 1 še vedno gospodarji Španov rod, kakor tedaj, ko je šel mladi France v svet iskat srečo. Njegova starša Franc Kavšek in Ana Zaletel sta imela šest otrok. Prvorojenec Jožef se je že s 17-imi leti poročil na Studenec, Franc pa je odšel v šole. Tako je bil naslednik šele tretje rojeni Anton, prapraded današnjega Španovega rodu.

Španovina je bila velika kmetija in očitno so si lahko privoščili, da so dali sina študirati. Kje vse je obiskoval šole, nismo mogli ugotoviti, a večino svojega življenja je služboval kot cesarsko kra-

ljevi (c. kr.) višji davčni nadzornik. To je bil kar dober poklic, saj si je denarno zelo opomogel in si, ko je šel v pokoj, kupil posestvo v Spodnji Šiški in še več nepremičnin po Sloveniji. V času njegovega službovanja je namreč prišlo do tako imenovane zemljiške odveze. Kmetje so bili razrešeni dajatev fevdalcev in mnoge graščine so bile poceni naprodaj. On je za vse to vedel in sklenil kar nekaj dobrih kupčij.

Ko se mu je leta 1851 v Stični rodila hči Berta, se je podpisoval Kaushek, potem je priimek še bolj ponemčil. Verjetno je imela zasluge za to tudi njegova žena Hedwig von Gariboldi (22. 2. 1816 - 10. 6. 1887). Prvi iz te rodbine, ki je povezan s slovenskim ozemljem, je deloval kot inšpektor v rudniku v Idriji. Hedwigini najozjji sorodniki so sodili med ljubljanske izobražence. Ko se je poročila s štiri leta mlajšim Kavškom, je bila že krepko čez trideset let in najbrž so bili v tistem obdobju uradniki, pa čeprav kmečkega rodu, kar dobre partije za plemiške hčere brez posebnega premoženja. Z možem se je selila v kraje, kjer je služboval: v Stično, Kamnik, Črnomelj, Domžale in nazadnje v Ljubljano. Franc Kauschegg je bil dolgoletni župan v Spodnji Šiški. Očitno zelo uspešen, saj je modro vodil občinsko gospodarstvo. Očitno so mu, da je nemčur, a v slovenskem časopisju so ga branili, da je »jako zaslužen, odločen in zanesljiv pristaš narodne napredne stranke«. Verjetno je znal dobro krmariti med različnimi interesi in pri tem poskrbeti še za lastno premoženje. Ko je umrl, so se poslavljali od »c. kr. višjega davčnega nadzornika v pokoji, častnega občana Spodnje Šiške, častnega člana prostovoljnega gasilskega društva v Spodnji Šiški, častnega člana vojaškega veteranskega društva v Domžalah, člana cestnega odbora za ljubljansko okolico itd., itd.«

Kavškov most

Po njem se še danes imenuje ulica v Šiški. Svoj čas je bila to velika Kauscheggstrasse, zdaj pa so jo skrajšali in je dokaj nepomembna uličica blizu Drenikove. Nanj spominja tudi čudovit most iz domačega glinškega apnenca, izdelan v kamnoseški delavnici mojstra Alojzija Vodnika. Postavili so ga v letih 1901–1902 čez Glinščico v Podutiku. Vanj so vklesali napis Kauscheggov most ter pojasnilo, da je bil Kauschegg Franc v odboru, ki je skrbel za gradnjo tamkajšnje ceste. Danes je most na seznamu kulturne in tehnične dediščine.

Francu in Hedwigi so se rodili trije otroci: Berta, poročena Puteany pl. Drauhain (1851–1923), Robert (1853–1892) in Carl (1856–1936).

Berta (1851–1923)

Berta se je rodila 24. maja 1851 v Stični, kjer je bil oče tedaj davčni uradnik. Stanovali so, tako kot večina v stiških uradih zaposlenih uradnikov, v današnjem Gradičku. Naslednjič lahko beremo o njej 21. junija 1875, ko

se je v Kamniku poročila z Benom Puteanyjem. Puteany, Čeh po rodu, je bil aktivni vojak in je služboval po številnih krajih monarhije od Italije do Češke in Dalmacije. Malo pred upokojitvijo je zaprosil za povzdig v plemiški stan, do katerega je bil upravičen zaradi tridesetletne nepretrgane vojaške službe. Dobil je častni naziv Edler in predikat Drauhain. Veljal je za hudega nemčurja in v svojem okolju ni bil priljubljen. Po značaju je bil vzkipljiv in pogosto v sporih s sokrajani. Umrl je kot upokojeni podpolkovnik v Ljubljani. Zaradi njegove službe se je družina precej selila. To sklepamo po rojstnih krajih njihovih osmih otrok. Njihova imena so tako zanimiva, da jih velja naštet: Alma Hedwig Berta (1876), Beno Theodor Franz Karl (1877), Melitta Hedwig Berta (1879), Romeo Josef Beno (1880), Egon Franz Eduard Beno (1881), Erich (1884) in Karl Franz (1888).

Vogal Kavškove trgovine

Prvorojenec Beno je bil častnik, major, tudi Maistrov borec. Še danes je znan kot slikar krajin in risb za otroke, zlasti pa po izdelavi striženek, s škarjicami izrezanih silhuetnih podob. Posebno cenjene so njegove slike ljubljanskega Tivolija. V tamkajšnjem Tivolskem gradu sta namreč dolgo stanovala njegova starša. V vojaški službi sta se odlikovala še dva njegova brata, en pa je bil jezuit. Otrok ni imel nihče in rodbina Puteany je tako po moški liniji izumrla.

Hči Melitta je bila operna pevka in se je bogato poročila z avstrijskim grofom Hardegg. Umrla je po petih letih zakona, stara šele 27 let. Zapustila je tri otroke, a sledi za njimi ni bilo več mogoče najti.

Robert (1853–1892)

Robert je bil drugi otrok Franca in Hedwig Kauschegg. O njem vemo najmanj. Ukvarjal se je s trgovanjem in je imel v Ljubljani »komisijsko in špedicijsko podjetje«. V njegovi osmrtnici piše, da je 22. 2. 1892 umrl po dolgotrajni bolezni, star še ne 39 let. Potomcev ni zapustil.

Carl, čudaški milijonar (1856–1936)

Carl (tudi Karl ali Dragotin) je bil tretji otrok zakoncev Kauschegg. Pridobil si je ogromno premoženje, a so ob njegovi smrti zapisali, da je umrl skromni Dolenjec. Bil je lastnik po vsej Sloveniji znane trgovine z železnino na Dunajski cesti v Ljubljani. Med drugimi uslužbenci sta pri njem delala tudi mlada in sposobna trgovska pomočnika Schneider in Verovšek, ki jima je popolnoma zaupal. Nekega dne leta 1889 se je kar na lepem odločil, da se ne bo več ukvarjal s trgovino. Pooblastil ju je, da vodita trgovino, kakor vesta in znata. Obračunal je z njima šele čez nekaj let in jima tudi dokončno prepustil trgovino. Nova lastnika sta s pridnostjo in iznajdljivostjo sčasoma razvila najbolj znano trgovino z železnino, gradbenim materialom ter obrtnimi in poljedelskimi stroji v takratni Ljubljani. Postala je pojem tehnične trgovine in je uživala velik ugled po vsej Sloveniji. Po drugi svetovni vojni so podjetje poddržavili in iz njega se je razvila Metalka.

Carl Kauschegg je bil tudi veleposestnik in tako premožen, da je bil med volivci virilisti za kranjski deželni zbor (Premoženje virilistov se je ocenjevalo po višini davka, ki so ga plačevali. Kdor je plačeval dovolj visok davek, je lahko postal odbornik, ne da bi bil na ta položaj izvoljen.). Govorilo se je, da je bil že tedaj milijonar. Bil pa je gotovo upnik dveh tretjin barjanskih in izanskih kmetov. O tem, kako je »živel, gospodaril in samotaril« je zapisanih kar nekaj anekdot.

»Stanoval je v prvem nadstropju nad kavarno Evropa. Njegovo stanovanje je bilo naravnost knežje. Imel je 12 sob, ena je bila lepša od druge. Po krasnih parketnih tleh so ležale debele preproge, da si stopal po njih kakor po mahu. Oprema sob je bila nekaj posebnega, kar se ni videlo nikjer drugod v Ljubljani. Gospodinji sta mu dve

Reklama iz leta 1896

stari gospodični, morda sorodnici.«

Potem pa se je odločil za drugačno kariero. Slovenska ljudska stranka, ki si je trudila, da bi pridobila za svoje cilje čim več volivcev v deželi, kjer je prevladovalo kmečko prebivalstvo, je ustanovljala kmetijska društva, posojilnice in zadrage. Najpomembnejša je bila Ljudska posojilnica, ki sta jo ustanovila politik dr. Ivan Šušteršič in kanonik Ivan Šiška. Kmalu sta pritegnila Kauschegg v upravni svet, kjer je ostal dolgo let in bil zelo uspešen pri svojem delu. Vsak dan okoli desetih je prišel v Ljudsko posojilnico in prinesel poročilo o tem, kaj se je novega zgodilo v mestu in po svetu. Veljalo je, da je obveščen o vsem. V Ljudski posojilnici ni opravil samo poslovnih zadev, ampak je sprejemal tudi svoje zasebne poslovne prijatelje ter obravnaval z njimi svoje in njihove zadeve. Poznal je večino strank, ne le po zunanosti, vedel je, koliko premorejo in poznal je tudi njihove osebne zadeve. Kdor mu je bil všeč, je lahko pri njem veliko dosegel. Gorje tistemu, ki se mu je zameril. Kauschegg je bil pred prvo vojno milijonar. Njegovi dolžniki so v letih 1901 do 1903 presegali dolžnike Ljudske posojilnice tako po številu kot po vrednosti. V tem času so začeli nekateri denarni zavodi s parcelacijami veleposestev po Kranjskem in Štajerskem. Ljudska posojilnica se je teh poslov udeleževala z velikim uspehom. Njeni upravni svetniki so tako prišli do lepega premoženja, tudi Kauschegg. Med drugim je kupil gradova Smuk pri Črnomlju in Radeljca pri Bučki ter vilo na Bledu.

»Že več let pred prvo vojno je Kauschegg opustil svoje gospodinjstvo. Vso opremo je razdelil sorodnikom in si najel majhno sobo v tretjem nadstropju hotela Union, v kateri je potem stanoval 15 let. Po vojni so mu tu odpovedali gostoljubje in šel je stanovat v še skromnejšo sobo v hotelu Lloyd. Živel je zelo preprosto. Zajtrkoval ni nikoli. Večerjal je sir in kruh. Svoj čas je kadil viržinke, a je to razvado opustil. Prav tako pije piva. Na počitnice in v toplice ni hodil, raje je obiskoval svoja posestva. Obvečen je bil vedno enako, redkokdaj je imel kaj novega, če pa je bilo novo, je bilo prikrojeno vedno po enem in istem kroju. Poročil se ni nikoli, čeprav bi ga v marsikateri rodbini radi za zeta, a so ga lovili brez uspeha. Znanec je imel veliko, ne pa tudi prijateljev. V gospodarskem življenju tedanje Ljubljane je veliko pomenil, predvsem v gospodarskih ustanovah tedanje Ljudske stranke, čeprav ni bil klerikalec - baje ni bil niti veren. Z Ljudsko posojilnico je bil povezan več kot 40 let in ga je zelo bolelo, ko se je moral umakniti s predsedniškega mesta.« Z njegovo smrtjo je izgubila Ljubljana eno najmarkantnejših osebnosti, je zapisal kronist.

Zaključek

Kam je po smrti Karla Kauschegg poniknilo njegovo silno bogastvo? So ga podedovali otroci sestre Berte ali je preprosto izpuhtelo, tako kot je bilo pridobljeno. Danes na pokopališču ni več niti njihove grobnice z imenitnim napisom Ruhestätte der Familie Kauschegg. Temu koščku zemlje na Žalah so rekli zadnje veleposestvo čudaškega milijonarja. Posestvo na Škrjančah pa Španov rod še vedno skrbno obdeluje.

Valči Ravbar

Viri:

Mariano Rugale in Miha Preinfalk: Blagoslovljeni in prekleti, Viharnik 2012
Ivan Podlesnik: Smrt čudaškega milijonarja iz stare Ljubljane, Jutro 1936/92
Matične knjige župnije Stična

Mednarodni folklorni festival Slofolk v Šentvidu več kot navdušil

Štiri folklorne skupine iz Dolenjske in Posavja so v prazničnih dneh pred 1. majem že enajstič priredile mednarodni folklorni festival SLOFOLK, na katerega so letos povabile folklorne skupine iz Makedonije, Srbije, Turčije in Brazilije. Svoje bogato ljudsko izročilo so predstavile v Novem mestu, Velikih Laščah, Artičah ter 27. aprila še v Šentvidu pri Stični.

Uvodna beseda v Domu kulture v Šentvidu pri Stični je pripadla podžupanu Tomažu Smoletu, ki je številne obiskovalce nagovoril ter obenem otvoril večer plesa in petja. Vsaka od gostujočih skupin se je svojim programom predstavila dvakrat. Kot prva se je na odru predstavila srbska folklorna skupina KUD Sveti Sava iz Kača pri Novem Sadu, kateri člani so sami entuziasti, ljubitelji folklorne, petja, glasbe in vse tovrstne umetnosti. Sledil je nastop mlade folklorne skupine Zafer folk dance Ensemble iz Turčije, ki s svojimi energičnimi nastopi navdušujejo publiko, saj so v njihovih nastopih prisotni elementi

albanskega in turškega melosa, vse skupaj pa začini še balkanska virtuoznost. Kot tretji so se na odru predstavili mladi iz folklorne skupine KUD Ilinden Krivogaštani iz Makedonije, ki negujejo makedonske narodne plesne in njihovo tradicijo. Društvo je potovalo skoraj po vseh državah Evrope ter nastopali na številnih prireditvah po Makedoniji. Kot zadnja se je na odru nabitno polne dvorane kulturnega doma predstavila brazilska skupina Ladri di Cuori, ki je bila ustanovljena avgusta leta 1995 na pobudo italijanske manjšine v Cascavelu. Njihov repertoar pokriva ples od severa do juga Italije, še posebej pa so

osredotočeni na kostumsko podobo Benečije, Kalabrije, Sicilije, Sardinije in Kampanije. Trudijo se ohranjati italijanske korenine, skrbijo za svojo tradicijo, hkrati pa spoštujejo tradicijo države, v kateri živijo. Kot je že v navadi, se je javnosti, poleg gostujočih skupin predstavila tudi skupina gostiteljica in soorganizatorica mednarodnega folklornega festivala Slofolk FS Vidovo, ki deluje pod vodstvom Nataše Hribar. Prav Folklorna skupina Vidovo pa po besedah podžupana Smoleta uspešno predstavlja občino, tako doma kot v tujini.

Gašper Stopar

Zdravilna moč začimb z domačega vrta

V petek, 24. aprila, se je v dvorani Krajevne skupnosti Temenica zbralo zavidljivo število krajanov iz Temenice in okolice, ki so z velikim zanimanjem prisluhnili predavateljici, soavtorici knjig Ščepec rešitve in Ščepec védenja, Sabini Topolovec.

Že na samem začetku srečanja in druženja, ki sta ga v tednu ob praznovanju Dneva Zemlje, organizirala Kulturno društvo in Rdeči križ Temenica, se je izkazalo, da je med zbranimi večina tistih, ki o začimbah in zeliščih že kar nekaj vedo in da se z njimi vsakodnevno srečujejo tudi na svojih vrtovih in njivah. Kar pa vsekakor ni bila ovira, da so zbrani prisluhnili energični predavateljici, ki je podatke, dejstva in zanimivosti o koristnosti in zdravilnosti začimb kar stresala iz rokava.

V dobrih dveh urah predavanja o izjemnih zdravilnih močeh začimb - dokazano je, da nekatere začimbice delujejo enako ali celo bolje od sinteznih zdravil - smo med drugim izvedli tudi, da jih na naših tleh uspeva preko 30. Predavateljica pa nas je podrobno seznanila tudi, kako ravnati z njimi na vrtu in v kuhinji, da ohrani-

mo njihove zdravilne moči.

Dejstvo, da nam začimbe nudijo tudi obilje vitaminov, mineralov in antioksidantov, pogosto več od dragih prehranskih dopolnil in najbolj zdrave

zelenjave, je le ena izmed informacij, s katero smo se zbrani po predavanju odpravili v zgornje nadstropje Doma krajanov, da bi slišano tudi okusili. Člani Kulturnega društva Temenica

Z Zborallico po svetu

Kaj se zgodi, ko se srečata avanturist in popotnik po duši ter »zapečkar«, ki mu eksotiko predstavlja že izlet v sosednje mesto, poleg pa je še tako zelo navezan na dom in svojo drago dekle? A ko slednji le ugotovi, da ni bil še nikjer in se bo postaral brez zanimivih dogodivščin, je potovanje polno smeha in preobratov neizogibno.

Tako je mešani pevski zbor Zborallica, ki deluje pod okriljem KD Stična, 8. in 9. maja popeljal svoje poslušalce naokoli po svetu, v petek pa se je temu izredno zanimivemu potovanju pridružil tudi župan Dušan Strnad. Sprejem gostov oziroma potnikov je potekal kot na pravem letališču – obiskovalce so pozdravile prijazne stewardese in stroga varnostna služba. V potovanju, ki je trajalo dobro uro, so obiskali Makedonijo, Škotsko, Irsko, Afriko, Argentino, Kalifornijo, Havaje ter Filipine. Vmes je popotnike večkrat mučilo domotožje in so se s slovenskimi pesmimi spomnili rodne dežele, na koncu pa je obveljala ugotovitev, da je doma najlepše in da nikjer na svetu ni tako pridnih, delovnih in dobrih deklet, kot so Slovenke.

Predstavo polno nepričakovanih dogodivščin so letos v celoti organizirali in izvedli člani Zborallice sami, s pomočjo zveste korepetitorke ter skupinice instrumentalistov iz okolice. Dve nabitno polni dvorani sta tudi letos dali potrditev, da je ustvarjalnost stiških kulturnikov na res visokem nivoju.

Tokratna predstava je bila tudi priprava na tekmovanje pevskih zborov v Makedoniji, ki se ga bo Zborallica udeležila konec avgusta letos. Repertoar je namreč že vseboval nekaj pesmi, s katerimi se bodo predstavili ob Ohridskem jezeru, čaka pa jih še naporno poletje, da se naučijo še nekaj pesmi in da bodo lahko čim bolj zastopali tako KD Stična kot občino Ivančna Gorica.

Kaja Bahor

Otroška folklorna skupina Vidovo

**Vas vabi na koncert
ob 20-letnici delovanja,
ki bo v petek, 12. junija,
ob 19.00 uri v domu kulture
v Šentvidu pri Stični.**

Vabljeni, da praznujete z nami!
Vstop bo prost.

so v sodelovanju s člani Rdečega križa Temenica pripravili okusne prigrizke, ki pa so bili prava paša tudi za oči. Hkrati je potekala tudi izmenjava semen (zelišč, zelenjave), sadik in drugih pridelkov z vrta ter narave, ki je na svojstven način spodbudila izmenjavo in solidarnost med sokrajanji, da ohranjajo staro semensko dediščino tudi za naše zanamce.

Druženja, kot je bilo slednje, so ob obilici dela in opravil spomladi še

kako koristna in potrebna, saj so priložnost, da se malo ustavimo od vsega hitenja, zato zahvala tako organizatorjem. Zavedati se je namreč treba, da lahko le zadovoljen posameznik, ki je v harmoniji s sabo in drugimi, zmore s pametjo in nesebičnostjo poskrbeti ne samo zase, temveč tudi za vsa druga živa bitja v svoji okolici.

Lidija Oštir

Knjižnica Ivančna Gorica

Enota Ivančna Gorica, Cesta II. Grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21, sikivancna@gro.sik.si

PON., TOR., SRE., PET. od 9. do 19. ure • ČET. od 9. do 14. ure • SOBOTA od 8. do 13. ure

KRAJEVNE KNJIŽNICE

Odperte so ob četrtkih popoldne, in sicer:

Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88) • Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436)

Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436) • Krka: od 16. do 18. ure (780 65 45)

Dogodki in obvestila knjižnice

Zaključek sezone bralnega kluba

Člani Bralnega kluba Kranjska čbelica se dobimo v ponedeljek, 25. 5. 2015, ob 17. uri, na slavnostnem zaključku sezone v knjižnici Ivančna Gorica.

Mesec društva Sožitje in Palčkova pravljica

Splošne knjižnice skrbimo za različne potrebe in profile uporabnikov. Med njimi so tudi člani društva Sožitje, ki imajo tokrat v knjižnici kar svoj mesec. Razstavljajo svoje izdelke, delijo brošure, knjižnico pa bodo tudi organizirano obiskali. V Društvo Sožitje so vključene osebe z motnjami v duševnem razvoju, ki prihajajo iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Vodilo Društva Sožitje je izboljšanje kakovosti življenja osebam in podpora njihovim družinam v vseh življenjskih obdobjih. V okviru društva v klubski dejavnosti izdelujejo različne izdelke. Vključenih je 20 članov. Srečujejo se enkrat tedensko v OŠ Brinje. Sedež je na Adamičevi cesti v Grosuplju. Poleg ustvarjanja se radi veliko pogovarjajo, hodijo na sprehode, obiskujejo plesne vaje, veliko pozornosti posvečajo ohranjanju ljudskega izročila, radi prepevajo ljudske pesmi in tudi zaplešejo ples svojih babic in dedkov. Razstava njihovih izdelkov je na ogled v prireditvenem prostoru v knjižnici v Ivančni Gorici v času odprtosti knjižnice do konca meseca maja.

V okviru Tedna kulture, kjer praznujemo občinski praznik, pripravlja knjižnica za varovance Društva Sožitje uro pravljic, ki jo bo pripovedoval Palček Bralček, karikaturni Gabrijel Vrhovec pa jo bo ob tem tudi narisal. Palčkova pravljica bo v torek, 26. maja 2015, ob 15. uri.

Razstava Judite Rajner in fotografskega kluba iz OŠ Stična

Judita Rajner je v knjižnici na ogled postavila dve likovni razstavi. Cikel »Angeli« si lahko ogledate v knjižničnih prostorih, v pravljčni sobici pa si je mogoče ogledati tudi njene ilustracije iz knjige »Vikin čarobni kaktus«. Razstavi sta na ogled v času odprtosti do konca maja. V nadaljevanju se bodo predstavili fotografski navdušenci iz Osnovne šole Stična pod mentorstvom Branke Lah in Mirana Tomaševića.

Knjižničar pri vas

Vabimo vas v naša izposojevališča, ki jih bomo za vas odprli za ves teden pred počitnicami. Knjižnično gradivo, ki si ga boste izposodili, boste lahko imeli med počitnicami v branju doma, vrnilo ga boste lahko šele na začetku septembra. Julija in avgusta so izposojevališča zaprta.

Urniki izposojevališč pred počitnicami:

Šentvid: pon., 22. 6. 2015,

od 11. do 18. ure,

Višnja Gora: tor., 23. 6. 2015,

od 11. do 18. ure,

Krka: sre., 24. 6. 2015,

od 11. do 18. ure,

Stična: pet., 26. 6. 2015,

od 11. do 18. ure.

Poletne počitniške dejavnosti v knjižnici

Tudi letos vabimo šolske otroke na poletne počitniške dejavnosti v knjižnico, natančnejši program lahko za izposojevalnim pultom dobite konec maja, takrat tudi začnemo zbirati prijave. Delavnice bodo potekale od 29. junija do 3. julija in so brezplačne.

Rojstni dan z

Mačkom Murijem

Letos mineva 40 let od izida slikanice o Mačku Muriju, ki jo je napisal Kajetan Kovič, ilustrirala pa Jelka Reichman. Do sedaj je izšlo več kot 150.000 izvodov, letos pa je že dvajseti ponatisnjena. Pred tridesetimi leti je zaživel v muzikalu v Mačjem mestu z Neco Falk, lani v obliki risane filma. Rojstni dan bo Maček Muri praznoval tudi z nami in sicer v torek, 16. 6., od 9. do 11. ure. Rajal bo z domačimi osnovnošolci kot vsako leto na naš festivalski dan, vabljeni pa ste tud vsi ostali. Dobimo se v prostorih kulturnega doma v Ivančni Gorici.

Na zadnji uri pravljic je Palček Bralček zaplesal z otroki in s pisateljico, slikarko Judito Rajnar. Sicer pa smo poslušali še njeno pravljico in si ogledali risanko »Jabolko spora«, ki so jo naredili v njeni mali šoli risanja.

Knjižnica moj drugi dom

V današnjem času ni nobena težava izvedeti, kaj se dogaja na drugem koncu sveta, kako izsekavajo pragozdove, delajo jedrske poskuse globoko pod morsko gladino ali pa, da manekenka ne sme tehtati več kot 55 kg ob 180 cm višine. Vse to zasledimo v časopisju, TV poročilih, po radijskih valovih, internetu in še kje. Ampak jaz se sprašujem: koga to tako zelo zanima? Navadnega državljana ali pa stroko in politike, ki so s tem zadolženi po službeni dolžnosti. Mene, povprečno izobražene ženske, že v tretjem življenjskem obdobju, prav gotovo ne.

In kje je kraj, moj drugi dom, ki me navdušuje in mi je tako zelo ljub? To je naša ivanška knjižnica in v njej prijazni in ustrezljivi uslužbenci. Nekateri so menili, da knjige ne bodo več zanimive v dobi interneta. Pa je ravno obratno. Vedno več nas je, ki se srečujemo ob izdajnem pultu. Dobre knjige z lepo in poučno zgodbo ne bi zamenjala za noben denar, saj vključim v zgodbo svojo domišljijo in se tako počutim prijetno in se razvedrim.

Pa ne samo to. V knjižnici obiskujem različne delavnice, poslušam potopisna predavanja in še včlanila sem se v bralni klub Kranjska čbelica. To je bil zadetek v polno.

Brati knjigo ni nič posebnega. Posebnost je v tem, da je tematika čisto drugačna, kot bi jo sama izbrala. In se trudim, da jo preberem do konca, saj pridobim novo spoznanje in vedenje. Različni pisatelji tuji ali slovenski nas s svojim pisanjem spreminjajo in širijo naše obzorje. Res fantastičen občutek.

Že dolgo časa sem želela postaviti razstavo ročnih del po predlogi knjige Slovenske narodne vezenine. Želela sem skromno predstaviti naše bogastvo ročnega dela in bogate dediščine naših mater in babic. To željo mi je uresničila gospa Ksenija in njeni sodelavci. Nekaj žena se je že udeležilo prve delavnice. Dogovorile smo se, da se v jeseni spet zberemo in izvežemo svoj velikonočni prtč.

Vem, da se v knjižnici še vse sorte dogaja, tudi tisto, kar je našim očem nevidno. Vsakdanja pripravljenost, da nas dobro postrežejo, jim gotovo vzame veliko časa in niso za to nič dodatno plačani. Zato je naša hvaležnost neizmerna in so nam svetel zglede naj postanemo pozitivno naravnani. Vsi skupaj lahko postanemo družba veselih in zadovoljnih ljudi. Ko si zadovoljen s tistim, kar imaš, postaneš srečen. Naredimo si veliko prijetnih trenutkov.

Knjižničarji, vi ste na pravi poti, vi nas naredite srečne! Hvala.

Zapisala članica knjižnice
Ema Grünbacher

EUROPA

DONNA

Europa Donna Slovenija vas vabi na ogled fotografij od 08. 06. do 05. 07. 2015 v Kavarno Sonček v Ivančni Gorici.

Pred objektiv Tomaža Levstka so se postavile pogumne bolnice in ozdravljenke, ki so se srečale z diagnozo rak dojke.

Otvoritev bo 08. 06. ob 18. uri.

Z nami bodo župan občine Ivančna Gorica, članice Europe Donne, prof. dr. Uroš Ahčan, vokalna skupina Estrella, Stiški kvartet, Marko Vozelj in Nuša Derenda!

Vljudno vabljeni!

V spomin

Maks Kozole (1938–2015)

*Zapel bo tenor tebi v slovo ...
poln bolečin ostaja spomin,
ostaja praznina,
molk in tišina.*

Prišel je žalosten dan, 12. april, ko smo izvedeli, da je boj z zahrbtno boleznijo izgubil nekdanji kapelnik Godbe Stična in naš prijatelj gospod Maks Kozole.

Maks Kozole se je rodil 2. 10. 1938 na Senovem pri Krškem. Z desetiimi leti je vstopil v rudarsko godbo Senovo in bil njen član vse do leta 1953, ko je zapustil svoje rodno mesto; ko pa se je v zadnjem času vrnil v svoje kraje, je postal ponovno njihov član.

Po končani srednji glasbeni šoli se je zaposlil v vojaškem orkestru in v njem dočkal svojo upokojitve. Bil je član godbe Litostroj, godbe Bežigrad, Papirniškega orkestra Vevče in Prvačke pleh muzike.

Leta 1993 je prevzel dirigentsko palico v Godbi Stična, ki je bila takrat v popolnem razsulu in kmalu dvignil kvaliteto godbe na zavirljivo raven. Pisalo se je leto 1993, ko je glasbena pot gospoda Maksa prvič zanesla v majhno vasico na Dolenjskem – v Stično. Tam je že skoraj v pozabo tonila Godba Stična. Ravno z njegovim prihodom je v najbolj vztrajnih godbenikih ponovno vzplamtela iskra po igranju. Iz tlečega pepela mu jo je uspelo ponovno dvigniti in oživiti danes zelo uspešno godbo.

Takoj ob prihodu v naš kraj je gospod Maks ta kraj vzljudil, začutil, da je v njem ljubezen do glasbe res velika, zato se nam je predal z vsem srcem. Glasbeni repertoar je razširil s skladbami zabavnega, narodno-zabavnega in predvsem slovenskega žanra. Nikoli ni pozabil poudariti, kako pomembno je, da pihalni orkestri in godbe ostanejo zvesti slovenskim priredbam.

Poleg ljubezni do glasbe je našega kapelnika odlikoval velik čut do sočloveka. Takoj je navezali pristen stik tako s kmečkimi ženami kot z županom, opatom, župnikom, gasilcem, mladino ... Vsakdo med nami je bil deležen koščka njegove duše, dobre, prijazne in vedno nasmejane. Dotaknil se nas je na različne načine in neizbrisno vstopil v naša življenja. Vsak od nas nosi v sebi sliko spominov na njegov dotik.

Težko bi našli krajana Stične ali občana občine Ivančna Gorica, ki ga ne bi vzljudil že ob prvem srečanju z njim. Da ga imajo ljudje res radi, se je pokazalo ob akciji Nedeljskega

dnevnik leta 2002, ko se je z velikim številom slovenskih glasbenikov potegoval za laskavi naslov Naj godbenik Nedeljskega. Prejel je največ glasov, ljudje so glasovali zanj, kar pove, kako zelo je bil cenjen. Nepozaben je bil dogodek, ko smo bili ob prejemu priznanja v Slovenji Gradcu skrito presenečenje in smo z igranjem prikorakali v dvorano. Solze veselja in presenečenja na njegovem obrazu in obrazu godbenikov so bile iskrene.

Še lepše in bolj doživeto pa je bilo, ko smo našega kapelnika ob tem velikem dogodku pričakali v Stični. Vsi krajani so živeli za ta sprejem in nam godbenikom pri izpeljavi dogodka pomagali na različne načine. Gasilci so prevzeli varnost prometa, konjeniki so gospoda Maksa z zapeljivčkom in zastavami pričakali na začetku vasi ter pripeljali na prireditveni prostor, gospodinjice so pripravile dobroto, mladina je postavila mlaje, župan je naj godbenika pričakal z govorom, godba je igrala, kot bi imela novoletni koncert ...

Ob tej priložnosti je takratni župan g. Jernej Lampret dejal: »*Ponosni smo, da imamo na čelu godbe Stična moža, ki zna delati z ljudmi in tako skupaj z godbeniki razveseljuje krajanje naše in občine daljne okolice. Prepričan sem, da naziva godbenika Nedeljca niste osvojili le zaradi kuponov, ampak povsem zaslužno zaradi vašega več kot petdesetletnega glasbenega delovanja in tudi uspeha z Godbo Stična. Občina je ponosna na vas in vaše godbenike.*«

Za svoje predano in uspešno delo v vrstah naše godbe je kapelnik Maks Kozole prejel več priznanj: leta 1998 mu je Godba Stična izročila priznanje za njegovo petdesetletno glasbenega delovanja; leta 2003 je prejel Jurčičevo priznanje Zveze kulturnih društev Občine Ivančna Gorica za požrtvovalno delovanje na področju kulture v občini Ivančna Gorica; leta 2007 Nagrado Josipa Jurčiča Občine Ivančna Gorica za izredno prizadevno in uspešno delo na kulturnem področju.

V Občini Ivančna Gorica je pustil svoj pečat na kulturnem področju, saj v 14-ih letih vodenja naše godbe skoraj ni bilo prireditve, na kateri ne bi sodeloval. Nikoli mu ni bilo težko priti na kakršno koli proslavo, prireditev, budnice ... Ko pa smo igrali izven meja naše občine in države pa je poskrbel, da smo dostojno in ponosno zastopali občino Ivančna Gorica.

Karizma našega kapelnika je bila res nekaj posebnega. Na človeka je že s samo svojo pojavo in s prisrčnim pristopom vplival navdihujoče in mu vlival motiviranost. To pa je vrlina, ki jo je posebno v današnjem času zelo težko najti pri človeku in jo vsi, še posebej pa mladina, zelo potrebujemo. Lepo knjigo spominov bi lahko sestavili, če bi vsak opisal trenutke, ki jih je preživel z gospodom Maksom. V njej bi bilo veliko poglavij o skupnih srečanjih z njim in družino njegove hčerke Lidije, veselju ob rojstvu novega družinskega člana, praznovanju rojstnih dni, obhajil, birm, porok, kolinah, silvestrovanjih ter ostalih veselih

in srečnih dogodkih pri polni mizi dobrot, veselja in smeha. Prav tako pa bi svoj delež v knjigi bil popisani z žalostnimi srečanji, ko je kapelnik z nami sočustvoval in jokal ob slovesu od godbenikov in naših družinskih članov.

V godbenih vrstah je z njegovim prihodom zavel nov, svež veter. Vzdušje na vajah je bilo tako prijetno, da so se začeli vračati nekdanji godbenični člani, prišlo pa je tudi veliko mladih članov, ki so se kalili v glasbeni šoli. Povezanost med nami je bila tako očitna, da so nas ostale godbe občudovale in niso mogle verjeti, da nas združuje zgolj ljubezen do glasbe.

V stiško godbo je kapelnik Maks pripeljal tudi svojega vnuka in vnučkinjo, na katera je bil vedno zelo ponosen.

Prišel pa je čas, ko je zaradi poslabšanja zdravja moral odložiti svojo dirigentsko palico. Za vse je bil ta korak zelo težak, vendar nas je naš kapelnik imel tako rad, da nam je tudi tukaj pomagal. Svojega dobrega prijatelja gospoda Vladimira Škrleca je poprosil in pregovoril, da je prevzel njegovo mesto kapelnika. Vedel je, da je to človek, ki ima prav tako veliko srce kot on in da bo takoj vzljudil svoje varovance.

Tudi, ko gospod Maks ni več aktivno sodeloval v naših vrstah, je bil še vedno zelo povezan z nami. Veselil se je vsakega našega uspeha in se nam ob božično-novoletnih koncertih s svojo partnerico Majdo vedno pridružil. Nekaj let nam je popestril koncert s svojim ubranim igranjem tenorja, kasneje pa kot poslušalec. Prišel pa je dan, ko smo izvedeli, da ga je ponovno napadla težka bolezen. Upali smo, da jo bo premagal, vendar pa je bila bolezen močnejši nasprotnik. Naš kapelnik je dokončal zgodbo svojega življenja. Sprejel nas je vanjo in nam dopustil, da smo tako ali drugače postali del nje. Za te trenutke smo mu iskreno hvaležni. Bil je dober, prijazen in srčen, bil je tak, da se je ob njem vsak izmed nas zamislil, kako bi bilo, če bi bil svet poln takih ljudi kot on.

Nihče ne ve, koliko časa nam je odmerjenega. Če bi vedeli, bi najbrž še bolj iskali bližino drug drugega in izkoristili trenutke, ko smo lahko skupaj. Vsi stiški godbeniki in godbenice, krajani Stične in okolice ga bomo zelo pogrešali. A ko bomo skupaj obujali spomine, bo živeli v njih, kajti človek zares umre le takrat, ko umre v naših srcih.

Solze, ki nam silijo v oči, niso solze obupa, ampak solze spomina, preprosta govornica oči, ko zmanjka besed, jezik molči, srce pa boli. Le kdor je sejal ljubezen, lahko razume te solze.

*Veseli z vami smo živeli,
žalostni smo, ker vas več ni ...
ostali so živi spomini,
z nami boste potovali vse dni ...*

Za dobroto njegovih rok ostala je beseda hvala, ki bo vedno živela v naših srcih.

*Sedanji in nekdanji
godbeniki Godbe Stična*

Redovniki za Evropo

Enodnevni mednarodni simpozij z naslovom Vloga redovnikov pri oblikovanju evropske kulturne identitete na primeru benediktincev, kartuzijanov in cistercijanov v Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični

V torek, 14. aprila 2015, je v Stični potekal enodnevni mednarodni simpozij z naslovom Vloga redovnikov pri oblikovanju evropske kulturne identitete na primeru benediktincev, kartuzijanov in cistercijanov. Na simpoziju, ki ga je organiziral Muzej krščanstva na Slovenskem, je devet predavateljev iz Nemčije, Nizozemske, Portugalske, Slovenije in Španije razmišljalo, kako je samostansko življenje benediktincev, kartuzijanov in cistercijanov vplivalo na umetnost in v kakšnem smislu bi slednje lahko imenovali »evropska umetnost«, če je ta pojem sploh mogoče uporabiti. Simpozija se je udeležilo okoli sedemdeset slušateljev, predavanja so bila simultano tolmačena. Povzetki predavanj so objavljeni v slovensko-angleški programski knjižici. Na internetni povezavi Radia Vatikan http://sl.radiovaticana.va/news/2015/04/14/vloga_redovnikov_pri_oblikovanju_evropske_kulturne_identitete/1136645 pa je objavljen zvočni posnetek celotnega simpozija.

Prof. dr. Anton Jamnik, ljubljanski pomožni škof, je predaval o identiteti Evrope, ki temelji na krščanskih koreninah. P. dr. Anton Nadrah, upokojeni stiški opat, nam je spregovoril o vplivu Pravila sv. Benedikta na evropsko umetnost. Mag. Annette Schäffer iz Nemčije, ki je v občini Hirschaid zadržana za muzeje in kulturne dogodke, nam je v referatu predstavila cistercijanske in benediktinske opatije ter samostane v okolici Bamberg. Prof. dr. Maria Adelaide Miranda iz Portugalske nam je predstavila izjemen cistercijanski samostan Santa Maria v Alcobači. Doc. dr. Mija Oter Gorenčič, znanstvena sodelavka, raziskovalka za obdobje srednjega veka, na Umetnostnozgodovinskem inštitutu Franceta Šteleta ZRC SAZU v Ljubljani, je spregovorila o profanem v srednjeveški umetnosti reformnih redov v Sloveniji. Silvester Gaberšček, sekretar na Direktoratu za kulturno dediščino na Ministrstvu za kulturo R Slovenije, je pripravil referat z naslovom Krščanstvo v koreninah slovenske kulture. Predavatelj iz Nizozemske Dr. Krijn Pansters nam je spregovoril o duhovnosti kartuzijanov in njihovi kontemplaciji. Zvone Pelko, predsednik Kulturnega društva Zgovorna tišina, nam je predstavil projekt Meniške poti Slovenije, ki je v nastajanju. Prof. dr. Miquel Tresserras Majó iz Katalonije v Španiji je pripravil predavanje z naslovom, ki se v prevodu glasi: Ali je mogoče imeti sodobno krščansko umetnost na ravni tiste, ki so jo ustvarjale srednjeveške samostanske in stolnične skupnosti?

Mednarodni simpozij, ki je potekal v Stični, je ena od aktivnosti v okviru dvoletnega evropskega projekta Religion in the Shaping of European Cultural Identity – RISECI (Religija pri oblikovanju evropske kulturne identitete; www.riseci.eu), h kateremu je Muzej krščanstva na Slovenskem pristopil leta 2013 kot soorganizator, vanj pa so vključene še ustanove iz Španije, Švedske in Škotske.

Nataša Polajnar Frelj

Mali oglasi

V Spodnji Dragi pri Ivančni Gorici ugodno prodamo parcelo s pravnomočnim gradbenim dovoljenjem, v izmeri 1151 m², asfaltni dostop, služnosti urejene, mirna lokacija ob gozdu, na koncu vasi. Informacije: 041 221 051

V Ivančni Gorici oddam v najem lokal (30 ali 50 m²) primeren za trgovino, pisarno, odvetništvo, zavarovalništvo, ambulanto za zobozdravnika, računovodstvo, optiko, mobi, kozmetiko, akustiko ... (dva parkirna prostora, oprema in sanitarije). Informacije: 051 613 861.

Vse najboljše za 330. rojstni dan!

Johann Sebastian Bach bi bil letos star tri stoletja in tri desetletja. A kljub temu, da ga že dolgo ni več na svetu, je spomin nanj še kako živ. Pojo ga njegove skladbe, pesmi in nešteto drugih umetniških glasbenih del. Vsak, ki se ukvarja z glasbo, ve zanj.

Šentviški slavčki tečejo Bachov maraton

Tek se je začel za orglami. Taistimi orglami, za katere je ustvarjal Johann Sebastian Bach. Umetniška vodja in organistka

Tanja Tomažič Kastelic je izbrala Bachov koral, Tebi bodem vdan, ki ga je za zbor štiriglasno opremila. Za gospoda Bacha se pač spodobi le najboljše. Iz originalne nemščine je koral v slovenščino prepisal M.-T. Lah. Glasbeno delo se je preselilo na vaje Šentviških slavčkov. Najprej poslušanje, da je delo prišlo v ušesa, nato petje – mnogo petja in ogromno vaj. Pripravljene smo zakorakali v cerkev v Trnovem.

Renata Bauer in Dale Henderson

Trnovska cerkev je bila 21. marca prizorišče in del mnogo večjega projekta. Sklepni del in Bachov koral, ki se je dogajal v njej pa le zaključek celodnevnih glasbenih poslastic iz Bachove zakladnice. Spomin nanj je na ta način prvič v Sloveniji uspešno obudila mag. Renata Bauer z Glasbene akademije Ljubljana. Natanko pred petimi leti je prvi na tak način spomin na Bacha obudil violončelist Dale Henderson. Skladatelj je želel približati ljudem tako, da je njegova dela igral na različnih peronih podzemne železnice v New Yorku. V petih letih se je njegova ideja razširila po celem svetu in tako našla pot preko svetovno znane profesorice orgel Renate Bauer tudi v Slovenijo.

Bach od treh do polnoči

V resnici se je tek za mnoge začel že zgodaj popoldne in je trajal do poznih večernih ur. Nismo bili le Slavčki tisti, ki smo s svojimi glasovi slavili Bachovo glasbo, tudi dva učenca orgel, Mojca Završček in Franci Smrekar, Glasbene šole Grosuplje sta se pod mentorstvom prof. Tanje Tomažič Kastelic kot najmlajša udeleženca predstavila s svojo interpretacijo. Nprekinjena glasba je tako od treh do preko enajste polnila vsak kotiček Trnovske cerkve v Ljubljani in večji del Trnovega, ki je glasbi na različnih inštrumentih prisluhnilo preko zvočnikov na cerkvenem zvoniku. Odmevali so glasovi, rekonstruirane replike piščali, ki jo je izdelal neandrtalec, harmonike, violončela, flavte in še vrsta drugih.

Ob letu obsorej

Bachov maraton se je iztekal pozno ponoči, toda ne kot bi si mislili. Glasba se je naenkrat spre-

nila vokus, ko so vsi nastopajoči dobesedno ugriznili v kose klavirja. Naj se popravimo, v kose torte v obliki velikega belega klavirja. Mojstrovino okusa in oblike sta prispevali Tjaša Kastelic in Tanja Tomažič Kastelic.

Tako je Bach zvenel v ušesih, se okusil na brbončicah, vonjave pa so Bacha poudarile tudi v srcu. Vse najboljše gospod Bach! Ob letu pa na ponovno snidenje.

Tanja Tomažič Kastelic

Kulturno društvo Ambrus
 Likovna sekcija

Vas in vaše prijatelje vljudno vabimo na odprtje razstave avtorskih likovnih del, ki so nastala na ustvarjalnih delavnicah z glino od oktobra 2014 do maja 2015, pod mentorskim vodstvom Marjete Baša.

V torek, 2. junija 2015, ob 19. uri v Kulturni dom Ambrus

Otvoritev bo spremljal kratek kulturni program.

Razstavljeni dela bodo na ogled do vključno 24. junija 2015.

ODPRTO: pred in po vsaki prireditvi v Kulturnem domu Ambrus ali po dogovoru na telefon: 041 938 558, med 8. in 19. uro.

Vljudno vabljeni!

DOBRODOŠLI

NOVI ZBOROVSKI PEVCI

Rad(a) poješ?

Pridruži se novemu mešanemu pevskemu zboru.

Avdicijsko srečanje bo potekalo v dveh terminih:
 v četrtek, 27. 08. 2015, od 18.00 dalje in
 v torek, 15. 09. 2015, od 19.00 dalje
 v Kulturnem domu Grosuplje.

**Naredite prvi korak, ostale bomo delali skupaj.
 Prisrčno vabljeni.**

Več informacij na 041 33 55 66
 ali mesani.zbor@gmail.com.

KD Ambrus vabi na
brezplačne

poletne delavnice

in varstvo 2015
 v Ambrusu

20.7.2015 - 24.7.2015

Delavnice so primerne za mladino in otroke od 5let dalje. Potekale bodo en teden na različnih lokacijah v Ambrusu, od 9h do 15h. Pred in po delavnicah pa je možno tudi varstvo. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno.

TEME DELAVNIC:

- ustvarjamo -
- postavimo se na oder -
- skuhajmo si sami -
- zoplešimo -
- pojmo in igrjamo -
- gremo naokoli -
- pišimo, rišimo in fotografirjamo -

PRIJAVE do 27.6.2015 na
 MARJANA _ 041 966 117 _ gabez.perko@gmail.com

več informacij na
<http://www.kd-ambrus.si/>

AZUR
 NEPREMIČNINE, DELNICE, SKLADI, MENJALNICA

- strokovno posredovanje pri prodaji, nakupu, menjavi, oddaji ali najemu nepremičnin
- sestava vseh vrst pogodb s strani pravnika
- urejanje dokumentacije in prepisa kmetijskega zemljišča, kmetije ali gozda
- brezplačni ogledi in oglaševanje na naših spletnih straneh, ter ocenitev tržne vrednosti vaše nepremičnine

Pri nas lahko opravite prav vse v povezavi z nepremičninskimi posli.
VARNO, ZANESLJIVO, STROKOVNO

AZUR TRADING d.o.o. Kolodvorska c. 2 Grosuplje
 T 01 7860 880 M +386(0)31 610 644 E azur@siol.net W www.azur-nepremicnine.si

Mlade ekipe RK SVIŠ Ivančna Gorica za 2 naslova državnih prvakov v rokometu; članska ekipa se seli v 1. B ligo

Končuje se rokometno državno prvenstvo, in sicer tako pri članih kot v tekmovanju mladih. Slaba novica je, da se članska ekipa iz 1. A lige seli v 1. B ligo, saj ji v drugem delu državnega prvenstva ni uspelo obraniti prednosti iz prvega dela pred Sevnico. Le ta je bila v končnici uspešnejša in srečnejša od SVIŠ-a in ji je uspelo zbrati 13 točk, Ivančani pa 10, kar pomeni končno 13. mesto na državnem prvenstvu. Ivančani že sestavljajo moštvo za prihodnjo sezono, pri čemer se bodo oprli tudi na mlade fante iz domače rokometne šole, na katerih bo v prihodnjih sezonah slonela igra ivanške ekipe.

Še ena zelo uspešna sezona se končuje za mlade ekipe iz Ivančne Gorice, saj se bosta kar dve ekipi na finalnem turnirju štirih ekip borili za naslov državnega prvaka. Najmlajši – mlajši dečki B (letnik 2003) se bodo

v nedeljo, 17. maja, pomerili v Sevnici, in sicer z domačini, RK Slovenj Gradec in RK Radovljico, pri čemer imajo realne možnosti tudi za naslov prvaka. Odlična sezona brez poraza je za starejšimi dečki B (letnik 2001), ki se bodo v soboto 23. in nedeljo 24. maja v Ivančni Gorici borili za 3. zaporedni naslov državnih prvakov. Njihovi nasprotniki pa: RK Celje Pivovarna Laško, RD Riko Ribnica in RD Urbanscape Loka iz Škofje Loke. Že sedaj vabljeni v domačo dvorano, kjer si boste lahko ogledali zanimive in napete dvoboje.

Mlajši dečki A (letnik 2002), starejši dečki A (letnik 2000) in mladinci so že končali sezono. Mlajši dečki A so osvojili 12. mesto, starejši dečki A pa 11. mesto v Sloveniji, kar sta odlična rezultata, saj v vsaki kategoriji na državnem prvenstvu Slovenije tekmuje 30-40 ekip. Dober rezultat je zabe-

ležila tudi mlada mladinska ekipa, ki je med 20 ekipami v 2. mladinski ligi osvojila 7. mesto, v prihodnji sezoni pa bodo igralci leto dni starejši in cilj je naskok na 1. mladinsko ligo. Kadeti se bodo v soboto, 16. maja, v domači dvorani borili za mesta od 13-16, kar je tudi zelo dober rezultat, saj so imeli v drugem delu obilo smole s poškodbami. Da pa so dobra ekipa, so dokazali npr. tudi z zmago proti Trebnjemu, ki se je uvrstilo na zaključni turnir za naslov državnega prvaka. Skratka, za mladimi ekipami, ki so se prvič v zgodovini kluba prav vse uvrstile v polfinale državnega prvenstva, je odlična sezona, kar pomeni, da smo na pravi poti in da se za prihodnost rokometu v Ivančni Gorici ni bati.

Boštjan Košir

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU

Na čelu vseh je ekipa Bar pr Livarni

Do konca lige je seveda še zelo daleč, a po petih odigranih krogih v 1. ligi se že marsikaj nakazuje. V igri za 1. mesto so še 4 prvouvrščene ekipe, ŠDM Krka bo verjetno ostala v zlati sredini, zadnje tri ekipe na lestvici pa se bodo skušale izogniti zadnjemu mestu, ki vodi v 2. ligo. Nekoliko preseneča trenutno zadnje mesto ekipe Kavarna pod Zvezdo.

V 2. ligi bo še zelo vroče. 1. mesto je po mojem mnenju dosegljivo še vsem prvim sedmim ekipam na lestvici. Kako bo na koncu pri vrhu je zelo težko napovedati. Veseli predvsem dejstvo, da je liga zelo izenačena in da so tekme tudi v 2. ligi po kvaliteti zelo solidne.

Lestvica 1. lige:

		o.t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	Bar pr Livarni	5	5	0	0	26	6	/+20	15
2.	Tyson team Gačnik šport	5	4	0	1	24	10	/+14	12
3.	Avtostoritve Sadar	5	4	0	1	13	9	/+4	12
4.	Kavarna Sonček	5	3	1	1	21	9	/+12	10
5.	ŠDM Krka	5	2	1	2	11	13	/-2	7
6.	Fortuna no.1	5	0	1	4	7	14	/-7	1
7.	Raja Višnja Gora	5	0	1	4	6	31	/-25	1
8.	Kavarna pod Zvezdo	5	0	0	5	7	20	/-13	0

Lestvica 2. lige:

		o.t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	MSU team	5	4	0	1	21	11	/+10	12
2.	Gradbeništvo Glavan Muljava	6	4	0	2	20	12	/+8	12
3.	ŠDM Ambrus	5	3	1	1	11	5	/+6	10
4.	ŠD Ambrus	5	2	2	1	12	10	/+2	7*
5.	Bar Glorija	5	2	1	2	15	15	/0	7
6.	Kavarna pri Joži	5	2	1	2	14	16	/-2	7
7.	Bencinski servis ŠD Zagradec	6	2	1	3	9	11	/-2	7
8.	ŠDM Kaligula	6	2	0	4	18	18	/0	6
9.	Majami Hit	5	0	0	5	6	21	/-15	0

*Odvzeta točka zaradi neodigrane tekme

Simon Bregar

Člani NK Ivančna Gorica osvojili pokal MNZ Ljubljana

Veselimo se lahko zelo lepega uspeha članov NK Ivančna Gorica. Le-ti so v finalu pokalnega tekmovanja MNZ Ljubljana z odlično igro nadigrali člane NK Ilirija in visoko dvignili zmagovalni pokal. Naj ob tem omenim, da je to pokalno tekmovanje, ki poteka na območju Medobčinske nogometne zveze Ljubljana in so vanj vključene vse ekipe s tega območja razen prvoligašev. S tem, res lepim uspehom so si Ivančani tudi priborili vstopnico za nastop v slovenskem nogometnem pokalnem tekmovanju Hervis (tu nastopajo vse najboljše slovenske ekipe) za naslednjo sezono.

Ta zmaga ima še večjo težo, saj so »ivanški risi« zavoljo poškodb in kazni finalno tekmo odigrali precej oslavljeni. A trener Hadžič je odlično pripravil ekipo, članom pa dodal nekatere igralce iz mladinskega pogona. Smrekar, Gale, Vintar in Križman so trenerjevo zaupanje odlično izkoristili. Glavno besedo pri zmagi je imel napadalec Nukič, ki je dvakrat zadel in enkrat podal za gol. Četrty zadetek je dal mladinec Smrekar po lepo izdelani akciji.

Iskrene čestitke in veliko uspeha tudi v prvenstvu!

Simon Bregar

FINALNI TURNIR

ZA NASLOV DRŽAVNEGA PRVAKA
V ROKOMETU

Starejši dečki B

IVANČNA GORICA, 23. IN 24.05.2015

PROGRAM TURNIRJA

SOBOTA, 23.05.2015

10:00 RK SVIŠ IVANČNA GORICA : RD RIKO Ribnica
11:00 Slavnostna otvoritev turnirja
11:45 RD Urbanscape Loka : RK Celje Pivovarna Laško
Odmor za kosilo
14:45 RD RIKO Ribnica : RK Celje Pivovarna Laško
16:15 RK SVIŠ IVANČNA GORICA : RD Urbanscape Loka

NEDELJA, 24.05.2015

10:00 RD Urbanscape Loka : RD RIKO Ribnica
11:30 RK SVIŠ IVANČNA GORICA : RK Celje Pivovarna Laško
Podelitev priznanj

LEPO VABLJENI!

Moto zbor MK Fire group

V soboto, 23. 5. 2015, bo Moto klub Fire group Ivančna Gorica organiziral srečanje in druženje ljubiteljev moto tehnike ter dobre zabave.

Prostor v obrtni coni v Ivančni Gorici ob predvideni novi obvoznici je kot nalašč za sproščeno druženje, ki se bo začelo že v zgodnjih popoldanskih urah. Ob 16. uri bo sledila panoramska vožnja motoristov iz bližnje in daljne okolice po naših okoliških krajih. Vmesni postanek bo tako kot v prejšnjih letih na Pristavi, ki poleg čudovitega razgleda ponuja tudi izredne gostitelje.

V večernih urah bo nadaljevanje zabave z glavnimi gosti Lumber Jack in Spankakes, ki bodo poskrbeli, da bo na prizorišču čutiti utrip rokenrola, ki še najbolj sodi na srečanja, ki jih organizirajo moto klubi. Prepričani smo, da bodo fantje dobro ogreli občinstvo. Zabava se bo nadaljevala kasno v noč.

Za pregovorno dobro hrano in pijačo bo seveda poskrbljeno in seveda po stari navadi tudi za kak umetniški vložek.

Naslednji dogodek, ki ga tudi ne smemo pozabiti, bo tradicionalno tekmovanje v spretnostni vožnji, ki ga moto klub vsako leto organizira na igrišču za kulturnim domom v Stični. Dogodek bo letos v nedeljo, 14. junija. Da bi izenačili možnosti, bomo letos organizatorji zagotovili kolo z motorjem, s katerim se bodo lahko pomerili vsi tekmovalci.

Vabljeni.
Zvonko Zupančič, predsednik kluba

Dogodivščine Taekwondo kluba Kang v Berlinu

Vsake toliko se s klubom odpravimo na kak seminar, da osvežimo znanje tako v formah kot tudi v borbah. Ker že dolgo nismo bili na seminarju v Berlinu pri velikem mojstru s črnim pasom 9. dan, po katerem naš klub nosi ime in ker so nekateri naši člani bili navdušeni nad mislijo, da bodo prvič videli Berlin, smo se odločili za tak vikend seminar. Na koncu v Berlinu nismo bili prisotni le na odličnem seminarju, temveč smo doživeli tudi zanimivo dogodivščino.

30. 1. 2015 s kombijem v snegu. Tako se je začelo naše zgodnje petkovo jutro. Kupi nega prav do meje z Avstrijo in še čez. Vendar je od meje naprej šlo veliko hitreje. A še vedno tam okoli 80 km/h. Prevteli smo vse CD-je, ki smo jih imeli s seboj, od Timotejevega jugo turbo folka do hitov iz evropskih in ameriških glasbenih krogov, zbijali smo šale in malo počivali. Tako je šlo hitreje. Iz Ljubljane do Berlina po navadi voziš okoli 10 ur, mi pa smo nekaj snežnih ur dodali. Po prihodu v Berlin smo najprej pozdravili velikega mojstra Kanga v njegovi telovadnici. Skupaj z njegovimi člani se je že intenzivno pripravljali na seminar. Nato smo sklenili poskusiti znamenito in za Berlin edinstveno 'Berliner Currywurst', želodčki pa so se tudi že oglašali. Preden smo prišli do ulične prodajalne s to odlično klobasico, smo si pogledali originalni berlinski zid na originalnem mestu imenovan East Site Gallery. Tukaj so zbrane prave umetnine, ki so vredne ogleda. Prav tako je bilo lušno obiskati center vzhodnega dela Berlina, vendar si nismo predstavljali niti v sanjah, da bomo doživeli pravo kriminalko 'Kobra 11'. Na trgu Alexanderplatz smo si ogledovali znameniti televizijski stolp in blizu njega mestno hišo tega dela Berlina, Rote Rathaus. Mlajši člani Tija, Mitja, Gašper in Kenan še niso videli podzemne železnice. Podali smo se še tja. Z zanimanjem smo poslušali razlago trenerja Tomaža in si ogledovali tamkajšnje dogajanje. Postaja Alexanderplatz ima kar dve nadstropji pod zemljo in morali smo videti prav obe in doživeti njun utrip. Nato na poti s postaje kar naenkrat neki moški srednjih let v vojaško pisanih hlačah in črni bundi potisne Timoteja ob steno in ga začne tipati. Pregledal je noge, roke in trup,

nato še njegovo denarnico. Niti zavedeli se nismo in že sta zraven nas stala dva policijska specialca v popolni opremljenosti. Med drugim sta imela tudi ščitnika v obliki brezrokavnikov, podobna našim, taekwondojskim, a z majhno razliko, da njihovi ubranijo tudi strele, naši pa ublažijo le udarce. Pristopilo je še nekaj policistov v civilu. Prav tak je bil tudi moški, ki je medtem Timoteja že pregledal. Od nas ostalih so na srečo zahtevali le osebne izkaznice. Ker sta ju Mitja in Kenan pustila v kombiju in so ju policisti vseeno želeli videti, sta skupaj s trenerjem in v spremstvu policistov na čelu in na koncu šla ponju do našega kombija. Druga skupina je z enakim policijskim spremstvom samo šla do policijskega kombija. Lahko smo se pogovarjali le nemško ali angleško, kar pomeni, da se nismo pogovarjali. Pri policijskem kombiju, ki je bil parkiran tik zraven svetovne ure Weltzeituhr, smo počakali, da do nas pridejo še drugi. Medtem so policisti že ugotovili, da nismo nevarna banda romunskih ciganov, ki do štirinajstega leta, ko otroci postanejo kazensko odgovorni, počne neumnosti vseh sort, ki jim jih naročijo starejši. Odnosi med policisti in nami so se odtalili. Še več, začeli smo celo zbijati šale. Ugotovili smo, da je eden izmed policistov navdušen nad treniranjem taekwondoja, mi pa smo tako ali tako prišli sem na tovrsten seminar. Zaželeli so nam veliko novih izkušenj na seminarju in poslovili smo se v prijateljskem vzdušju. S svojim kombijem smo se še malo zapeljali, nato pa se s sladkimi mislimi na to, le kakšen neki bo seminar prihodnjega dne, zazibali v zaslužen spanec.

Ob 10. zjutraj naslednjega dne smo bili siti, spočiti in polni radovednosti.

V seminarski dvorani smo pozdravili velikega mojstra Kanga, ki je seminar vodil. Pozdravili smo tudi organizatorja seminarja, prijatelja in sotekmovalca našega trenerja, Enderja Sengüla, 5. dan. Ponovno smo se videli še z drugimi poznanimi taekwondoisti. Ender je na seminar pripeljal ekipo izvrstnih mojstrov iz Berlina in Južne Koreje, ki so nas na začetku najprej dodobra ogreli. Naredili smo veliko skokov, sprintov in vaj z dvigovanjem kolen, kar je pomembno pri udarcih z nogami, najpomembnejši sestavini taekwondoja. Po ogrevanju smo se razdelili na skupini z osnovnim znanjem in s poglobljenim znanjem. Obe sta vadili nižje forme. Nadaljevali smo z višjimi formami (5.-7. forma) ter z vadbo borbenih tehnik na loparčkih. Borbena skupina je vadila mnoge kombinacije napada in obrambe. Po zasluženem odmoru je ena skupina nadaljevala z vadbo z oklepi, druga je delala 8. in 9. formo, ki je hkrati tudi prva mojstrska forma (forma za črni pas), imenuje se Koryo. Mojster Seong je pri vadbi form venomer poudarjal natančnost pri njihovi izvedbi. Na kratko je predstavil tudi novosti pri formah. Sledile so borbe z najboljšimi šestimi borci, vodji seminarja. Zraven so dodali mojstra našega kluba, trenerja Tomaža Zakrajška in Timoteja Todića. Po končanih borbah je svojo taekwondo koreografijo najprej predstavila odlična mlada korejska ekipa. Sledila je atraktivna borba med ognjevitima korejskima mojstroma Joo in Choi. Prava paša za oči je bila koreografija ob glasbi s samoobrambo v prostem slogu in z razbijanjem desk. Seminar se je končal s slavnostno podelitvijo priznanj različnim trenerjem. Klub Kang se lahko pohvali s priznanjem trenerju Tomažu Zakrajšku za izjemni prispevek k razvoju in širjenju taekwondoja. Priznanje je podeljeval predstavnik Kukkiwona. Kukkiwon je glavni sedež taekwondoja, iz katerega vsi mojstri ob opravljanju izpitov za črne pasove dobijo certifikate. Trener Tomaž je uradno pridobil tudi častno članstvo v Kang's Global Taekwondo Family in ob tem povedal: »Seminar je bil odličen. Navdušen sem nad korejsko ekipo, ki se je res zelo potrudila s treningi in predstavitvami. Naučili so nas kar največ novih stvari, ki jih že z veseljem podajam naprej članom našega kluba. Semi-

nar mi je dal tudi nove motivacije in navdih za naprej. Vesel sem, da me je spremljala ekipa naših članov in že se veselim seminarja prihodnje leto, ko se nam morebiti pridruži še kakšen član več.«
 Okusna korejska večerja dneva poprej nam je dala novih moči in v nedeljo zjutraj smo pred vrnitvijo v Slovenijo odšli še na krajši potep po Berlinu. Ogledali smo si Brandenburška vrata, kjer smo Tiji voščili za roj-

stni dan, Reichstag, Berlinski spomenik žrtvam holokavsta ter Spominsko cerkev Gedächtniskirche v centru zahodnega dela Berlina imenovanega Kurfürstendamm ali krajše Kudam. Tudi tukaj nas je pričakala dogodivščina, kjer so nas ponovno imeli za romunske cigane. A se nismo pustili, saj smo vendar hrabri taekwondoisti. In polni vtisov smo se odpeljali domov.

Darja Podpečnik

Uspešno izveden državni turnir Sankukai karateja v Ivančni Gorici

V nedeljo, 12. aprila 2015 je v športni dvorani OŠ Stična v Ivančni Gorici potekal državni turnir v Sankukai karateju za deklice in dečke v športnih borbah, katah in IPP-on kumiteju. Na prireditvi v organizaciji Sankukai karate kluba Ivančna Gorica je tekmovalo 180 tekmovalcev iz 23 klubov klubov in njihovih sekcij iz celotne Slovenije.

Državni turnir sta uradno odprla podpredsednik Sankukai karate zveze Slovenije Dejan Levačič in podžupan občine Ivančna Gorica Tomaž Smole. Vsem obiskovalcem sta zaželela veliko športnih užitkov in športnega navijanja, tekmovalcem pa, da pokažejo atraktivne in zanimive borbe ter čim manj poškodb. Naj zmagajo najboljši. Pred začetkom tekmovanja je državno himno zapela domačinka Eva Kovačič v spremstvu flavtistke Martine Šmid.

Predhodno so se v petih regijah, v ljubljanski, domžalski, gorenjski, dolenski in kočevski, odvile regijske tekme, na katerih je sodelovalo čez 300 tekmovalcev in tekmovalcev, najboljši pa so se uvrstili na državni turnir. Na začetku tekmovanja so mladi ivanški karateisti prikazali osnovne tehnike in predstavili dovoljene in prepovedane udarce. Sledilo je tekmovanje v 14 kategorijah glede na starost, težo in vrsto pasa.

Tekmovanje je nadzorovala 41 članska sodniška ekipa, pod vodstvom vrhovnega sodnika Darka Kotarja.

Dvojna zmaga Omahna

Na medobčinskem namiznoteniškem tekmovanju v parih na Krki, v organizaciji ŠD Krka, za sezono 2015, sta v kategoriji moški do 50 let zlato medaljo osvojila Mlakar in Omahen, ter tako že tretjič zapored obranila naslov. Drugo mesto sta zasedla Lampret iz Stične ter Vokal. V kategoriji veterani nad 50 let sta zlato medaljo osvojila domača igralca Kozinc in Globokar pred Ovnom in Porento. Peto mesto sta v kategoriji dečki do 17 let osvojili članici ŠD Krka Ema Adamlje in Pika Vokal. Zaradi premalo prijav deklic se kategorija za deklice ni igrala. Na posameznem tekmovanju, ki ga je tokrat organiziralo ŠD Kompolje pa je v kategoriji moški do 50 let slavil Zvone Omahen (Šentvid), ki je v finalu premagal Janežiča iz Šmarja. Tretje mesto je dosegel Prijatelj (Kompolje), ki je premagal Vokala (Krka). Kuhelj in Lampret sta si razdelila peto in šesto mesto. V kategoriji veteranov je zmagal Oven (Stična) drugo mesto pa je zasedel Jože Kozinc (Krka). V kategoriji dečki do 12 let sta si Adamlje in Vokal (Pika) razdelili 7.-8. mesto (ženska kategorija se zaradi premalo prijav ni igrala).

V okviru proslave praznika občine Ivančna Gorica bo v organizaciji ŠD Krka organizirano tekmovanje občine v namiznem tenisu dne 28. 5. 2015 z začetkom ob 18. uri v dvorani družbenega centra na Krki. Prijave 15 minut pred začetkom. Tekmovanje bo potekalo v treh kategorijah: absolutno (vsi moški in ženske), veterani nad 50 let ter dvojice enotna kategorija. Na tekmovanju imajo pravico nastopiti prebivalke in prebivalci občine Ivančna Gorica. Prijavnine NI! Več informacij: Bojan 051/844-325.

Bojan Vokal, Športno društvo Krka

Športno društvo JE TREBA SUPAT

Smo mlado športno društvo z imenom JE TREBA SUPAT. Že iz imena društva je razvidno, da imamo radi vodo in to predvsem, če stojimo na SUP-u.

Kaj je SUP? Ste morda v zadnjem času na Ljubljani, Dravi, na Blejskem ali Bohinjskem jezeru, na obali, srečali nenavadna plovila? Dekleta in fante, ki na velikih surf deskah in z veslom v roki premagujejo vodne razdalje? Če je tako, ste srečali suparje. Kratica SUP pomeni Stand Up Paddle, kar v prevodu pomeni stoječe veslanje, deskanje. Ker Slovenci ne sledimo prevodom tujk, se je pri nas uveljavil termin supanje. Supanje prihaja s Havajev, kjer je poletje leta 2000 veljalo kot eno najdaljših obdobij popolnoma brez valov. Kaj hujšega za zažgane deskarje, ki živijo za tisti neverjetni občutek drsenja po strmini vala. Treba je bilo poiskati nov način, kako preživeti deskarsko abstinenco. Legende deskarskega športa so v brezvalovnem obdobju zgrabile za vesla in začeli veslati. Supanje se je izkazalo za odlično alternativo deskanju, ko ni valov. S tem so ohranjali formo za dneve, ko so valovi butali ob havajske obale, obenem pa odkrivali popolnoma nove dimenzije deskanja. Od takrat se je šport začel razvijati z neverjetno hitrostjo. Tako danes praktično vsa podjetja, ki se ukvarjajo z izdelavo surflov in jadrnih desk, v svojo ponudbo vključujejo tudi sup deske. Te so malce večje, širše in predvsem bolj stabilne. Kot vsak radikalni šport pa je tudi ta našel svojo rekreativno različico. Tako danes ni več presenečenje, če pod Tromostovjem v Ljubljani srečamo deskarje. Takšne z veslom.

SUPanja se lahko loti vsakdo, ne glede na spol ali starost. Vse, kar potrebujete, je primerna vodna površina,

SUP deska, veslo, varnostna vrvica (leash) ter nasvet nekoga, ki se s tem ukvarja profesionalno. Osnov se boste lahko naučili sami v nekaj minutah. Supati je mogoče povsod. Na morju, jezerih, rekah po brzicah in visokih valovih, odvisno od spretnosti in znanja ter seveda SUP deske. Dolžine, širine in debeline teh so različne. Najpomembnejša je širina, ki vpliva na stabilnost deske. Večnamenske deske (t. i. allround) široke 82 cm in več, so primerne za začetnike. Naprednejši suparji pa bodo posegli po daljših, 380 in več centimetrov, ter ožjih, a precej hitrejših, potovalnih (touring oz. race) deskah. Supanje je odlična rekreacija, saj z ohranjanjem ravnotežja na deski krepi mišice nog in telesnega jedra, ki skrbijo za pravilno držo in neboleč hrbet. Ob veslanju pa se aktivirajo mišice rok, ramenskega obroča in zgornjega dela hrbta. Glede na stoječi položaj na deski pa se nam odpre popolnoma nov pogled na vodni svet pod nogami.

Obstajajo trde in napihljive SUP deske. Pri nas so se najbolj uveljavile napihljive, ki so uporabniku prijaznejše, saj so enostavne za rokovanje in transport. Desko spustimo in jo pospravimo v priloženi nahrbtnik in odpeljemo v prtljžniku avtomobila. Odlikuje jih velika trpežnost in odpornost na udarce, napihovanje pa

nam s tlačilko ne vzame več kot pet minut.

V športnem društvu JE TREBA SUPAT, vam lahko ponudimo vse, kar potrebujete za supanje:

- najem kvalitetne SUP opreme po ugodni ceni;
- organizacija SUP tečajev;
- organizacija SUP izletov;
- svetovanje pri nakupu SUP opreme;
- organizacija SUP – jadrnih safarijev.

Prilagodimo pa se seveda tudi vašim željam. Vabimo tudi vse, ki se želite preizkusiti v tem hitrorastočem športu, da se nam pridružite kot člani in s tem pridobite 50 % popust pri najemu SUP opreme.

Za bralce časopisa Klasje, ki nas obiščete z izrezanim našim logotipom, smo pripravili 30 % popust pri najemu opreme.

Za vse nadaljnje informacije smo vam na razpolago na: 041 750 223, samo.matkovic@gmail.com, www.najemi-sup.si, FB: ŠD JE TREBA SUPAT.

Team JE TREBA SUPAT,
Samo Matkovič

Biološke čistilne naprave

www.cistinenaprave-dezevnica.si

Zbirajte in uporabljajte deževnico ter prihranite do 50% pitne vode.

Visok učinek čiščenja. Ni električnih komponent v rezervoarju. Praznjenje na 3 leta. Minimalni stroški vzdrževanja. Že danes pripravljeni na prihodnost. Proizvajalec podjetje GRAF iz Nemčije.

Podzemni rezervoarji od 1000 L do 46000 L
Ostala oprema: filtri za deževnico, črpalke...

Okrasni nadzemni rezervoarji
Naj bo rezervoar za zbiranje deževnice okras vašega doma

Filtri za deževnico
Vgradnja na padno cev žleba

Nadzemni rezervoarji od 250 L do 2000 L
Več kot 60 kombinacij različnih modelov in velikosti. Ostala oprema: filtri za deževnico, odvzem vode kjerkoli na vrtu...

Filtri za deževnico
Vgradnja pred betonski ali PE rezervoar

Zbiranje in uporaba deževnice

ARMEX ARMATURE d.o.o., Ivančna Gorica
Ljubljanska cesta 2A, info@armex-armature.si, 01/78 69 270

PVC in ALU OKNA ter VRATA iz visokokakovostnih materialov

Partner vreden ZAUPANJA!

041 402 780 • priba@amis.net
www.priba-okna.si

Razstavni salon:
Javorškova ul. 3, 1315 Velike Lašče,
delavni čas: ponedeljek do petka, od 8h do 17h,
sobota po dogovoru

Adaptacije stanovanj, hiš in poslovnih prostorov.

Prenove kopalnic.

PRIBA OKNA PRIBA

PRIBA OKNA d.o.o., tel: 01 510 55 30, fax: 01 510 55 31
Barbara, gsm: 041 449 334, Primoz, gsm: 041 402 780

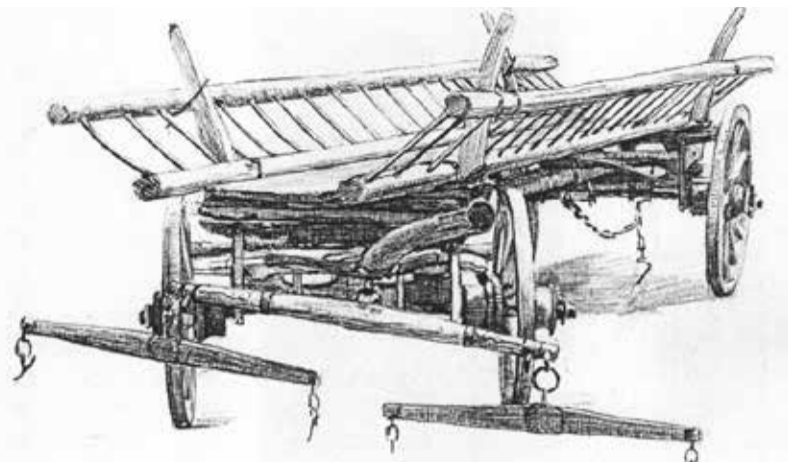
O nekdanjih kmečkih vprežnih vozovih

Spet prihajata pomlad in poletje

Minilo je že več kot desetletje, ko sem leta 2004 pisal v Klasju o nekdanjih kmečkih vprežnih vozovih. Ker gredo te nekdanje kmečke iznajdbe vedno bolj v pozabo, so pa vprežni vozovi pomemben del kmečke kulture in ustvarjalnosti, je prav, da ohranjamo vsaj spomin nanje. Iz tega razloga tokrat posredujem zelo nazorno risbo kmečkega vprežnega voza lojtrnika, ki je bil svoj čas osnovno prevozno sredstvo za prevoze pridelkov s polja pa tudi za transport različnega blaga na daljše razdalje. Med drugo svetovno vojno je služil celo kot vozilo rešilec za prevoze bolnikov in še posebno ranjencev v zasilne partizanske bolnice.

Počasi spet prihajata pomlad in poletje, ko bo veliko kmečkega dela na poljih in ko se bomo veselili, upajmo vsaj, obilnih pridelkov. Danes prevladuje pri kmečkih prevozih predvsem motorizacija in ne diši več po Krjavljevih šmirih, s katerimi so včasih mazali kovinske osi, da so bolje tekale, ampak na poljih bolj smrdi po nafti. Zato bo morda za osvežitev spominov prav prišla nazorna risba nekdanjega kmečkega voza lojtrnika.

Iz risbe je jasno razvidno, zakaj se je ta voz imenoval lojtrnik. Ob straneh je imel par lestev (lojtr), ki so bile z močnim lanenimi ali konopljinimi zankami obešene na lesene ročice zataknjene v prečno povezavo voza. Ročice so stale poševno na po sredi široko leseno dno v obliki deske. Na tak voz je bilo zelo prikladno nalagati seno ali snopje žita. Tudi nagrabiljeno

listje za nastiljanje v hlevu so vozili s takimi vozovi. Skratka, še in še uporabna naprava za prevažanje kmečkih pridelkov.

Spredaj je vidno krmilo (štanga) na katero je bili privezana vprežna živalna in je s pomočjo spretnega furmana krmilila z vozom. Spredaj na vsaki strani visita dve vagi, na kateri so se pripenjale vlečne vrvi (štrange), ki so potekale od komata (za konje) ali od lesenega jarma (za vole in krave) in so bile pripete na vage s pomočjo kovinskega zatiča.

Zelo lepo so na risbi vidna tudi lesena kolesa na špice in pesta, kjer so se vrtele kovinske osi voza (ta mesta je bilo treba občasno mazati s šmirom). Kolesa so bila na obodu okovana z debelimi kovinskimi oblogami (šinami), preko katerih je bil voz povezan s tlemi. Ta kolesa so ustvarjala kar precejšnje trenje med vozom in podlago, zato so bila pozneje zamenjana

s kolesi, opremljenimi z gumami. Tu je bilo trenje veliko manjša in zato vleka lažja.

Na zadnji osi je vidna posebna veriga (ketna), ki je služila za zaviranje voza na večjih strminah. S pomočjo te verige je bilo možno eno kolo dobesedno zavreti, da je drselo in s tem zaviralo. Tej verigi se je po domače reklo zaurca. Pozneje so bili lojtrniki že opremljeni z zavornimi mehanizmi na vitelj (žlajf), ki je bil nameščen spredaj ali zadaj ali na obeh koncih. Zadaj je iz lojtrnika gledala lesena okrogla greda (sora ali sura), ki je na nek način povezovala sprednji in zadnji del voza.

To je pa vsa znanost o lojtrniku. Koliko je olajšal premikanje kmečkih pridelkov s pomočjo vprežne živine. Poprej so pridelke dostikrat prenašali v pletenih koših ali v šajtrгах na dve kolesi.

Valentin Skubic

Krajevna skupnost Višnja Gora oddaja v najem storitveni poslovni prostor (prostori nekdanje tovarne Iskra)

Objekt obsega 560 m², od tega klet, pritličje in nadstropje. V kleti so sanitarni prostori cca 80 m², v pritličju delavnice in skladišča cca 400 m², v nadstropju pa pisarne cca 80 m². Površina celotnega zemljišča znaša 1200 m².

Objekt je bil zgrajen leta 1960, adaptiran leta 2005 in je dobro vzdrževan.

Kontakt za dodatne informacije:

Luka Šeme - 041/320-551 oz. seme.luka@gmail.com.

Mali oglasi

Prodamo zemljišče za gradnjo stavb v naselju Male Češnjice, parcelna št. 857/20 k. o. Češnjice, površine 1270 m². Ob robovih parcele poteka vpisana služnost za komunalno infrastrukturo – vodovod in elektriko. Na parceli ali ob njenem robu na javni cesti je vsa infrastruktura – elektrika, vodovod, kanalizacija, telefon (optika). Cena 55 EUR /m². Informacije: 041 471 623

Oddamo v najem prostore, primerne za različne storitve. Enkrat 100 m², enkrat 125 m² v pritličju in enkrat 125 m² v nadstropju. Vsak prostor je sanitarno opremljen. Prostori svetli, centralno ogrevani, na dobri lokaciji in parkirišča so zagotovljena. Informacije: 041 961 295

TREBNJE
07 3 481 481

Avto Slak

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil

NOVO MESTO
07 39 32 999

Prihajajo vroči dnevi, vaša klima – naša rešitev

Polnjenje klima naprave

► 55 EUR

Slika je simbolna.

*Zapel je zvon tebi
v slovo
Poln bolečin, ostaja
spomin, ostaja praznina
molk in tišina.*

V SPOMIN

Mineva 15 let od prezgodnje izgube našega dragega sina in brata

DEJANA GODCA
(20. 2. 1977–24. 5. 2000)

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate in obiskujete na preranem grobu.

Vsi njegovi

*Ni te na pragu,
ni te v hiši,
tvojega glasu se več ne sliši.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

V SPOMIN

SLAVKO MAVER
po domače Mavrov Slavc
mesarski mojster iz Stične

Minilo je že šesto leto, odkar smo se poslovili od tebe. Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, postojite pri njegovem grobu, ga priporočate v molitvi in prihajate k svetim mašam.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 89. letu starosti se je od nas poslovil

STANISLAV ZAJC
iz Podboršta
(15. 12. 1926–09. 04. 2015)

Ob smrti našega očeta se zahvaljujemo za vsa izrečena sožalja, sveče, molitve, svete maše in dobre namene. Bog naj vam poplača.

Vsi njegovi

*Mar prav zares odšla je tja,
v neznano?
Kako je mogla,
ko smo mi še tu ...?
Nositi moramo vsak svojo rano,
molče, da ji ne zmotimo miru.*

(S. Makarovič)

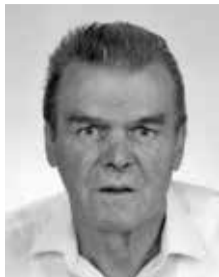
ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljubljene

MARJETICE KLEMENČIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki sočustvujete z nami.

Vsi njeni

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedek in pradedek

MARJAN GORIŠEK
iz Ivančne Gorice, Livarska ulica 15

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, sveče, cvetje in denarno pomoč. Posebna zahvala ŽPZ Harmonija, skupini Zlata jesen, TD Ivančna Gorica, RK Ivančna Gorica, skupini igralcev pikada in in šahistom. Enaka zahvala ga. Marjani in ga. Mojci ter ŽPZ Lastovke iz Grosuplja. Hvala DU Ivančna Gorica ter predsedniku društva g. Matjažu Marinčku za lep in ganljiv govor ob grobu. Hvala tudi gospodu župniku Juriju za lepo opravljeno sveto mašo in pogreb. Zahvaljujemo se tudi pogrebniemu zavodu Perpar, pevcem in trobentaču. Vsem in vsakemu posebej najlepša hvala.

Žena Vida, hči Darja z otroki ter sin Mladen z družino

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.*

*Vekovečna dragih je bližina.
Smrt je le združitev na večer.
Zemlja skupno je pribežališče
in poslednji cilj vseh nas je mir.
Mila Kačič*

10. 3. 2015 je prispel na Cilj, kjer nas je utrujen od poti zapustil naš

K. JURIJ ROJEC
1937–2015

Vse svoje življenje je preživel med njemu nadvse ljubima Šentvidom in Ivančno Gorico, kjer je rad živel, načrtoval, ustvarjal in kjer je zapustil vidne sledi svojega dela - svoj odtis v času in prostoru.

Hvala vsem, ki ste se prišli od njega posloviti, ki ste sodelovali pri njegovem ganljivem slovesu in ki se ga še vedno radi spominjate.

Njegovi Tatjana, Alenka in Tone z družinami

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
a v naših srcih
za vedno boš ostal.*

ZAHVALA

Nenadoma in mnogo prezgodaj se je od zemeljskega življenja poslovil naš dragi mož, ata, stari ata

JOŽEF KLEMENČIČ

iz Griž 1, Šentvid pri Stični
(12. 5. 1937–5. 5. 2015)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani.

Hvala za vsa izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, hvala za darovane svete maše.

Hvala gospodu župniku Maksimiljanu za vse molitve in lepo opravljen pogrebni obred, pogrebniemu zavodu Perpar za vso pomoč pri organizaciji pogreba, Pevskemu zboru Prijatelji za lepo petje in trobentaču za zaigrano tišino.

Še posebej se zahvaljujemo soferjem ZŠAM Ivančna Gorica. Hvala tudi gospodu Rajku Bivicu za ganljive besede ob grobu.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi, spoštovali in ga pospremili na njegovih zadnjih potih.

Vsi njegovi

*Srce je dalo vse, kar je imelo, no-
bene bilke zase ni poželo.
(S. Makarovič)*

V 56. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, ati in dedek

MIRAN GODNJAVEC
iz Sobrač
(1958–2015)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede sočutja, podarjene sveče. Zahvala dr. Tonji Gomzi in reševalni službi Ljubljana, pogrebni službi Perpar, SŽ gradbenemu podjetju Ljubljana, cvetličarni Cvetmarket, župniku p. Maksimiljanu Fileju, za tople poslovilne besede, ki jih je brala Tanja Fajdiga in krajanom ter sosedom iz Sobrač. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Žalujoči vsi njegovi

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je po hudi bolezni v 59. letu starosti zapustil naš dragi mož, ati in dedek

CIRIL MAJECEN
iz Šentvida pri Stični
1956–2015

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za vso pomoč, besede tolažbe, izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, svete maše in hvala vsem, ki sta ga pospremili na zadnji poti.

Iskrena hvala za vso pomoč družini Selan-Topolovec, družini Zupančič -Svenšek Batljan, družini Krištof Šentvid 136, sodelavkam in sodelavcem Tiskarne SET in delavcem Vrtca Ivančna Gorica. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in ata

CIRILA JURČIČA
(7. 12. 1922 – 26. 3. 2015)
z Muljave

se iskreno zahvaljujemo vsem vam, ki ste nam ob žalostnih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se za vse izrečene besede sožalja, za podarjene sveče in cvetje.

Posebna zahvala lovcem in gasilcem za pomoč pri organizaciji pogreba, predstavnikom KD in KS Muljava, ZZB, lovcev, gasilcev in upokojencev za ganljive besede slovesa, rogištom ter pevcem za zapete pesmi. Hvala tudi dr. Davorinu Kastelicu in Mari Kastelic za vso zdravstveno pomoč, ki sta mu jo nudila.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Njegovi najbližji

KAM LES

STANKO PERPAR S.P.

ZABORŠT 16, 1296 ŠENTVID PRI STIČNI

IZDELAVA NAGROBNIH SPOMENIKOV
OBNOVA IN PREDELAVA SPOMENIKOV
KLESANJE IN OBNOVA ČRK

NOVO V PONUDBI:
IZDELAVA IN MONTAŽA STOPNIC,
OKENSKIH POLIC, BALKONSKIH OBROB
IZDELAVA UNIKATNIH IZDELKOV

www.kamles.si

TEL.: 041 436 664

Šumijo gozdovi domači in lipa zelena cveti ...

ZAHVALA

Srce je omagalo, korak je zastal. V devetdesetem letu se je poslovil naš oče, dedek, pradedek, tast in brat

FRANC GODEC

iz Krške vasi
(1926–2015)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem, znancem, občini Ivančna Gorica za izraze sožalja, darovane sveče, cvetje in vso podporo ter za številno spremstvo na njegovi poslednji poti.

Zahvala GD Krka, Gasilski zvezi Ivančna Gorica in sorodnim društvom za slovesen pogrebni obred, ter LD Krka in vsem sodelujočim lovskim družinam za zadnji lovski pozdrav.

Zahvaljujemo se vsem govorcem, predstavnikom že omenjenih institucij, Društvu upokojencev Ivančna Gorica, KS Krka, ZZB-NOB, ki ste v nagovorih povzeli njegovo življenje in razmišljanje. Hvala tudi osebjem ZD Ivančna Gorica in ZD Grosuplje za človeški pristop pri spremljanju njegove bolezni ter Pogrebniemu zavodu Perpar s sodelavci za skrbno opravljene pogrebne storitve.

Naj njegov optimizem daje vsem iskren navdih.

Žalujoči vsi njegovi

Prav povsod si,
kamorkoli se obrnem.
(p. Brown)
Adijo ati ljubljeni,
ljubezen naša ti sledi!

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prežgodaj nas je zapustil naš ljubljeni mož, ati, sin, brat in stric

BLAŽ KASTELIC

roj. 8. 1. 1972
z Vira pri Stični

Ob boleči izgubi ljubljenega moža in atija se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali in nam stali ob strani.

Prav posebna zahvala podjetju Avtotransporti Kastelec za vso pomoč in njegovim sodelavcem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na pot slovesa. Pristrčna zahvala ZŠAM Trebnje in duhovniku za lepo opravljen obred. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena zahvala!

Žalujoči: žena Darja in otroci Matjaž, Matej, Maja in Matic

Ne jokate ob mojem grobu,
privoščite mi večni mir,
izčrpal sem svoje moči,
zaprl sem trudne oči.

ZAHVALA

V 88. letu se je od nas za vedno poslovil

ANTON ŠTRUS

po domače Centov iz Doba pri Šentvidu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, znancem, prijateljem, sodelavcem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, stali ob strani, izrekli sožalje, podarili cvetje, sveče in darovali za svete maše ter dober namen.

Posebna zahvala gre g. Janezu Petku za darovano sveto mašo in molitev, Moškemu pevskemu zboru Dob za lepo petje in pogrebni službi Perpar in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

Ni te na pragu,
ni te v hiši,
tvojega glasu se več ne sliši.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče, dedek, pradedek in tast

ANTON PERKO st.

iz Velikih Reberc

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in gasilcem za izrečeno sožalje, sveče, podarjeno cvetje, za darovane svete maše in darove za cerkvene potrebe. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala gospodu župniku Sašu Kovaču za lepo opravljen cerkveni obred in tolažilne besede. Pevskemu zboru Zagradec, predsedniku Društva upokojencev Ivančna Gorica, gospodu Matjažu Marinčku in predstavniku PGD Zagradec gospodu Slavku Blatniku za ganljive besede ob njegovem grobu, ter pogrebniemu zavodu Novak za vso oskrbo pokojnega in prenos k večnemu počitku.

Najlepša hvala osebjem ZD Ivančna Gorica, predvsem pa sestri Marinki in dr. Gomzijevi, ter dr. Vukeličevi iz ZD Grosuplje.

Njegova skrb, nesebična ljubezen in razdajanje, je bilo za nas darilo in pravi blagoslov, zato vedno ostaja z nami.

Žalujoči vsi njegovi

Lipa zelenela je
tam v dišečem raju,
s cvetjem me posipala,
d'jala sem, da sem v raju.

ZAHVALA

V 75. letu starosti naju je za vedno zapustila mama

ANA BERUČAN

Glogovica 14
(1940–2015)

Ob nenadni izgubi mame se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za vso pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi patru Branku za lepo opravljen obred, pevcem Prijateljem za ganljivo zapete pesmi in pogrebni službi Perpar za pogrebne storitve.

Hvala vsem, ki ste nama stali ob strani in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoča hči Ani in sin Jože

CENIK OGLASOV IN POGOJI OGLAŠEVANJA V OBČINSKEM GLASILU KLASJE

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA (glede na format časopisa A3)	DIMENZIJA (širina x višina)	CENA (EUR) brez DDV
cela stran	271 x 374 mm	440,66
polovica strani	271 x 184 mm	276,33
četrtnina strani	160 x 155 mm	144,46
osmina strani	106 x 150 ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani	106 x 70 ali 51 x 140 mm	61,05
vizitka	51 mm x 35 mm	31,51
NASLOVNICA*	65 x 31 mm	63,02

* Oglasni prostor na naslovnici je omejen in je na razpolago do zakupa.

1. Oglasi znotraj časopisa so možni le v črno-beli tehniki tiska.

2. Vsaka nadaljnja objava oglasa je cenejša za 5 % od osnovne cene, do največ 30 %. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30 % popust pri vsaki objavi.

3. Oglaševalec mora pred objavo posredovati podpisano in ožigosano naročilnico, iz katere je razvidno število objav in dimenzije oglasa. Za enkratno objavo oglasa je podlaga za račun naročilnica, za večkratno oglaševanje se sklepa pogodba.

MALI OGLASI:

Mali oglasi so brezplačni in so namenjeni le fizičnim osebam. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja malega oglasa in spremembe teksta brez obvestila naročnika, če je to zaradi prostorske omejenosti potrebno. Pridržuje si pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavljamo oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvala lahko obsega največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvala se lahko odda in plača v sprejemni pisarni občine ali po elektronski pošti

Uredništvo si pridržuje pravico do različnega oblikovanja cen za različno oglaševanje. Prav tako lahko pride pri postavitvi oglasa do manjše spremembe dimenzije, ker včasih zahteva to tehnična izvedba postavitve člankov in oglasov v časopisu. Oglase sprejemamo v digitalni obliki, bodisi po elektronski pošti ali na ostalih digitalnih nosilcih (CD, USB ...).

Informacije: (01) 781 21 30, urednistvo@klasje.net

Tehnični podatki:

Naklada: 6.000 izvodov, časopis prejemajo vsa gospodinjstva v občini Ivančna Gorica brezplačno

Format: A3, prepognjen na A4

Tisk: kombinacija ČB in barvnega tiska

Izid: do 10 števil letno

Rok za oddajo materialov: po dogovoru

Gospodinjska stran

Gospodinjsko stran pripravljala: Nataša Erjavec

Sveži veter v naši kuhinji

Pomladno vreme je prebudilo naravo okoli nas. Vse brsti in cveti, prav tako pa tudi v naši kuhinji. Da bomo pomlad pričakali polni energije in dobre volje, posegamo po domači sezonski zelenjavi in sadju ter svežih zeliščih, zahajamo na vrt in uživamo v prvih okusih pomladnih specialitet; sočnih jagodah, čemažu ter špargljih. Kasneje bomo nabirali kolerabo, cvetačo, blitvo, redkev, rabarbaro in seveda solato.

Narava nam prinese spomladi veliko zdravih, čudovito dišečih in okusnih sestavin, ki so dobre tako za telo kot za dušo. JEDI SO PISANE, BARVASTE, LAHKE IN POLNE VITAMINOV.

Regratova juha

Regrat ni samo okusna, ampak tudi izjemno zdrava popestritev jedilnika. Je zelo hranilna rastlina in z njegovim uživanjem si lahko krepimo zdravje. Njegovi listi in korenine so bogat vir vitaminov in rudnin. Med drugim vsebujejo več vitamina A kot korenje.

Sestavine: 250 g regrata, 1 rezina slanina, 1 čebula, 2 krompirja, 1 trikotnik topljenega sira, sol, poper, muškatni orešček, 1 žlička vegete

Priprava: Za regratovo juho najprej popečemo slanino in čebulo ter zalijemo z vodo. Dodamo na kocke narezan krompir in na majhne koščke narezan regrat. Kuhamo, dodamo sirček in vse skupaj spiriramo. Začinimo s soljo, poprom, muškatnim oreščkom in po želji z nekaj vegete.

Regratovo juho postrežemo s kruhovimi kockami.

Mafini s svežimi zelišči

Sestavine: 250 g moke, 120 g oliv (črnih in zelenih, brez koščic), 100 g ovčjega sira, 1 jajce, 200 g jogurta, 30 ml ekstra deviškega olivnega olja, 1 peščica zelišč zelišč (npr. sesekljan rožmarin, origano, bazilika), 2 stroka česna (drobno sesekljana), 1/2 žličke sode bikarbone, 2 žlički pecilnega praška, olivno olje (za pekač)

Priprava: Najprej narežemo olive na kolobarje. Ohranimo nekaj celih. Ovčji sir narežemo na manjše kocke. Nato vse sestavine zamesimo v testo. Pekač za mafine namastimo z olivnim oljem, napolnimo s testom in v sredino vsakega kolačka namestimo po eno celo olivo. Olivne mafine pečemo v topli pečici na 160 °C, približno 30 minut, da postanejo zlatorjave barve.

Čemaževa rižota

Sestavine: 2 šalotki, 50 g masla, 250 g riža za rižoto, 150 ml suhega belega vina, približno 750 ml vroče juhe, 1 pest čemaža, sol, poper, 80 g parmezana v kosu

Priprava: Šalotko sesekljamo in jo na 20 g masla zarumenimo. Dodamo riž in ga stekleno popražimo. Prilijemo malo vina in pustimo, da izpari. Prilijemo še preostalo vino in ga med mešanjem na hitro povremo. Nato med mešanjem po zjemalkah dodamo juho in vsakokrat počakamo, da jo riž vpije. Tako riž kuhamo približno 18 minut, da se zmehča.

Pripravimo čemaž in ga sesekljamo. Naribamo 50 g parmezana. Čemaž, parmezan in preostalo maslo vmešamo v rižoto in jo potrebi še začinimo. Posujemo z oblanci preostalega parmezana in postrežemo.

Čemaževa solata z jabolki

Za solato za 1 osebo potrebujemo: 2 pesti listov čemaža, 1 jabolko, 1 žlica jabolčnega kisa, 2 žlici olivnega olja, sol, poper

Priprava: Tri liste čemaža očistimo in drobno narežemo, jabolko očistimo pešk in naribamo. Olje, kis in začimbe, dobro zmešamo in zlijemo na čemaževe liste, ki smo jim prej dodali naribano jabolko.

Spomladanska pisana solata

Sestavine: 2 avokada (zrela), 3 peclji rabarbare, 1 šop redkvice, 1 skodelica vodne kreše, 4 sredice solate vezanke, 4 jedilne žlice sezamovih semen (belih ali črnih), 10 jedilnih žlic sezamovega olja, 1 jedilna žlica medu, popečene krušne kocke, sol, poper

Priprava: Za solato z rabarbaro najprej rabarbaro olupimo in narežemo na tanke trakove. Redkvice narežemo na tanke rezine in mariniramo v sezamovem prelivu, ki smo mu dodali malo sladkorja in soli.

Medtem olupimo avokado in ga narežemo na koščke. Zmešamo s sezamovim prelivom, vodno krešo in sredico vezanke (rimska solata).

Avokado in solato položimo na krožnik in po vrhu porazdelimo rabarbaro ter redkvice. Solato z rabarbaro posujemo z opečenimi kruhki (croustons).

File postrvi s šparglji

Sestavine: 4 postrvi fileji (ca. 200 g), 4 jedilne žlice olivnega olja, 1/2 limone, 2 šopa belušev in špargljev, 2 jedilni žlici soli, 2 jedilni žlici sladkorja, 2 grenivki, 1 jedilna žlica rjavega sladkorja, 1/4 čilijevega stroka, 3 jedilne žlice olivnega olja, sol, poper (sveže mleti), 1 šop krebuljice (sveže)

Priprava: Za postrvi file s šparglji in grenivko olupimo šparglje in beluše. Spodnje olesenele dele odrežemo. Zavremo 3 litre vode, ki ji dodamo sol in sladkor. Beluše in šparglje kuhamo ca. 4 minute in jih nato takoj splaknemo s hladno vodo. Grenivke olupimo, jih narežemo na za prst debele kolobarje, položimo na pekač, posipamo z malo rjavega sladkorja in postavimo na stran.

Postrvje fileje operemo, popivnomo s papirnato brisačo, posolimo in pokapamo s sokom pol limone. V ponvi segrejemo olivno olje, postrvje fileje položimo v ponev s kožo navzdol in jih na tej strani pečemo 3 minute. Nato jih obrnemo in pečemo še 1-2 minuti.

Beluše in šparglje razpolovimo in dobro popivnomo s papirnato brisačo. Grenivke pečemo v segreti pečici na 160 °C ca. 3 minute.

Čiliju odstranimo semena in ga na drobno narežemo. Segrejemo olivno olje, popečemo beluše in čilije, ki jih posolimo in popoprano. Umešamo lističe krebuljice.

Na krožnik položimo najprej grenivke, nanje porazdelimo beluše in šparglje in na koncu dodamo postrvje fileje. Postrvje fileje s šparglji in grenivko takoj postrežemo.

Limetina polenta z jagodami

Sestavine: 250 ml sladke smetane, 75 g sladkorja, 250 g jagod, 1 vaniljev strok, 2 jedilni žlici sladkorja v prahu, 1 limeta, 65 g koruznega zdroba, 2 jedilni žlici masla

Priprava: Za limetino polento z jagodnim kompotom najprej pripravimo polento. Limeto dobro operemo, osušimo in nastrgamo lupino - brez bele kože. Sladko smetano skupaj s sladkorjem in vanilijo zavremo. Ko zavre, vmešamo zdrob in neprestano mešamo ter pustimo kuhati ca. 12-15 minut na nizki

kuhalni temperaturi. Pri tem stalno mešamo, saj se zdrob sicer hitro prime posode. Na koncu vmešamo limetino lupino ter pustimo pokrito (vendar ne na kuhališču), da se okusi premešajo.

V vmesnem času pripravimo pekač s papirjem za peko. Polento enakomerno visoko (ca. 2-3 cm) porazdelimo ter pustimo pribl. eno uro, da se ohladi.

Za pripravo jagodnega kompota operemo jagode in odstranimo peclje in listje. S paličnim mešalnikom zmešamo 50 g jagod s sladkorjem v prahu in limetinim sokom. Preostale jagode narežemo na griljaj velike kose.

Kose jagod prelijemo z jagodno kašo in pustimo stati. Preden polento postrežemo, jo popečemo. Polento narežemo na manjše kose, lahko npr. uporabimo tudi kakšne večje modelčke za piškote, ter jih v ponvi z nekaj masla na hitro popečemo z obeh strani, dokler ne dobijo lepe barve.

Testenine z jagodami in lososom

Sestavine: 250 g jagod, 2 pesti bazilike, 1 strok česna, 250 g lososovega fileja (svežega ali zmrznjenega), 500 g špagetov, 250 g smetane za kuhanje

Priprava: Za testenine z jagodno-lososovo omako najprej očistimo jagode in jih narežemo na četrtine.

Pest bazilikinih listov razceframo in narežemo s kuhinjskimi škarjami, drugo polovico ohranimo s celimi lističi. Olupimo česen in ga nasekljamo. File lososa operemo, osušimo s papirnato krpo in narežemo na kocke. Na ponvi in popečemo kocke lososa. Dodamo česen in še malo popražimo.

Medtem skuhamo špagete. Kocke lososa zalijemo s smetano za kuhanje (Cremefine), dodamo narezano baziliko in kuhamo v omaki 5 minut. Solimo in pri-mešamo jagode. Če je omaka pregosta, dodamo še 2-3 jedilne žlice vode. Postre-semo z lističi bazilike in postrežemo k špagetom.

NAGRADNA KRIŽANKA

AVTOR MARKO BOKALIČ	OBOROŽENE SILE DRŽAVE, VOJSKA	POKOJNA AMERIŠKA IGRALKA (PATRICIA)	ZDRAVILO PROTI GLAVO-BOLU	NAŠA POLJUJNO ZNANSTVENA REVUJA	RUDI VOJK	PEVEC DEZAN	DRUŽINA ZVERI
BESEDNA UGANKA IZ PREMESTANIH ČRK							
IZLETNIŠKI VRH JUŽNO OD ŠENTJURJA							
ZBIRKA DATOTEK FOLDER VRH NAD VRŠIČEM					ČRKI S STREŠIČO ZAČETEK HITROSTNE TEKME		
				SEKANJE, SEČNJA NEMŠKI PISATELJ (MICHAEL)			
	MAJHNA VOJAŠKA ENOTA		KRAJ V LOŠKEM POTOKU				
	GORA V SOSEŠČINI TRIGLAVA		VRSTA PAJKA			RIMSKI JUNAK KI SE JE REŠIL IZ TROJE	KANT-AVTOR KOVAČIČ
	NESELIŠKAR	ČEŠKI DRSALEC NEPELA					
	PRVOTNI PREBIVALEC ITALIJE	FINŽGARJEVA DEKLA		EVROPSKI VULKAN			
	TEMNO-POLTA ŽENSKA			LETALO			
	KOČEVSKI NEMCI				MEDONOSNA ŽITARICA	EDEN NAŠ ARHITEKT (EDWARD)	
	DRAŽBA, LICITACIJA SOSEDA ZDA						USMRČEN FRANC. REVOLUCIONAR (GEORGES)
				POJEM IZ VŠJE MATEMATIKE ZELIŠČE			
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	LATINSKO IME ZA JANEŽ	NAŠA PRVA FILMSKA IGRALKA (ITA)	URJENJE, VEŽBA NEKD. AVS. POLITIK (ALDIS)	ZNANA ŽENSKA ANGLEŠKI IZUMITELJ (JAMES)			
IT. MODNI KREATOR (GIORGIO)			WERNER EGK GOVEDU PODOBNA ANTILOPA		ŠVEDSKO IME FIN. MESTA TURKUJA	OSREDNJA TIROLSKA REKA	
TANTALOVA HČI, KI SO JI POBILI VSEH 14 OTROK			NOVOZEL. SORTA JABOLK IGRALEC HARRIS			VELIKA MORSKA ŽIVAL ROBERT ZEMEČKIS	
IZGRED, EKSCES					PEVEC KOREN		
RIBIŠKA PRIPRAVA			IZKLICANA BARVA PRI KARTANJU		PLANINA V SEVERNI BOSNI		

Slovarček: ABO - švedsko ime za finski Turku, NIOBA - oseba iz grške mitologije, RESEVNA - hrib pri Šentjurju

Pokrovitelj nagradne križanke:

Podjetje JUPITRA d.o.o., PE Ivančna Gorica

Spoštovani bralci! Pošljite pravilni gesli tokratne nagradne križanke na naslov uredništvo@klasje.net, ali po navadni pošti z dopisnico na naslov: Uredništvo Klasja, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, najkasneje **do 10. junija 2015**. Izžrebali bomo dve nagradi podjetja Jupitra d.o.o.: DVA MEHANSKA FILTRA IN MEHČALEC VODE ZA MONTAŽO PRED PRALNI STROJ.

Pravilni gesli nagradne križanke iz zadnje številke sta: »KRŠKE ČEBELICE« in »PRI JURČIČU«. Izžrebani nagrajenci pokrovitelja Kavarna pod zvezdo, Ivančna Gorica so: **1. nagrada: 2 x malica in 2 x pijača po izbiri: ROZI BENČINA (Marinča vas); 2. nagrada: 2x tortica in 2 x pijača po izbiri: HELGA ČESENJ (Dobrava pri Stični); 3. nagrada: 2 x tortica – JOŽI LUNDER (Ivančna Gorica).** Čestitamo!

Podoba utrinja misli

Zadnjič smo predstavili lepotičko, ki razkazuje svoje krilce. Miselnih utrinkov je bilo na pretek. Na primer: »Na klinčku visi kikelca, drobno je nabrana ...«, »Še kikelco prodala bom, za sladko vince dala bom ...«, »Sem deklica mlada vesela, sem pravo slovensko dekle ...«

Kako pa boste pesniško pospremili novo upodobitev?

Kdor ne zna, naj ne godrnja

(Rajši naj poišče rešitve)

- Katero od naštetih imen označuje sesalca:
 - krompir
 - netopir
 - skovir
- Zapiši številko, ki označuje število zvezd Velikega voza.
- Dukat je:
 - zlat kovanec
 - dvojna dimenzija predmeta
 - kralj in cesar v isti osebi
- Pogosto slišimo ime vrtača. Kaj pomeni?
 - sveder za vrtnanje v les
 - kraška dolina
 - vrsta školjke
- Označi pripomoček, ki ima rezilo.
 - pila
 - pipec
 - pisker
- Kateri organ ima pri nas največ različnih čutil?
 - nos
 - uho
 - jezik
- Koscu kosa slabo reže. Kaj mora kupiti?
 - oslo
 - kozo
 - mulo
- Kaj izvirno pomeni oltar?
 - tridelna omara
 - počivališče nosačev
 - obredni žrtvenik
- Kateri vodni pojav je nekoč dajal, »čudežno« vodo?
 - Lipovka
 - Drmožnik
 - Babje koleno.
- Kaj dobimo, če upodobljeni živali na koncu dodamo glasovno dvojico »ta«? ...

Siva stran

Skakači («štiftarji»)

Od začetka 16. stoletja, to se pravi nekako v času nemškega Lutra in našega Trubarja, so v srednji in zahodni Evropi nastale številne verske ločine. Njihov nastanek je povezan z nezadovoljstvom nekaterih kristjanov z verskim življenjem v okviru Cerkve. Očitani so ji preveliko posvetnost v okviru fevdalnega družbenega reda. Fevdalizacija Cerkve je pripeljala do prevelikih odmikov od Evangelija, to se pravi od Jezusovega nauka, zapisanega v Svetem pismu nove zaveze. Zaradi popolnega naslanjanja na Evangelij, okvirno vse pripadnike tega gibanja imenujemo evangeličani, po njihovem protestnem nastopu tudi protestanti. Ta ločina še dandanes zaseda pomembno mesto v okviru krščanstva.

Poleg luteranstva je v času duhovnih vrenj na začetku novega veka (16. stoletje) vzniknilo še več drugih inahic verskega protesta, ki so z nekaterimi vsebinami vzbujali vtis čudaštva in prismsuknjenosti.

Med temi so najbolj znani skakači, z nemško popačenko imenovani tudi štiftarji. Ti so se združevali v verske

Štiftarji so svoja svetišča gradili pretežno v gozdovih, na težje dostopnih mestih. Na sliki je Nova Štifta pri Sodražici. Nekdanje štiftarsko svetišče je dandanes znana romarska cerkev, ki jo vodijo frančiškanski samostanci.

skupnosti, ki so organizirale romanje k svojim svetiščem. Na poti so na vso moč skakali v višino, se prekopicovali in valjali, dokler niso padli v trans in s spačenimi obrazi vpili, kaj se jim prikazuje. Eno izmed njihovih pravil je zahtevalo ponovni krst v odrasli dobi, zato so tem vernikom rekli tudi prekrščevalci. Skakačev katoličani in protestanti niso marali, zato so jih na Slovenskem grobo preganjali, jim rušili svetišča in nekatere celo pobijali. Nekatera bolj zgrajena skakaška svetišča je cerkev ohranila, kajpak s predhodno umestitvijo katoliških vsebin. Svetišča takega izvora imenujemo štifte; tiste z zadnjega obdobja skakačev tudi nove štifte.

Nam najbližja je Nova Štifta pri Sodražici. Nekaj dlje je Nova Štifta pri Gornjem Gradu in še druge. Z verskim »čudaštvom« ni bilo pri-

zaneseno tudi drugim veram. V pravoslavni samostanih na Balkanu so nekateri menihi gojili »gledanje v popek«. Tako večurno gledanje v lasten popek je pogosto pripeljalo do zamaknjenosti in nenavadnih videnj. Tudi muslimanski derviši so z vrtoglavi plesom in divjim vpitjem padali v posebno razpoložensko stanje.

Da ne bi kdo mislil, da smo danes glede tega kaj boljši. Podobno »prismsuknjenost« zlahka prepoznamo v nekaterih glasbeno-plesnih zvrsteh, ki prav tako vodijo do ekstaz, le da tu ni jasno izraženega verskega ozadja. Spomnimo se samo vreščanja mladenc, ko izvajalci navidezno brezglavo skačejo po odru in mahajo s stojali za mikrofone, da se vse podira in da občinstvu, zlasti nežnemu, popustijo vodne zapornice.

Iz zakladnice naših domov

Tale stvar ni samostojna, ampak del večjega pripomočka, ki so ga na domačinah v preteklih stoletjih veliko uporabljali.

Kot kaže podoba, je izdelek jako enostaven: okroglo obžagana in konkavno izbočena deščica, v katero je koncentrično razporejenih 6 malih luknjic in ena večja v sredini. Število malih luknjic kajpak ni bistveno; na enih izdelkih jih je več, na drugih pa manj, tako kot na pričujoči podobi. Poleg prikazanega dela ima celotna naprava še dve ločljivi sestavini. Celotno ime nam pomaga izslediti spodnji črkovni rebus.

Leopold Sever

П ñ а

Moja Ivančanka

Neznan avtor

Utrinek ob Materinskem dnevu

Moja žena je iz Ivančne Gorice, je lepe postave in rdeča v lice.

Prijetno domače z njo se živi, je zmeraj vesela in dolgačas mi ni.

Zgodaj vstaja, za jest poskrbi, predobro mi kuha, se trebih redi.

Vreme preveri, kako bo čez dan, vzame orodje in krene na plan.

Na vrtu z motiko vse postori, za sočivje vsakdanje vzorno skrbi.

Imel sem res srečo, da sem jo pobral, take je ni, če bi jo z lučjo iskal.

Vsem fantom okoli bi rad svetoval, naj v Ivančni se ženijo, da jim bo prav.

Je pa težava, to rad bi priznal, takih več ni tam, sem zadnjo odgnal.

Avtor naj se javi, če mu je prav.

Hudomušnice

Fronc je po dolgih letih prišel na obisk iz Amerike. Ob vinu je vsem pripovedoval, kaj vse je počel v Ameriki. »Bil sem odličen lovec in sem postrelil nič koliko tigrov,« se je hvalil.

»Fronc, bodi no pameten, v Ameriki ni tigrov,« mu je ugovarjal eden od poslušalcev.

»Seveda jih ni, ko sem vse postrelil,« se ni dal Fronc.

Nace se je javil na razpis za živalskega skrbnika v zoološkem vrtu. Pred sprejetjem je moral še pred strogo razpisno komisijo.

»Gospod Ignacij,« so ga vprašali, »kakšne korake bi storili, če bi iz kletke pobegnil medved?«

Nace je nekaj časa razmišljal, potem pa kot iz topa: »Velike in nagle!«

V kinu se prižge luč in gospa Mici zagleda dve vrsti pred njo svojega moža. Seveda ga pripravi trdo prime: »A tako doma varuješ otroke, medtem, ko sem jaz na obisku pri bolni mami!«

»Oho, kar sam,« se začudi Ludvik, ko zagleda prijatelja Toneta, »kje pa je žena?«

»Ne boš verjel; stalno tarna, da nima kaj obleči, pa sem jo odpeljal v nudistični kamp!«

Mati obupno opazuje svojega sinka, ki se je ves blaten vrnil s potepanja. Ko si ga dodobra ogleda, pravi: »Končno si lahko predstavljam, kakšen je bil prvi človek, ko ga je bog naredil iz prsti!«

Karenčkava Nežka je pr besejdi

Iz stare ljubljansčine na starinski zahodno dolenjski govor prestavil Klasjev Polde

Lde božji, jest vam namorem družga reč, kkr tu, de je gnar sam vrag pagruntal. V starih cajtih sa dost bul živel, k ga nej blu in sa kar roba za roba zamejaval, pa je bil gmah. Mi se pa phama za te sovde, k jih nej nikul zadost in čakama na prviga v mejsci kkr atroc na Svetga Mklavža, nazadne jim pa karén pa palca prnese. Še hujši reveži sa pa tisti, k tud na prviga v mejsci nemaja kaj čakati.

Saj prevja, de bo hmal buli, a jest nič na vrjamem; boma mogli bit naparu kar bi mau buli. Gspadarska kriza je kkr drejnova palca – se na dá zlomt.

Sivejde je gnar čist nekaj družga za tiste, k ga imaja dost, še preveč, in ga v štumfih šparaja al pa v tuje banke vlagaja.

Tistim bi mogli nekaj adščipnt pa revežem dat. A tu na bi blu za dovgu. Tist gnar bi hitr pašu, pol bi blu pa še huji, k bi se ta cajt reveži še bl advadli delat in bi spet prazne aržete kazal kkr tičji mladici adprte klune v gnejzdi. Tprava rešitu bi bla pašten žvlt, z veseljem delat, mj zaprevlet, gnar pa adprvt. Paglejte, kaku sta Adam in Eva lepu živela v raji, pa tud ficka nejsta imela pr hiši. Pa tud če bi imela kaj gnarja, ga nabi imela kam dat, k sta bl brez aržetu. Bla sta papovnama brez skrbi, ker jih nej mogu nihče ne agalfat ne akrast, k nej nič blu. Sevejde, čist ker skrb bit spet nej dobræ; začeno naumnasti pa glavi rojt, pa je spet paguba.

Lipe pazdrave ad Karenčkove Nežke

"SEVERNA" STRAN

Kako se je Nacetovi ženi skopost maščevala

Gotovo ste poznali Žnidarjevega Naceta, tistega, ki je dolga leta pel v cerkvenem zboru. Imel je nenavadno lep in močan glas, da se je kar treslo v cerkvi, kadar je soliral. Toda narava je muhasta, če kje kaj več dá, drugje vzame. Pri Nacetu je bilo to zobovje. Že v srednjih letih je bil skoraj brez zob. Ker se je to poznalo tudi pri petju, se je odločil za zobne proteze. »Kar daj,« je rekla energična in skopa žena Jera, »toda ne kaj dragega in na škodo hišnega proračuna.« Tako je Nace dobil ceneno protezo, ki jo je kril zdravstveni fond. Sprva je še šlo, kmalu pa je proteza postala ohlapna in nesreča je bila neizbežna. Bilo je ravno na žegnanjsko nedeljo, ko se je v cerkvi trlo ljudi in so na koru zapeli tradicionalno »Verna družba zbrana, glas povzdigni svoj« v kateri je Nace pel solo. Ko je prišel na vrsto, se je nagnil naprej in zares povzdignil glas. Teh vibracij pa ohlapna proteza ni vzdržala; v loku je zletela po cerkvi in – saj ne boste verjeli – ravno na glavo žene Jere, ki je v klopi pobožno zrla proti oltarju.

Kaj je bilo potem z zobovjem? Nekateri pravijo, da ga je Jera spravila v torbico, drugi pa, da je z njene glave odskočil na tla. Tam ga je pobral cerkovnik, ki je ravno tedaj pobiral darove, in ga odnesel na kor, kjer si ga je Nace pri prič dal v usta. Vendar to ni dokazano. Veste, ljudje radi pretiravajo; pač niso taki kot Klasjev Polde, ki vse pové po pravici in zapiše po resnici.

Leopold Sever

100-letnica začetka 1. svetovne vojne (12. nadaljevanje)

Paberkovanje obledelih sledi iz časov velikega spopada

V času, ko smo v Klasju pisali rubriko Ljudje z začetka našega stoletja, je živel še veliko občanov, ki so se spominjali 1. svetovne vojne. Med njimi je bila tudi tedaj 91-letna Alojzija Zupanc z Velike Dobrave. Imela je pet let, ko je bil oče Ignacij iz Dednega Dola odpeljan na rusko fronto in se od tam ni več vrnil. Za ovdovelo mater s tremi majhnimi otroki so nastopili hudi časi. Kljub nebogljenosti so morali tudi otroci poprijeti za delo. Ko so orali, je Lojzka vodila živino, mlajša sestra je »plužnala«, starejši brat je držal plug, mati so pa sejali. Glavno Lojzki opravilo je bila paša. Do šole je morala napasti živino, zato je zgodaj vstajala. V zgodnjem jutru je bosonoga komaj čakala, da je katera od živali naredila hlebček, v katerem se je pogrela. Na poti v šolo je stopila v potok, pa je imela noge spet čedne. Najhujše je bilo v košnji. Kasneje so priskočili na pomoč ruski vojni ujetniki. Nekateri so znali kositi, drugi pa so travo s koso le zlasali. Kar se tiče jezika so se kar razumeli. Sosedova Urša jim je kar po »njihovo« povedala: »Dapoldné boste kasí kasá, papoldné pa z grabljami rabotali.« Ujetnik Nikolaj je rad kaj narisal iz svojega domačega življenja, če je imel papirje. V šoli so se veliko učili o vojni in njenih vzrokih. Pri spraševanju je učiteljica vprašala sošolca Lojzka, zakaj je šel princ Ferdinand v Sarajevo. Lojzek je nekaj časa mencial, nato pa izdavi: »Ferdinand je šel v Sarajevo zato, da so ga ubili.«

Alojzija Zupanc med pripovedovanjem o prvi svetovni vojni leta 2002.

Ujetnik Nikolaj je v sosedov Mohorjev koledar narisal svojega deda Sergeja, ki je bil častnik v stari ruski vojski. Desno zgoraj pa je poskus upodobitve Nikolajeve izvoljenke Ane, pod njo pa strica Fedorja.

191. rekord: Polna miza inovacijskih listin s kolajnami

Tokrat posegamo v dejavnost, ki je na našem območju dokaj redka. Gre za dosežke iz izumiteljstva na različnih stopnjah uresničitve, od začetne ideje preko prototipa do uporabnega izdelka. Kolekcijo, ki obsega kakih 25 priznanj, poseduje izumitelj in slikar Štefan Hrovat iz Višnje Gore. Štefanove iznajdbe se vsebinsko nanašajo na zaščito pred energijskim sevanjem različnih tehničnih izdelkov. Med njimi pa so tudi preprostejše pogruntavščine za potrebe vsakdanjega življenja. Štefan priznanja in medalje prinaša iz različnih demonstracijskih in tekmovalnih prireditev v domovini, v ostali Evropi in zunaj nje; na primer v daljnem Dubaju in še bolj oddaljenem ameriškem Pittsburghu. Njegove medalje imajo bronast, srebrn in celo zlat kovinski lesk. Seveda moramo priznati, da je bil skrajni čas, da tako bogata bera priznanj pride tudi v Klasjevo knjigo rekordov; imetnik tega rekorda bo za vse večne čase Štefan Hrovat z Višnjanskega. Čestitamo, kolikor nam dajo glasilke.

Klasjev rekorder Štefan Hrovat za mizo, ki se je šibila pod težo medalj in pripadajočih listin. Štefan ima še druga priznanja, ki tu niso všteta in pokazana in so plod njegovega kulturno-umetniškega in družbenopolitičnega dela.

Agrarni ukrep Klasjevega Poldeta

Klasjev Polde je na pomlad zapazil, da mu drevje v sadovnjaku cveti kot v adamovskem raj. A glej ga zlomka grdega, na cvetju ni bilo skoraj nobene čebele – pasle so se na regratovih cvetovih, ki so kot jajčni rumenjaki prekrili tla. Polde je sprva grdo gledal in s smrekovo vejo podil čebele navzgor, a vse zastoj. »Hudič frdamani,« je robantil, »tudi čebele niso več tisto kot včasih; samo zlahka, kot današnja mladina.« Toda Polde ne bi bil Klasjev, če ne bi našel rešitve. Nabrusil je koso in »šč, šc, šc,« so letele rumene glavice, kot bi sekala turška sablja; kaj hočemo, v boju za preživetje ni sentimentalnosti. Čebele so sprva zmedeno obletavale pokošeno, potem pa so se hočeš nočeš pomaknile za nišo navzgor in opravevale sadje kot za stavo. »No, sedaj ste pa fejšt punce,« jih je pohvalil in požiral slino ob misli naokusne sadeže. Res, Klasjev Polde se znajde, pa pika.

Leopold Sever

Pogled na vrt preden je neusmiljeno zapela Poldetova kosa.